

ปกสีบรอนซ์ “เงิน”
เรียบทั้งหน้าปก

ตัวหนังสือ

“เป็นตัวนูน” สีเดียวกับปก

หลังปกหน้าเป็นสีพื้น

“สีครีม”

“ใบรองปก”

เป็นกระดาษบางสีเดียวกับปกด้านใน

กระดาษเยื่อไฟ “ขาวขุ่น” มองทะลุได้
ไม่มีลวดลาย (เพื่อให้เห็นภาพในหน้าถัดไป)

อนุสรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิสเสน ป.ม., ป.ช.

26 เมษายน 2558

ณ เมรุวัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร

กรุงเทพมหานคร

รูปชิตริมหนังสือ

ไม่มี กรอบ

รูป รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน
“แต่งกายเต็มยศ”

รูปชดริมหนังสือ
ไม่มี กรอบ - 4 สี -

หมายรับสั่งที่ ๒๐๕๗๖

(แบบ ก.)
สำนักพระราชวัง

๘ กันยายน ๒๕๕๗

รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุพล วุฒิเสน ป.ช.,ป.ม. อายุ ๗๑ ปี ข้าราชการบำนาญ
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กราบถวายบังคมลาถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรคมะเร็งตับ ณ โรงพยาบาลศิริราช
กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่จันทร์ ที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๐๓.๓๐ น.

วันอังคาร ที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๗.๐๐ น. ขอรับพระราชทานน้ำหลวงอาบศพ
พร้อมด้วยเครื่องเกียรติยศประกอบศพ ณ ศาลา ๑ วัดประยูรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานโกศแปดเหลี่ยม ฉัตรเบญจาตั้งประดับ ปี กลองชนะ
ประโคมเวลาพระราชทานน้ำหลวงอาบศพ มีพระพิธีธรรมสวดพระอภิธรรมเวลากลางคืน กำหนด ๓ คืน.

ป.ล

คมกฤษ/พิมพ์/กต/ทาน.

วัน	หน้าที่
	พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุพล วุฒิเสน เพื่อทราบ
	เครื่องประกอบเกียรติยศที่พระราชทานมานี้ และเจ้าพนักงานผู้มาปฏิบัติ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง
โดยหน้าที่ราชการ

ป.ล

ผู้รับรับสั่ง

ป.ล

(แบบ ก.)

หมายรับสั่งที่ ๒๐๙๙๖

สำนักพระราชวัง

๑๑ กันยายน ๒๕๕๗

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามมกุฎราชกุมาร โปรดเกล้า ฯ ให้ พลอากาศเอก เกษม อยู่สุข
เชิญพวงมาลาไปวางที่หน้าโกศศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุกพล วุฒิเสน ป.ช.,ป.ม. ที่ศาลา ๑
วัดประยุรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๘.๓๐ น.

ป.ห

คมกฤษ/พิมพ์/ป.ห. /ทาน.

วัน	หน้าที่	พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุกพล วุฒิเสน เพื่อทราบ.	

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง
โดยหน้าที่ราชการ

ป.ห

ผู้รับรับสั่ง

ป.ห

(แบบ ก.)

หมายรับสั่งที่ ๑๒๖ ๐๓๗

สำนักพระราชวัง

๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โปรดเกล้าฯ ให้ นายดิเรกวัฒน์ สุจริตกุล
เชิญพวงมาลาไปวางที่หน้าโกศศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุพล วุฒิเสน ป.ช.,ป.ม. ที่ศาลา ๑
วัดประยูรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

วันศุกร์ ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๘.๓๐ น.

ค.ม.ก.ช./พิมพ์/ก.พ.๖ /ทาน.

วัน	หน้าที่
	พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุพล วุฒิเสน
	เพื่อทราบ.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง
โดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

ผู้รับรับสั่ง

๑๒

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ ๖๐๖๕๑

สำนักพระราชวัง

๙ กันยายน ๒๕๕๗

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ ทรงโปรดให้
นางสาวสุมาตา มั่นฤกษ์ เขียวพวงมาลาไปวางที่หน้าโกศศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สफल วุฒิเสน
ป.ช.,ป.ม. ที่ศาลา ๑ วัดประยูรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

วันอังคาร ที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๘.๓๐ น.

๒๒

คมกฤษ/พิมพ์/พวิ /ทาน.

วัน	หน้าที่	พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สफल วุฒิเสน เพื่อทราบ.	

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง
โดยหนังสือ

หมายรับสั่งที่ ๑๒๗๙๙๖

(แบบ ก.)
สำนักพระราชวัง

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปในการพระราชทานเพลิงศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุพล วุฒิเสน ป.ช.,ป.ม. ที่เมรุวัดประยุรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

วันอาทิตย์ ที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๗.๓๐ น.
แต่งกายเครื่องแบบปกติขาว ไว้ทุกข์.

๒.๒

หมายรับสั่งที่ ๑๗๗/๒๕๖๓

(แบบ ก.)
สำนักพระราชวัง

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

พระราชทานเพลิงศพ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สุพล วุฒิเสน ป.ช.,ป.ม.
ข้าราชการบำนาญ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ณ เมรุวัดประยูรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

วันเสาร์ ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ น. เชิญหีบศพออกตั้งบำเพ็ญกุศล
ณ ศาลาวัดประยูรวงศาวาส ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานโกศแปดเหลี่ยม ฉัตรเบญจาตั้งประดับ

ที่ รล ๐๐๑๑/ ๑๐๐๕๓

สำนักพระราชพิธี
สวนจิตรลดา กทม. ๑๐๓๐๓

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

เมื่อรองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ป.ม., ป.ช. กราบถวายบังคมลาถึงแก่อนิจกรรมด้วย
โรคมะเร็งตับ เมื่อวันที่จันทร์ ที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2557

ญาติเขียนเพิ่มเติม

ข้าพระพุทธเจ้าและครอบครัว ขอน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อม กราบถวายบังคม ณ แทบเบื้องพระยุคลบาท ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และจะขอเทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม เป็นมงคลสูงสุดแก่วงศ์สกุลสืบไปตลอดกาล

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้านางอรวรรณ วุฒิเสน และบุตร ธิดา

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

เมื่อรองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ป.ม.,ป.ช. กราบถวายบังคมลาถึงแก่นิจกรรม สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานพวงมาลาวางหน้าโกศศพ นับเป็นเกียรติยศอย่างสูงแก่ผู้วายชนม์

ข้าพระพุทธเจ้าและครอบครัว ขอกราบถวายบังคมทูลเบื้องพระยุคลบาท ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุดมิได้ และขอเทิดทูนไว้เหนือเกล้า เหนือกระหม่อมตลอดไป

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า นางอรรรณ วุฒิเสน และบุตร ธิดา

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

เมื่อรองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิสเสน ป.ม.,ป.ช. กราบถวายบังคมลาถึงแก่อนิจกรรม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานพวงมาลาวางหน้าโกศศพ นับเป็นเกียรติยศอย่างสูงแก่ผู้วายชนม์

ข้าพระพุทธเจ้าและครอบครัว ขอกราบถวายบังคมแทบเบื้องพระยุคลบาท ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุดมิได้ และขอเทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมตลอดไป

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า นางอรรวรรณ วุฒิสเสน และบุตร ธิดา

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

เมื่อรองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ป.ม.,ป.ช. กราบถวายบังคมลาถึงแก่อนิจกรรม พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ได้ทรงกรุณาประทานพวงมาลา หน้าโกศศพ นับเป็นเกียรติยศอย่างสูงแก่ผู้วายชนม์

ข้าพระพุทธเจ้าและครอบครัว ขอกราบถวายบังคมแทบเบื้องพระบาทด้วยความสำนึก ในพระกรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุคติได้ และขอเทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมตลอดไป

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า นางอรรรรณ วุฒิเสน และบุตร ธิดา

ประวัติ

รศ.ดร.สุพล วุฒิเสนา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสนา เป็นบุตรนาย.....และนาง.....วุฒิเสนา
เกิดเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพี่น้องร่วมบิดามารดา.....คน คือ

1.
2.
3.
4.

ญาติเขียนเต็มเต็ม

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ ๑๙/๕๓ หมู่ที่ ๗ ตำบลคลองหลวงแพ่ง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประสานงานกับหลายมหาวิทยาลัย (ผู้ทรงคุณวุฒิมหาวิทยาลัยธนบุรี กรรมการสภาวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย กรรมการสภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ฯลฯ)

ประวัติการทำงาน (ระบุปี พ.ศ.)

- พ.ศ.๒๕๑๐ - ๒๕๒๘ อาจารย์โรงเรียนฝึกหัดครูอุดรธานี
วิทยาลัยครูอุดรธานี
- พ.ศ.๒๕๒๘ - ๒๕๓๒ อธิการ วิทยาลัยครูสุรินทร์

Certificate : Planning for Integrated Regional Development, UNCRD Nagoya, Japan, 1977

ผลงานทางวิชาการ (ตำรา/บทความทางวิชาการ/งานวิจัย)

๑. TRENDS Model World University President Summit Bangkok ๒๕๔๙
๒. ทิศทางวิสัยทัศน์และประเด็นสำคัญของการพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๕๔๓
๓. พันธกิจของการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ วารสารคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๔๒
๔. อาจารย์กับกระบวนการตื่นตัวทางวิชาการ ราชภัฏราชนครินทร์ ๒๕๔๒
๕. ราชภัฏราชนครินทร์อุดมศึกษาเพื่อการพัฒนา มติชน ๒๕๔๒, ๑๔ ก.พ.
๖. ปฏิบัติการต่อเนื่องโครงการร่วมมือกับควีนแลนด์ ราชภัฏฉะเชิงเทรา ๒๕๔๑
๗. Cooperation Among Higher Ed. Inst ฯลฯ UNESCO, BANGKOK ๒๕๔๑
๘. กศ.บป.กับการพัฒนาคนทำงาน สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ๒๕๔๐
๙. Joint Programs Thai - Australian University AVCC- Australia ๒๕๓๙
๑๐. Innovative Approaches Towards Youth Problem UNICEF, BANGKOK ๒๕๓๘
๑๑. บทบาทสถาบันการศึกษาในโครงการอีสานเขียว มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๕๓๗
๑๒. การควบคุมการศึกษาของไทย ฯลฯ คุรุปริทัศน์ ๒๕๓๖
๑๓. การวิจัยในสภาพธรรมชาติ ฯลฯ วิจัยสนเทศ, กศ.น. ๒๕๓๕
๑๔. การตรวจสอบและชี้แนะโดยนักวิชาการวิทยาลัยครูสุรินทร์ ๒๕๓๔
๑๕. วิทยาลัยครูในฐานะปฏิบัติการสำคัญทางวัฒนธรรม คุรุปริทัศน์ ๒๕๓๓
๑๖. The working condition for Civil - officer ฯลฯ NCC - Norway ๒๕๓๒
๑๗. ความเติบโตของวิชาชีพครู ฯลฯ คุรุปริทัศน์ ๒๕๓๐
๑๘. เงื่อนไขแนวปฏิบัติของนักวิชาการท้องถิ่น บัณฑิตวิทยาลัย ๒๕๓๑
๑๙. ความดีความชอบที่ส่งเสริมการเป็นสถาบันอุดมศึกษา คุรุปริทัศน์ ๒๕๒๘
๒๐. ความเจริญทางการศึกษาต้องปรับให้ทันปัญหา คุรุปริทัศน์ ๒๕๒๗
๒๑. The Sarvodaya Movement UNESCO, BANGKOK ๒๕๒๖
๒๒. Experiences in developing Inst-Materials UNESCO, BANGKOK ๒๕๒๕
๒๓. Exploring New Direction in Teacher Education UNESCO, BANGKOK ๒๕๒๔
๒๔. กรมหลวงผู้เป็นอัจฉริยะในการเป็นนักการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อาทิตยคุณธรรมของการศึกษาไทย สกอ. ๒๕๕๑
25. เงื่อนไขสำคัญในหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนในพื้นที่ชนบทยากจนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาวิจัยแห่งชาติ ๒๕๒๘ - ๒๕๓๙

- ๒6.ครูกับการพัฒนาชนบท : กรณีโครงการอบรมครูประจำการ วิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
The Internationnal Dev't research Centre (IDRC) ๒๕๓๑
27. Teachers College Extension Centre in Rural Areas as Means to Practical Educationnal Reform : A Preliminary Study UNCRD - Nagoya ๒๕๒๐
- 28.Effective Change - Agents of Rural Areas in Udom and Nongkai Provinces สภาการศึกษาแห่งชาติ NEC ๒๕๓๓
- 29.Linking of Formal and Non - formal Ed. Experiment Project in NE - Thailand UNESCO, BANGKOK
- 30.อิทธิพลของตัวการในการเปลี่ยนแปลงสังคมรายกรณีชนบท อุตรธานี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ๒๕๒๙
31. The Teachers Training Regional Network and Educational Innovation FSU, Ford Foundation, IDRC ๒๕๒๗

ตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์พิเศษ Faculty of Computing, Health and Science, Edith Cowan University, Perth, Australia

ศาสตราจารย์พิเศษ Tianjin Normal University, Tianjin, PR.China

ศาสตราจารย์พิเศษ Chamroeun University of Technology, Phnom Penh, Cambodia

ประสบการณ์ด้านการบริหาร

กรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (ปัจจุบัน)

กรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (ปัจจุบัน)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยธนบุรี พ.ศ.2556 (ปัจจุบัน)

บริหารสถานศึกษา

อธิการบดี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๕ (จากปี ๒๕๔๖)

อธิการ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา สถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา

อธิการบดี สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ พ.ศ.๒๕๔๖ (จากปี ๒๕๓๒)

อธิการ วิทยาลัยครูสุรินทร์ พ.ศ.๒๕๓๒ (จากปี ๒๕๒๘)

ประธานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๑

อนุกรรมการ การอุดมศึกษา, วุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๑

กรรมการวิสามัญร่าง พรบ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ, สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.๒๕๔๖

บริหารงานอุดมศึกษา

๑. อนุกรรมการด้านนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ๒๕๕๑
๒. อนุกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ๒๕๕๑
๓. ประธานอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๕๕๐
๔. กรรมการวิสามัญร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สภาผู้แทนราษฎร ๒๕๔๗ (จากปี ๒๕๔๖)
๕. กรรมการต่างๆ กรรมการฝึกหัดครู สถาบันราชภัฏและหน่วยงานราชการอื่นๆ ทุกระดับตามคำเชิญ

งานบริการสังคม

2557 ประธานมูลนิธิสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ในพระอุปถัมภ์ฯ

๒๕๕๑ ปัจจุบัน ทูตสันติภาพของ Interreligious and International Federation for World -
Peace Thailand

๒๕๔๙ สมาชิกสมัชชาแห่งชาติ(ตามระเบียบคณะกรรมการกำกับดูแลการสรรหาฯ)

๒๕๔๘ กรรมการสรรหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒๕๓๘ ประธานกรรมการพัฒนาคลองแสนแสบ (ส่วนต่อเนื่องไปฉะเชิงเทรา คำสั่ง ศธ.)

๒๕๓๗ ประธานกรรมการในการจัดอบรมครูประจำการประถมศึกษา (คำสั่ง ศธ.)

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

๑. ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ทรงให้ตามเสด็จหลายครั้ง ถวายรายงานร่วมเขียนหนังสือ ๑ เล่ม ได้รับพระประทานนาม “สถาบันราชภัฏราชนครินทร์” อันยิ่งกว่ารางวัล และเกียรติคุณใดๆ
๒. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ประถมาภรณ์ช้างเผือก
๓. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพาย Sahametrei Grand cros ของราชอาณาจักรกัมพูชา
๔. ศิษย์เก่าดีเด่น วิทยาลัยครูอุดรธานี, วิทยาลัยวิชาการศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร)

หารูปใหม่

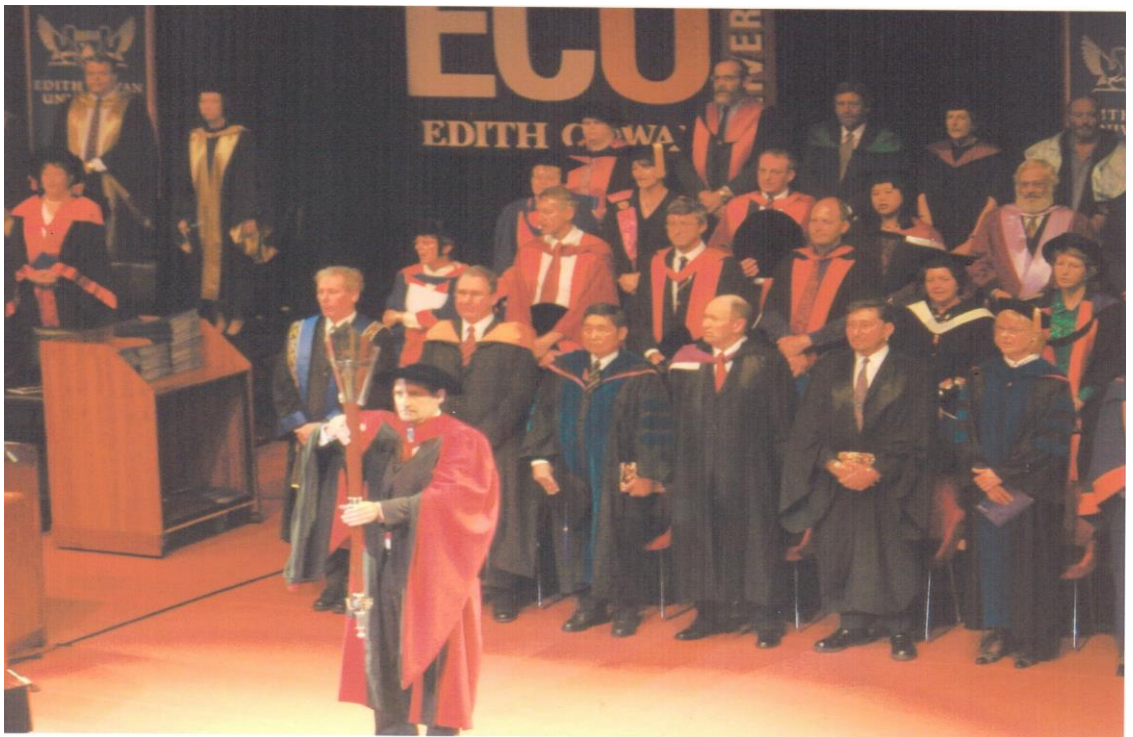
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสนา

ได้ถึงอนิิจกรรม เมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ.2557

เวลา 03.30 น. สิริรวมอายุได้ 71 ปี.....เดือน.....วัน

วิถีชีวิต

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน

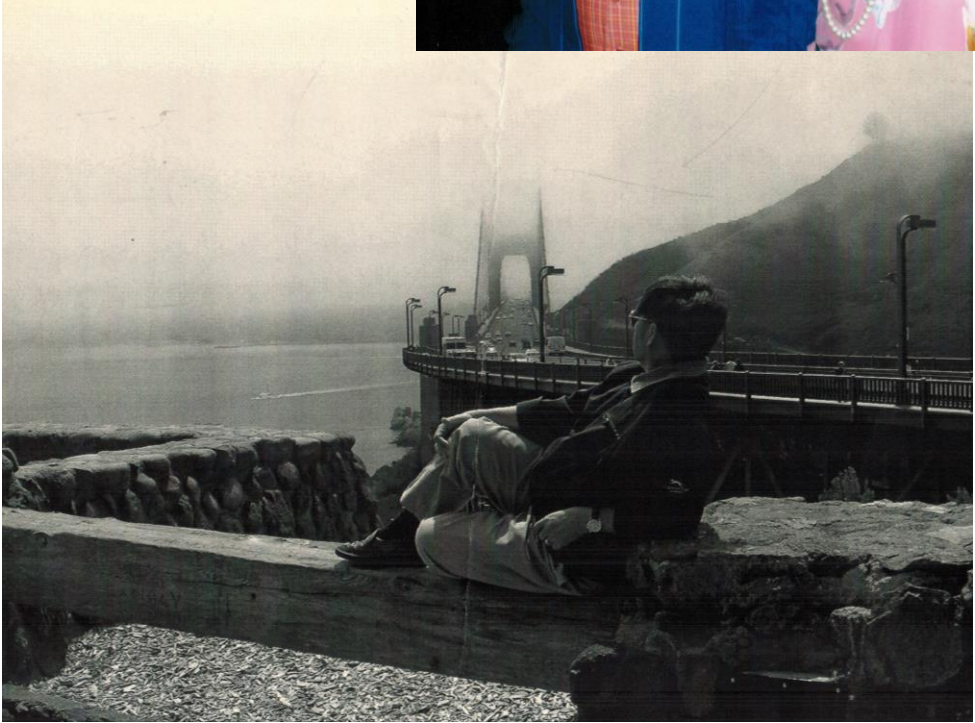

PHOTO SERVICE

อาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน

คำอาลัย

ที่บุคคลต่างๆ เขียนถึง รศ.ดร.สุพล
จำนวนหน้าตามที่คัดกรองคำอาลัยไว้
โดยเริ่มจาก

ภรรยา

ญาติๆ

ผู้ใหญ่ในวงการต่างๆ

ผู้ได้บังคับบัญชา

แต่...รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสณ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสณ เป็นผู้มีความวิริยะ อุตสาหะ รักการศึกษาเล่าเรียน แฝว่ทางทางชีวิตให้แก่ตนเองอย่างต่อเนื่อง จนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน เริ่มชีวิตราชการที่วิทยาลัยครูอุดรธานี อธิการวิทยาลัยครูสุรินทร์ อธิการบดีสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ และอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามลำดับเป็นนักวิชาการ เป็นผู้บริหารที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ เป็นผู้บริหารระดับแถวหน้าของมหาวิทยาลัยราชภัฏท่านหนึ่ง

ผมมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับ ดร.สุพล วุฒิเสณ ครั้งเมื่อเริ่มรับราชการที่วิทยาลัยครูอุดรธานี นอกจากการมีหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนตามปกติแล้ว เรายังได้ร่วมกันกับเพื่อนพ้องน้องพี่ รุ่นราวคราวเดียวกัน เป็นกำลังสำคัญขับเคลื่อนกิจกรรมและโครงการต่างๆ ของวิทยาลัย โดยเฉพาะโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การระหว่างประเทศ (UNICEF, UNESCO) เช่น โครงการฝึกหัดครูชนบท โครงการบริการการศึกษาฯ มีผลงานเด่นชัดเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ช่วงการเปลี่ยนผ่านจากการเป็นวิทยาลัยครูที่ผลิตเฉพาะครูใหม่ (Pre - service training) มาเป็นการให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพครูประจำการ (In - service training) ควบคู่กันไป พวกเรา และ ดร.สุพล วุฒิเสณ มีส่วนร่วมเป็นกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์พัฒนาโครงการอบรมครูประจำการ (อคป.) ระยะแรกๆ จนสามารถพัฒนาครูประจำการให้มีสมรรถภาพและมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี อย่างกว้างขวางและทั่วถึงทั้งประเทศ ดร.สุพล วุฒิเสณ จึงถือได้ว่าเป็นผู้มีคุณูปการไม่น้อยกับการฝึกหัดครูไทย วิทยาลัยครูอุดรธานี ภายใต้การนำของผู้บริหารหลายท่าน อาทิ

ท่านอาจารย์บุญจันทร์ วงศ์รักมิตร ท่าน ดร.วิชัย แข่งขัน จึงเป็นแหล่งการเรียนรู้สร้างสรรค์และส่งเสริมพัฒนาให้พวกเราได้มีประสบการณ์ความรู้ มีความก้าวหน้าออกไปเป็นผู้บริหารผลักดันให้มีพัฒนาการเป็นสถาบันราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏในปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน เป็นคนรักครอบครัว ส่งเสริม สนับสนุน ให้ลูกทุกคนได้มีการศึกษาที่ดีจนจบถึงขั้นปริญญา มีอาชีพการงานที่มั่นคง ลูกๆ มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน เป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น มั่นคง โดยส่วนตัวผมและครอบครัวของ ดร.สุพล วุฒิเสน ครั้งเมื่อทำงานร่วมกันอยู่ที่วิทยาลัยครูอุดรธานี เรามีความใกล้ชิด มีความรักใคร่ผูกพันกัน ลูกชายของท่าน (पोर्ट : สุรเศรษฐ์ วุฒิเสน) มีความรัก เคารพ และผูกพันกันเป็นพิเศษ ถึงแม้ในระยะที่พวกเราต่างแยกย้ายไปรับราชการเป็นผู้บริหารต่างสถาบันต่างมหาวิทยาลัย ก็ได้पोर्ट เป็นสื่อสารสัมพันธ์ทำให้ได้ทราบข่าวคราว สุข ทุกข์ โดยตลอด แม้ครั้งสุดท้ายเมื่อการจากไปอย่างไม่มีวันกลับของ ดร.สุพล วุฒิเสน

ขอคุณผลบุญ ที่ รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ได้สร้างไว้ ตลอดอายุขัย จงเป็นผลให้ดวงวิญญาณของท่านไปสู่ความสุข ความสงบ ณ สัมปรายภพชัวันรัตนกาล

นายจรูญ ถาวรจักร์

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

อาลัยรัก รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน

ผมมีโอกาสรู้จัก รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน เมื่อครั้งยังเป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยครูอุดรธานี หลังจากกลับจากศึกษาต่อระดับปริญญาเอกจากสหรัฐอเมริกา ได้นำความรู้จากการศึกษามาเผยแพร่ให้เห็นแนวของนักวิชาการที่โดดเด่นอยู่หลายครั้งหลายหน จนกรมการฝึกหัดครู ได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการที่วิทยาลัยครูสุรินทร์ เมื่อปี พ.ศ.2528 ประมาณ 30 ปีมาแล้ว ในการทำหน้าที่บริหารเพื่อนำพาบทบาทของวิทยาลัยครูสุรินทร์ ให้มีส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเน้นการนำความรู้สากลสู่ท้องถิ่น และความรู้จากท้องถิ่นสู่สากลในรูปแบบ TREND Model เป็นผลให้วิทยาลัยครูที่ผลิตบัณฑิตทั้งสาขาครุศาสตร์ และสาขาอื่นๆ มีความชัดเจนในการพัฒนาท้องถิ่น ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน ดำรงตำแหน่งผู้บริหารอย่างต่อเนื่องและยาวนาน ร่วมกับผู้บริหารของกรมการฝึกหัดครู (ต่อมาเปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏและมหาวิทยาลัยราชภัฏ) และคณะผู้บริหารจากสถานศึกษาที่สังกัดได้ร่วมกันหาแนวทางพัฒนาบทบาทหน้าที่ของสถาบันตามที่พระราชบัญญัติกำหนดปรัชญาว่า “เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ยิ่งถ้าดูจากผลการบริหารที่ รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน ดำรงตำแหน่งอธิการหรืออธิการบดีด้วยแล้วยิ่งเห็นได้ชัดเจนมาก

ในด้านอุปนิสัยของท่านจะให้ความสำคัญกับการเคารพผู้บริหารที่มีอาวุโสกว่า ได้หาแนวทางเรียนรู้ประสบการณ์การบริหารจากท่านผู้บริหารเหล่านั้น ซึ่งผมเองในฐานะเป็นผู้บริหารรุ่นที่รู้สึกชื่นชมในลักษณะนี้ด้วย นอกจากนี้ยังให้ความเมตตา มีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้ร่วมงานมาก ให้ออกาสผู้มีความรู้ความสามารถได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่ เป็นผลให้สถานศึกษานั้นๆ มีความก้าวหน้ามาก นอกจากนี้ในครอบครัวทั้งสองของเราก็มีความรักและผูกพันกันเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

เมื่อทราบว่า รศ.ดร.สุพล วุฒิสเสน ถึงแก่กรรมก่อนวัยอันสมควร จึงยังความเศร้าโศกเสียใจกับผู้ที่เคยร่วมงานในฐานะผู้บริหารและผู้ร่วมงานกันมา ด้วยคุณงามความดีและการสร้างคุณูปการด้านการศึกษาที่ได้กระทำมาจึงเป็นพลวัตรปัจจัยส่งผลให้ดวงวิญญาณของท่านจงสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเทอญ

รศ.ลำพอง บุญช่วย

อดีตรองอธิการวิทยาลัยครูสวนดุสิต

(ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต)

แต่ท่านอธิการบดี

ผมได้รับโทรศัพท์จากท่านอธิการบดี ตอนนั้นผมสัมมนาอยู่ที่เมืองกาญจน์ ท่านพูดด้วยน้ำเสียงดีใจว่า อยากให้สมชายมาเห็นภาพเด็กเข้าแถวยาวเพื่อสมัครเรียนที่บ้านสมเด็จพระ (เป็นปรากฏการณ์ที่ขาดหายไปหลายปี) ผมรู้สึกได้ถึงความยินดี เพราะจากผลที่ท่านได้ทำหลายๆ อย่างเพื่อให้บ้านสมเด็จพระกลับมาเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอีกครั้งหนึ่ง พวกเราหลายคนยังคงจำวันที่เราออกไปตามโรงเรียนมัธยมเพื่อให้คำแนะนำกับครูแนะแนว เราไปกันทุกภาคทั่วประเทศ ผมไม่ได้เห็นภาพเด็กเข้าแถวสมัครเรียนในปีนั้น แต่ได้เห็นในอีกหลายปีต่อมา บางคนบอกว่าเรากำลังทำผิดทำให้คุณภาพบัณฑิตตกต่ำ เทียบไม่ได้กับอดีต ท่านอธิการพูดกับหลายๆ คนเสมอว่า บริบทอดีตกับปัจจุบันต่างกัน เวลานี้ราชภัฏเป็นสถานศึกษา ตั้งครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และมาตราหนึ่ง

ใน พ.ร.บ. ราชภัฏ ห้ามให้เด็กพ้นสภาพด้วยเหตุผลไม่มีเงินชำระค่าเล่าเรียน เป็นเหตุผลว่า ราชภัฏ ควรเป็นสถาบันที่ต้อนรับเด็กด้อยโอกาสที่เข้าไม่ถึงสถาบันการศึกษาระดับแนวหน้า บ้านสมเด็จ ควรให้โอกาสนั้น โดยเชื่อว่า “คนพัฒนาได้” เมื่อเข้าสู่ระบบแล้ว ห้องเรียน ห้องสมุด สื่อ ครูอาจารย์ และฝ่ายสนับสนุน ต้องช่วยกันสร้างคุณภาพให้กับเด็กอย่างเต็มกำลัง เมื่อได้โอกาสแล้ว หากทำไม่ได้ ต้องพ้นสภาพตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด มิได้หมายความว่าเข้ามาเท่าไร ต้องจบเท่านั้น

ท่านพูดเสมอว่า มีหลายคนเข้ามาด้วยเกรดเฉลี่ย 2 จบได้ด้วยเกรดเฉลี่ย 3 เราเป็นราชภัฏ ไม่อาจผลักไสหนุ่มสาว กลับสู่ท้องไรท์ท้องนาได้โดยไม่มีที่เรียนในเวลาอันควร สุดท้ายจะเป็นปัญหา ของสังคม บ้านสมเด็จได้ให้โอกาสเช่นนั้นเสมอมา ตลอดช่วงที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิการบดี ท่านทำ เช่นนี้หลายคนมีคำถาม แต่หลายคนมองเห็นเป็นความดี และความสำเร็จ ผมเป็นคนหนึ่งที่มองเห็น เป็นความสำเร็จบนความทุ่มเททำงานของท่าน

เมื่อก่อนไม่มีใครพูดถึงอาเซียน ไม่มีใครพูดถึง AEC ท่านอธิการสุพล พูดเสมอว่าอาเซียน น่าจะรวมตัวกันเหมือนยุโรป ซึ่งแรกๆ ผมไม่เห็นด้วย เพราะประเทศแถวนี้ยังมีความแตกต่างกัน มากไม่เหมือนยุโรป แต่ท่านคงมองเห็นภาพบางภาพ ที่ผมไม่เห็น โดยสรุปท่านเริ่มลงนาม ความร่วมมือทางการศึกษากับหลายมหาวิทยาลัยในประเทศเพื่อนบ้าน ครอบคลุม 11 ประเทศ มอบปริญญาตรีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ให้กับนายกรัฐมนตรีหลายประเทศ เช่น กัมพูชา สปป.ลาว เวียดนาม พม่า อย่าลืมว่าท่านผู้นำเหล่านั้นใ้ว่าจะรับปริญญาจากสถาบันใดง่ายๆ จากนั้นส่ง นักศึกษา ปริญญาตรี - โท - เอก ไปอบรมระยะสั้นเปิดโอกาสให้ทั้งเด็กและอาจารย์เรียนรู้ การเดินทางไปต่างประเทศ ได้มี Pass Post เล่มแรก ได้เปิดวิสัยทัศน์ ได้เห็นโลกกว้าง

ท่านคิดให้นิสิตชั้นปี 1 - 2 เรียนภาษาเพื่อนบ้าน โดยเชิญอาจารย์เจ้าของภาษาจาก มหาวิทยาลัยคู่สัญญา รวม 11 ประเทศ เดินทางมาสอนนิสิตบ้านสมเด็จ 2 สัปดาห์ และคัดเลือก นิสิตที่สนใจและมีคุณสมบัติตามกำหนดส่งไปอบรมภาษาและวัฒนธรรม ณ ประเทศที่นิสิตเลือกเรียน เป็นเวลาอีก 2 สัปดาห์ เป็นโครงการที่สร้างความตื่นตัวให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็นอย่างมาก เพราะเขาได้มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศ ได้เห็นของจริงมากขึ้น กลับมาแล้ว ทุกคนมีเรื่องราว มากมายจากหลายประเทศเล่าสู่กันฟัง ผมเชื่อว่าความประทับใจของหนุ่มสาวนั้น

ต่อยอดเขาได้ บ้านสมเด็จทำไปหลายปีจึงมีคำว่า AEC เกิดขึ้น เป็นการย้ำให้เห็นวิสัยทัศน์ของท่าน อธิการว่า สิ่งที่ท่านเห็นและทำเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เวลานี้หลายสถาบันพูดถึงการสอนภาษาเพื่อนบ้าน แม้แต่ในโรงเรียนมัธยมหลายแห่ง

บนงานนี้ ท่านอธิการต้องใช้ความสามารถ สติปัญญา และความเหนื่อยยาก ทุ่มเทกับ โครงการ ผมจำได้ ก่อนนี้เราไม่สามารถบินตรงจากกรุงเทพฯ ไปยังกวางสีได้ ท่านกับผมต้องเดินทางไปฮานอย (เวียดนามเหนือ) แวะมหาวิทยาลัย โซเซียลชาย ฮานอยก่อน คุยเรื่องสัญญา เรื่องส่งนิสิต เรื่องโครงการร่วมอื่นๆ จากนั้นต้องขึ้นเขาเพื่อนั่งรถไฟไปยังเมืองฝิงเสียง ชายแดนประเทศจีนใช้เวลา 3

ชั่วโมง ผ่านด่านอีก 1 ชั่วโมง จากเมืองผิงเสียงไปยัง ม.ชนชาติกวางสี ใช้เวลาอีก 4 ชั่วโมง
สรุปแล้ว 1 วันเต็ม ยังจำได้ภาพท่านอธิการรอรถใต้ต้นตะขบโปร่งเตี้ย เพียงลำพังคนเดียว
เพราะผมไปติดต่อรถ เวลานั้นชายแดนไม่ค่อยมีผู้คนตอนนี้่าจะมีแต่เราสองคนทิ้งๆ กันอยู่
ท่านรอมผมใต้ต้นตะขบเป็นชั่วโมง ผมมาถึงยังเห็นท่านยืนอยู่ (เพราะไม่มีที่นั่ง) ท่านไม่บ่นอะไรเลย
ไม่มีความสบายบนงานที่ท่านบุกเบิก ภาพนั้นผมไม่จำ...ไม่ได้เลย ท่านเป็นอธิการบดีราชภัฏ
บ้านสมเด็จพระยาตากว่า 8 ปี ผู้ที่ใช้ชีวิตร่วมสมัยในบ้านสมเด็จพระเจ้าตากกับท่านและหากมีสายตาที่เป็น
ธรรม มีเครื่องวัดความถูกต้องที่ไม่เสื่อมสภาพ คงเห็นว่าบ้านสมเด็จพระเจ้าตากเกิดขึ้นใหม่มากมาย
มีการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงปริญญาเอก มีเครือข่ายต่างประเทศ และมีเงิน
คงคลังกว่าพันห้าร้อยล้าน อยู่ลืมน้ำเงินคงคลังเปรียบเหมือนน้ำในคลอง ถ้าเต็มปริ่มเราก็ใช้สัญจร
ไปมาได้สะดวก ใช้ดื่มได้ ใช้ทำมาหากินปลูกพืชได้ น้ำในคลองแห้งลงเมื่อไหร่ไปไหนก็ไม่สะดวก
ต้นไม้ที่ปลูกไว้จะเฉา - ตาย...ก่อน เป็นสมัยเดียวที่บุคลากรทุกคนมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้
ได้ Up Grade ตัวเอง จากตรีเป็นโท จากโทเป็นเอกตามศักยภาพของตน เป็นยุคสมัยที่มีตำแหน่ง
ทางวิชาการเพิ่มมากที่สุด เป็นยุคที่ทุกคนมีความสุข มีความหวัง มีความก้าวหน้า มีอนาคต ทุกคน
ทุ่มเททำหน้าที่ของตนเอง ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย เพราะรู้ว่าภายใต้การนำของท่านอธิการบดี
รศ.ดร.สุพล วุฒิสเสน อนาคตยังมี

มาถึงทุกวันนี้ อนิจจันั้นไม่เที่ยงจริงๆ ทั้งหมดที่ว่ามานั้นจะค่อยๆ กลายเป็นตำนาน
เป็นความหลัง เป็นอดีต เอาไว้เล่าขานในวันหน้า ...เช่นนั้น...

ผมเชื่อตลอดมาว่าดินแดนแห่งบ้านสมเด็จพระยาตากเป็นดินแดนที่ศักดิ์สิทธิ์ ขออำนาจ
เจ้าพ่อนำส่งดวงวิญญาณท่านอธิการบดีของพวกเราสู่สรวงสวรรค์ด้วยเถิด

ด้วยรักและเคารพ

รศ.สมชาย พรหมสุวรรณ

25 กันยายน 2557

คำไว้อาลัย

“การจากไปของท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสนา”

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสนา ท่านเป็นนักการศึกษา นักวิชาการ และนักบริหาร ที่เป็นที่รู้จักและยอมรับนับถือในวงการการอุดมศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัยของภาครัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเอกชน

ในบริบทของมหาวิทยาลัยเอกชน ท่านเป็นกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ ของมหาวิทยาลัยธนบุรี ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ ของมหาวิทยาลัยธนบุรี ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2556 เป็นต้นมา ซึ่งระยะเวลาเพียงหนึ่งปี ของการเป็นกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยธนบุรี ท่านได้ทำประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยธนบุรี หลายประการ อาทิ ให้ข้อแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา และการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยธนบุรี ท่านได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในประเทศกลุ่มประชาคมอาเซียนหลายประเทศ อาทิ ความร่วมมือทางวิชาการกับ National University of Laos ความร่วมมือกับ Phnom Penh International University และความร่วมมือกับ University of Science, Vietnam National University-Ho Chi Minh City เป็นต้น อีกทั้งท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสนา ยังเป็นวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ บรรยาย และถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ให้กับผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา มหาวิทยาลัยธนบุรีอยู่หลายครั้ง ท่านเป็นทั้งครูผู้ให้ เป็นนักวิชาการมืออาชีพ และเป็นนักบริหาร ที่มีความตั้งใจ ทุ่มเท เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับนับถือในวงการการอุดมศึกษา ท่านได้สร้างคุณประโยชน์เชิงประจักษ์ อย่างคณานับแก่วงการการศึกษา แก่สังคม และประเทศชาติ

ในนามของผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา มหาวิทยาลัยธนบุรี ขอให้คุณงามความดีที่ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสนา ได้บำเพ็ญไว้ จงเป็นปัจจัยนำดวงวิญญาณของท่าน ไปสู่สุคติสัมปรายภพเทอญ

จาก ดร.บัญชา เกิดมณี

ลูกศิษย์ และ

อธิการบดี มหาวิทยาลัยธนบุรี

สาส์นจากสมาคมไทยแห่งแคลิฟอร์เนียภาคเหนือ

กระผม ขอแสดงความเสียใจมายัง อาจารย์อรรวรรณ วุฒิเสน และบุตร - ธิดา พร้อมทั้งญาติพี่น้อง ที่ได้สูญเสีย รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผู้เป็นที่รักและเคารพไปอย่างไม่มีวันกลับ ซึ่งก็เป็นไปตามสัจธรรมของชีวิตที่มีเกิด แก่ เจ็บ และตายในที่สุด รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน เป็นคนดีมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ได้สร้างสรรค์คุณประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษา ปรับปรุงพัฒนาวิชาการ สร้างอาคารสถานที่ กระจ่างขยาย การศึกษาระดับอุดมศึกษา ปริญญาตรีและปริญญาตรีโท ไปยังส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ เป็นการพัฒนาบุคคลให้เป็นบัณฑิต เป็นบุคลากรที่มีคุณค่าในสังคมและชาติบ้านเมือง นับว่าท่านเป็นผู้มีคุณูปการต่อวงการการศึกษา และประเทศชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง ท่านเป็นคนเก่งคนดีศรีสังคม มีคุณค่าแก่การยกย่องและเคารพนับถือ.. “อยู่ก็เป็นที่รัก จากไปก็อาลัยหา”

คนเราเกิดมาต่างกรรมต่างวาระ บางคนอายุสั้น บางคนอายุยืน อายุจะสั้นหรือยาว จะอยู่น้อยช้วนานมิใช่สาระสำคัญ แต่ในขณะที่มีชีวิตอยู่นั้นเราได้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติบ้านเมือง ชีวิตก็มีคุณค่า แม้ว่าจากโลกนี้ไปแล้ว ชื่อเสียงเกียรติยศ ย่อมปรากฏแต่วงศ์ตระกูล สมดังโคลงโลกนิติของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร ว่า..

พฤษภกาสร	อีกกฤษชอันปลดปลง
โทหนต์เส่องคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกาฯ

กระผม ในนามคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการสมาคมไทยแห่งแคลิฟอร์เนียภาคเหนือ และในนามศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอไว้อาลัยในการจากไป

ของท่าน รศ.ดร.สุพล วุฒิสาน ด้วยอำนาจบุญกุศลและคุณงามความดีที่ท่านได้บำเพ็ญมา และบุญ
กุศลที่บุตร - ธิดาได้ร่วมกระทำในครั้งนี้ ขอจงมาเป็นพลังปัจจัยอำนวยให้ดวงวิญญาณของท่านไปสู่
สุคติโลกสวรรค์ในสัมปรายภพด้วยเทอญฯ

(นายวัลลภ คชินทร)

นายกสมาคมไทยแห่งแคลิฟอร์เนียภาคเหนือ

สำหรับผลงานของท่านอธิการตลอด 2 วาระที่ได้รู้จักท่านใส่ใจการศึกษา พัฒนาบุคลากร
ไม่ฉิ่งนอนใจ แก้ไขในทุกปัญหา

ด้วยความอาลัยแต่ท่านอธิการ

อรรดา วงศาโรจน์

ขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้ง ต่อการจากไปของท่านอธิการบดี รศ.ดร.สุพล วุฒิสาน
ผู้ที่มีวิสัยทัศน์อันกว้างไกล มีความสามารถบริหารบุคลากร กล้าตัดสินใจในการสร้างองค์ความรู้
ระดับสากล ขยายผลสู่ท้องถิ่นและนานาชาติ (World's Local University) จนสำเร็จเป็นที่
น่าชื่นชมยินดี และจะอยู่ในความทรงจำตลอดไป

ด้วยความอาลัยรัก แต่ รศ.ดร.สุพล วุฒิสาน

วิสุทธิ กุณทีกาญจน์

เป็นผู้คอยปลอบขวัญเมื่อวันท้อ

เป็นผู้ก่อกำลังใจให้มีหวัง

เป็นผู้ปลุกชีวิตให้มีพลัง

ด้วยจิตร์ตั้งมั่นในความเมตตา

ดร.เพลินใจ กุณทีกาญจน์

ดิฉันและเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดเสียใจมากที่ทราบข่าวการจากไปของท่านอดีตอธิการบดี รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน หลายคนที่พบและร่วมงานกับท่านหลายครั้งที่ท่านมาเยี่ยมชมความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน (School of Education) ที่ท่านจบปริญญาเอก ไปกว่า 40 ปีที่แล้ว มาแลกเปลี่ยนความรู้ด้านพัฒนาการศึกษา ทุกคนกล่าวถึงท่านด้วยความยกย่องและชื่นชมในวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ความมุ่งมั่นและกล้าตัดสินใจของท่าน ที่ต้องการยกระดับการศึกษาในประเทศ และสนับสนุนต่อเติมการศึกษาของคนไทยในต่างประเทศ ท่านสร้างและทำให้คนไทยจำนวนหนึ่งที่สหรัฐอเมริกามีโอกาสต่อยอดการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีและปริญญาโท การจากไปของท่านเป็นการสูญเสียอย่างใหญ่หลวงของวงการศึกษาไทย

ขอกราบคารวะมากด้วยความเคารพและอาลัยรัก

ชลลดา เจริญธรรษา

ขอแสดงความอาลัย แต่ รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน

การสูญเสียอาจารย์ไปในครั้งนี้ยังความเสียใจและเสียดาย อาลัย ให้กับลูกศิษย์และผู้ที่เคารพนับถืออาจารย์เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะพวกเราศิษย์ของโครงการปริญญาตรีและโทในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีโอกาสได้เรียนจบจนเป็นบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาสืบเนื่องมาจากวิสัยทัศน์อันกว้างไกลของท่าน

รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน เป็นผู้ที่น่าปรารถนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่มุ่งมั่นว่า “จะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างองค์ความรู้ระดับสากล ขยายผลสู่ท้องถิ่น และนานาชาติ” มาปฏิบัติจนเป็นรูปธรรม ด้วยการนำร่องจัดโครงการเรียนและสอนปริญญาตรีให้กับชุมชนไทยในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย จนประสบความสำเร็จ โดยมีนักศึกษาเรียนสำเร็จเข้ารับพระราชทานปริญญาตรีไม่เมื่อปี พ.ศ. 2554 และโครงการปริญญาโทเข้ารับพระราชทานปริญญาโทมหาบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2557 นี้

นับได้ว่าอาจารย์ รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน คือผู้ที่ได้หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความรู้ลงสู่แดนสหรัฐอเมริกา จนบัดนี้เมล็ดพันธุ์นั้นเจริญเติบโตเต็มที่ พร้อมทั้งจะนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากความเมตตาของอาจารย์ไปขยายผลเพื่อความเจริญก้าวหน้าต่อไป

ศิษย์ขอกราบคารวะและขอดวงวิญญาณของอาจารย์จงสู่สุคติในสัมปรายภพตลอดกาล

เพ็ญจิรา โสภากันต์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสณ
กับผลงานเชิงประจักษ์
ในการพัฒนาวิทยาลัยครู/สถาบัน
ราชภัฏ/มหาวิทยาลัยราชภัฏ

รศ.ดร.สุพล วุฒิเสณ
กับรูปแบบการดำเนินงานด้านงบประมาณของวิทยาลัยครูสุรินทร์

อดีตท่านเป็น อธิการบดีวิทยาลัยครูสุรินทร์ ซึ่งเป็นต้นแบบผู้กำหนดแผนงบประมาณให้
คณาจารย์ในวิทยาลัยครูสุรินทร์ คือ การให้งบประมาณคณาจารย์ในการพัฒนาตนเองคนละ 5,000
บาท เรียกว่า งบ TRED (อ่านว่า ที อาร์ ดี อี) ซึ่งประกอบด้วย

- Teaching - วางแผนการสอนให้ได้คุณภาพ
Research - ทำการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนการสอน
Experiment - ทำผลที่ได้ไปทดลอง ขยายผล
Development - ทำผลสะท้อนมาสู่การพัฒนาตนเองและองค์กร

ซึ่ง Model นี้ ก็ยังใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน แต่มีการปรับงบประมาณเพิ่มเป็นคนละ 7,000 บาท และท่านเป็นผู้มีอัธยาศัยดี ดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างดีเยี่ยม ทำงานมหาวิทยาลัยด้วยความขยันและซื่อตรง รักลูกน้องเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน ตัดสินปัญหาด้วยความเที่ยงธรรม และสร้างความสามัคคีให้เกิดแก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เป็นแบบอย่างของผู้บริหารที่บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ไม่เคยลืมเลือน

ไม่ทราบชื่อผู้เขียน

อธิการบดี “รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน”

กับการพัฒนาวิทยาลัยครูฉะเชิงเทราสู่การเป็นสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

ผมมีโอกาสดำรงตำแหน่งอธิการบดี “รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน” ตั้งแต่ท่านมาดำรงตำแหน่งอธิการวิทยาลัยครูฉะเชิงเทราเมื่อปี พ.ศ.2532 ท่านได้มอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงานอธิการ ครั้นถึงปี พ.ศ.2538 ท่านได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีสถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา ในช่วงนี้ท่านได้ทูลขออนามของสถาบันต่อสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยา วัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ตามคำร้องขอของนักศึกษาส่วนใหญ่

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงพระทานนาม “สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์” มีผลตามราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2541 ท่าน รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน ได้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี จนครบ 2 วาระ จนถึงปี พ.ศ.2546 ผมได้มีโอกาสดำรงตำแหน่งอธิการบดีร่วมกับคณะผู้บริหารของท่าน ต่อจากนั้นท่านได้มีโอกาสดำรงตำแหน่งอธิการบดีสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตลอดระยะเวลาที่มีโอกาสร่วมบริหารงานกับท่านจากวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จนถึงสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ นั้น รวมเวลาเกือบ 14 ปี ผมเห็นว่าท่านเป็นผู้บริหารที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งตามปรัชญาของสถาบันที่ว่า “เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” และด้วยสถานะของสถาบันมีการเปลี่ยนแปลงจากวิทยาลัยครูจนเป็นมหาวิทยาลัยตามนโยบายของรัฐและคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ท่านเป็นผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล โดดเด่น ที่จะนำพาสถาบันให้มีปัจจัยหลักทุกด้านอย่างมีคุณภาพ อาทิ ในการให้โอกาสทางการศึกษากับผู้ที่มาปฏิบัติงานในสถานประกอบการในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard) โดยเฉพาะช่วงปี พ.ศ.2535 ถึงปี พ.ศ.2546 จะมีผู้คนหลั่งไหลมาทำงานในพื้นที่นี้จำนวนมาก ซึ่งท่าน ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการช่วงนั้น มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง และร่วมให้คำแนะนำในการจัดการศึกษาให้กับผู้มีงานทำที่มีวุฒิ ปวช. ปวส. ส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพื่อให้สถานประกอบการด้านธุรกิจอุตสาหกรรมมีผู้ทำงานที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น และพร้อมแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้ และการจัดการศึกษาก็มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพด้วย

ท่านอธิการบดี “รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน” จัดว่าเป็นผู้บริหารที่มีแนวทางการบริหาร ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือมากทั้งจากหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ เพื่อร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต คุณภาพอาจารย์ โดยเฉพาะการให้โอกาสแก่คณาจารย์ได้ศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ ท่านให้ความสำคัญมาก โดยท่านมีหลักยึดว่า ให้สถาบันมีอาจารย์ที่มีคุณภาพก็จะช่วยให้นักศึกษามีคุณภาพด้วย นอกจากนี้ท่านยังให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมงาน

ผู้ได้บังคับบัญชาทุกระดับ ทุกคนอย่างเห็นได้ชัด การที่ท่านจากไปก่อนเวลาอันควรยังความเศร้าโศก
เสียใจแก่ครอบครัวและผู้รู้จักและเคยร่วมทำงานกับท่าน สิ่งที่ท่านได้กระทำจนเกิดผลดีต่อสถาบัน

ที่ท่านมีส่วนสำคัญในการบริหารและความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่น และภูมิภาค จงเป็นพลวัตร
ปัจจัยนำพาให้ดวงวิญญาณของท่านจงสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเทอญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอนก เทพสุภรณ์กุล
อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
(พ.ศ.2546 - 2556)

อธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิสเสน
ตำนานแห่งการคิดค้นและพัฒนา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล

เมื่อเอ่ยนาม “รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิสเสน” ผู้คนในวงการศึกษิต่างคั้งหุและ รู้จักท่านเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแวดวงชาวราชภัฏทั้งหลาย ด้วยว่า ตลอดวิถีชีวิตการทำงานของท่านล้วนผูกพันเชื่อมโยงกับ “ราชภัฏ” มาโดยตลอด นับตั้งแต่การเป็นอธิการวิทยาลัยครูสุรินทร์ อธิการวิทยาลัยครูฉะเชิงเทราหรือสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ อธิการบดีสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และจบจบจบในปี พ.ศ.2547 ด้วยพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ที่ทรงพระราชทานพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิสเสน เป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นท่านแรก

ด้วยความเป็นนักบริหารตั้งแต่อายุเพียง 40 กว่าปีในช่วงแรก และยาวนานมากกว่า 25 ปี ทำให้ท่านได้สั่งสมประสบการณ์ในฐานะผู้บริหารในทุกแง่มุม ทั้งในเชิงบริหารจัดการบุคคล วิชาการ การวางแผนและงบประมาณการเงิน ตลอดจนความสัมพันธ์กับเครือข่ายมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ จึงมิใช่เรื่องแปลกที่ท่านจะได้รับการมอบหมายจากคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่สำคัญๆ เพื่อร่วมคิดค้นและพัฒนาทั้งงานในภาพรวมระดับประเทศและงาน

เฉพาะกิจสำคัญๆ ต่างๆ อาทิ กรรมการธิการวิสามัญร่าง พรบ. มหาวิทยาลัยราชภัฏของสภาผู้แทนราษฎรและอนุกรรมการ การอุดมศึกษาของวุฒิสภา เป็นต้น ปัจจัยส่งเสริมสำคัญที่ทำให้ท่านได้มีส่วนในงานที่ทรงคุณค่าทั้งหลายดังกล่าว ส่วนหนึ่งมาจากประสบการณ์ ที่หลากหลายตลอดระยะเวลาการทำงานของท่าน ผมนวกกับบุคลิกภาพส่วนตัวที่ท่านเป็นนักบริหาร นักวิชาการ และนักพูดในเวลาเดียวกัน เหล่านี้ส่งผลให้ชื่อเสียงของท่านเป็นที่รู้จัก ยอมรับนับถือและศรัทธาของชาวราชภัฏโดยทั่วไป

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน นับเป็น “ลูกหม้อ” ของชาวราชภัฏ ที่ได้สร้างคุณประโยชน์อย่างอเนกอนันต์ไว้ให้แก่ “ราชภัฏ” ทุกๆ แห่ง ที่ท่านได้บริหารงาน เอกเช่นเดียวกันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ได้รับคุณูปการจากการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพตลอดระยะเวลาเกือบ 10 ปีที่ท่านปฏิบัติงานในบทบาทของอธิการบดี ซึ่งในที่นี้จะได้นำเสนอผลงานเด่นที่ยังถือปฏิบัติอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อย่างต่อเนื่อง แม้กาลเวลาจะได้พาท่านจากพวกเราชาวบ้านสมเด็จไปแล้วก็ตาม

ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ภายใต้กรอบพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ท่านได้ตีความชื่อของมหาวิทยาลัย จำแนกออกเป็น 3 คำ คือ คำว่า “มหาวิทยาลัย” “ราชภัฏ” และ “บ้านสมเด็จเจ้าพระยา” โดยในแต่ละคำล้วนมีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนตามนิยามความหมายของคำ ดังนี้

“มหาวิทยาลัย” มีบทบาทเป็นแหล่งสร้างและเผยแพร่ความรู้

“ราชภัฏ” มีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น

“บ้านสมเด็จเจ้าพระยา” มีบทบาทในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ได้แก่ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่สำคัญ ความรู้และทักษะเฉพาะทาง และการมีคุณธรรมจริยธรรมที่พร้อมจะนำความรู้ความสามารถไปร่วมกันพัฒนาประเทศชาติ

ดังนั้น เมื่อเชื่อมโยงคำทั้งสามเข้าด้วยกันเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” จึงมีความชัดเจนของการเป็น “สถานศึกษาที่มีบทบาทในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ได้แก่ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่สำคัญ ความรู้และทักษะเฉพาะทาง และการมีคุณธรรมจริยธรรมที่พร้อมจะนำความรู้ความสามารถไปร่วมกันพัฒนาประเทศชาติ อีกทั้งมีบทบาทเป็นแหล่งสร้างและเผยแพร่ความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” โดยในช่วงปี พ.ศ.2548 - 2551 ท่านได้จัดตั้งคณะทำงานในหลายระดับเพื่อร่วมกันกำหนดเป็นแผนบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบของแผนระยะ 4 ปี ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 (พ.ศ.2548) “การวางรากฐานที่มั่นคง” ด้วยการศึกษาระบบราชการของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2547 พร้อมทั้งประมวลนโยบายของรัฐบาล นโยบายของ

กระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นแนวทางการดำเนินงานด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ กรอบแนวคิดหลักในการดำเนินการ เป้าหมายการบริหารงาน บทบาทของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา มหาวิทยาลัย

ระยะที่ 2 (พ.ศ.2549) “การเร่งรัดพัฒนา” เป็นการกำหนดประเด็นที่ต้องเร่งรัดพัฒนาเพิ่มเติม อันเนื่องมาจากบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการในทุกระดับ ทั้งกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นประเด็นปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในระยะที่ 1 ที่กำหนดไว้

ระยะที่ 3 (พ.ศ.2550) “การขยายผลสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม” เป็นการดำเนินงานตามประเด็นปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในระยะที่ 2

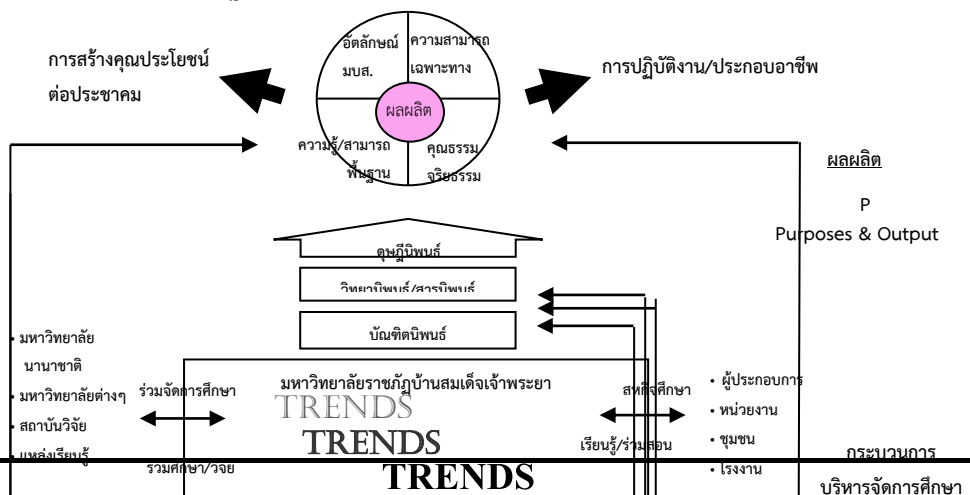
ระยะที่ 4 (พ.ศ.2551) “การพัฒนาที่ถาวร” เป็นการดำเนินงานตามประเด็นงาน ที่กำหนดไว้ และประเมินผลเพื่อกำหนดเป็นการพัฒนาต่อไป เพื่อให้ทุกส่วนของมหาวิทยาลัย ได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีภาพที่ชัดเจนของการปฏิบัติ ท่านได้คิดค้นรูปแบบ การบริหารงานจัดการ ที่เรียกว่า “TRENDS Model” มาใช้ในการดำเนินการ แนวคิดดังกล่าว ประกอบด้วย Transmission of international knowledge (T) คือการทำความรู้ให้เป็นปัจจุบัน แล้วถ่ายทอดสู่ผู้เรียน Recovery/Research of data (R) คือการหาความรู้ใหม่ในสาขาวิชา โดยวางแผนร่วมกับผู้เรียน Experimentation in local Situation (E) คือการทดสอบความรู้ ในสถานการณ์จริงผ่านทาง การฝึกสอน การฝึกงานและการวิจัย Newly Appropriate Knowledge (N) คือการได้ความรู้ใหม่ที่เหมาะสมกับสาขาวิชา Distribution of Knowledge to development (D) คือการจัดองค์ความรู้และการนำเสนอผลงาน Service to Locality (S) คือการนำองค์ความรู้ที่ได้ ไปสู่การสอนและเผยแพร่สู่สังคม ด้วยแนวคิดดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในการผลิตครู จึงทำให้ กระบวนการผลิตมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น

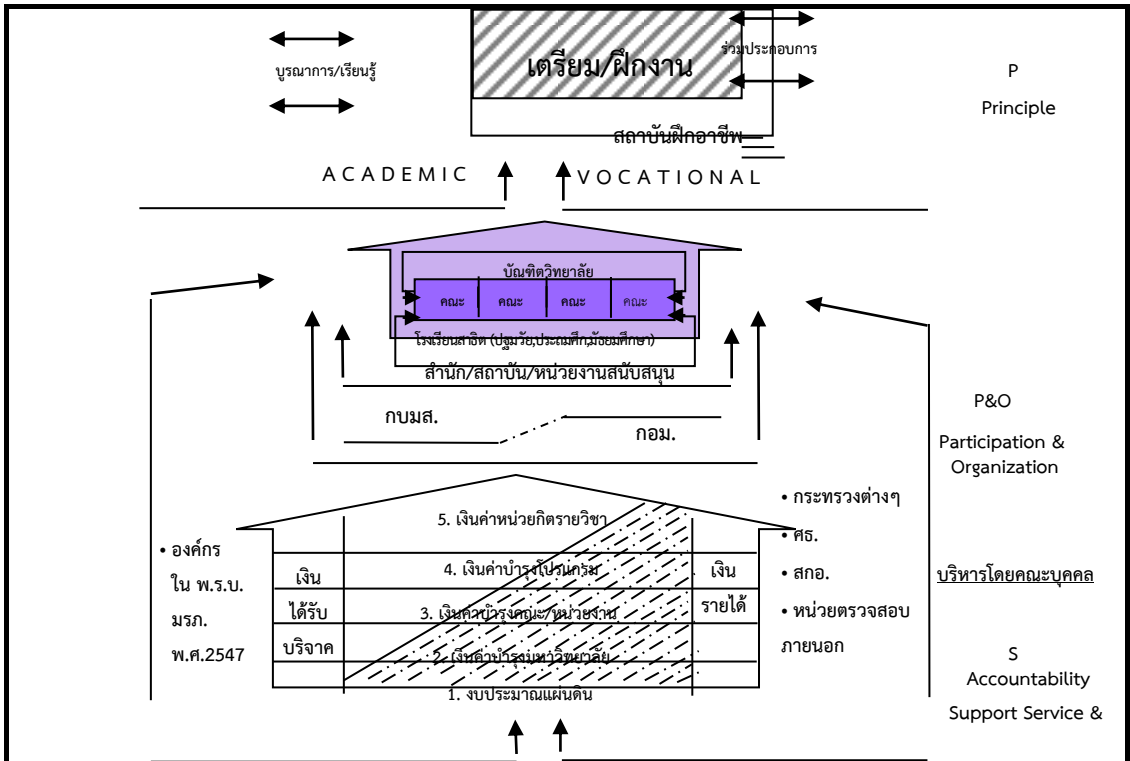
ที่สำคัญยิ่ง ท่านได้ให้ความสำคัญต่อการติดตามประเมินผล เพื่อนำสู่การพัฒนา ผลผลิตของมหาวิทยาลัย โดยในช่วงระยะเวลาดำเนินงานในปลายปี พ.ศ.2551 ท่านได้กำหนด แนวทางขึ้นนำการปฏิบัติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา แนวคิดจาก World University President Summit และองค์การต่างๆ เช่น OECD, UNESCO, SEMEO, บริษัท Cisco เป็นต้น รวมทั้งมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่มหาวิทยาลัย ได้ลงนามความร่วมมือไว้ ประกอบกับประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัย ที่สร้างความเข้าใจในบทบาทของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้ได้ร่องรอย ที่ปรากฏชัดทั้งความสำเร็จและจุดที่ควรปรับปรุง ท่านจึงได้นำมาหล่อหลอมรวมและกำหนดเป็น “แนวทางการบริหารจัดการทางวิชาการ สำหรับช่วงปี 2551 - 2555 บนฐานการทำงานของ

บัณฑิตในภาคการผลิตและสังคม” เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักสำหรับการบริหารจัดการ
ดังปรากฏในแผนภูมิต่อไปนี้

แนวทางการบริหารจัดการทางวิชาการ สำหรับช่วงปี 2551 - 2555

บนฐานการทำงานของบัณฑิตในภาคการผลิตและสังคม

เมื่อพิจารณาตามสาระใน “แนวทางการบริหารจัดการทางวิชาการ สำหรับช่วง ปี 2551 - 2555 บนรากฐานการทำงานของบัณฑิตในภาคการผลิตและสังคม” ซึ่งนับได้ว่าเป็น “Blueprint” ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่เน้นการปฏิบัติภายใต้ปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ระบุให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและภายใต้กรอบปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ว่า “สร้างองค์ความรู้ระดับสากล ขยายผลสู่ท้องถิ่นและนานาชาติ (World’s Local University)” จากแนวทางการบริหารดังกล่าวได้นำมาเป็นกรอบในการบริหารจัดการในทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย โดยเชื่อมโยงกับกลไกการผลิตที่เน้นการรับรองผลทั้งใน ด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะที่จำเป็นผ่านแนวคิด TRENDS Model ดังที่ได้กล่าวแล้ว ผนวกกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยภายใต้กรอบแนวทางของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการรักษามาตรฐานคุณภาพการผลิตที่กำหนดไว้ อาทิ ครุสภา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นต้น และการประสานความร่วมมือกับท้องถิ่น ชุมชน สถานประกอบการ รวมทั้งองค์กร ทั้งภายในและภายนอกในระดับประเทศและระดับสากล เพื่อให้บัณฑิตทุกคนได้รับการฝึกปฏิบัติจริง

และได้ผ่านกระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ตลอดจนมีผลผลิตของการเรียนในลักษณะบัณฑิตนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ดุขุณีนิพนธ์ ที่เป็นเครื่องยืนยันความรู้ ทักษะ กระบวนการในการปฏิบัติงานและองค์ความรู้ที่สร้างขึ้น

นอกจากนี้ท่านได้ขยายแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ไปสู่การปฏิบัติในด้านการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ เวียดนาม พม่า ลาว กัมพูชา มาเลเซีย ฟิลิปปินส์

อินโดนีเซีย และสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการ รักษาศิลปวัฒนธรรม จะเห็นได้ว่าแนวคิดดังกล่าว ท่านได้นำแนวทางสากลที่เน้นความร่วมมือในระดับภูมิภาค ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ ASEAN ในปัจจุบัน นอกจากนี้ ท่านได้ขยายแนวทางการร่วมมืออย่างกว้างขวางไปในภูมิภาคต่างๆ ของโลก โดยกลไกความร่วมมือด้านการจัดการศึกษา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีเอกสารความร่วมมือ (MOU) เป็นเครื่องรับประกันในการทำงานร่วมกัน โดยท่านได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นของโลก (World' s Local University) ที่เน้นการนำองค์ความรู้จากสากลมาขยายผลสู่การปฏิบัติในท้องถิ่นและสะท้อนกลับไปยังสากล

ผลแห่งการคิดค้นและพัฒนาของท่าน นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จในการดำเนินงานบริหารจัดการเชื่อมโยงมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าจะได้ปรับประยุกต์ไปตามบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปก็ตาม หากมองย้อนกลับไปในอดีตในช่วงเวลาที่รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ยังเป็นผู้บริหารงานมหาวิทยาลัยในฐานะ “อธิการบดี” ชาวราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาก็ยังคงรำลึกถึงบรรยากาศแห่งโอกาส การยอมรับซึ่งกันและกัน การกล้าหาญในเชิงวิชาการ การศึกษาไว้ซึ่งความแข็งแกร่งของชื่อเสียงที่มีมาอย่างยาวนาน และการมีอิสระทางความคิดในการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนทั้งหลายทั้งปวงล้วนเป็นผลโดยตรงจาก “การคิดค้นและการพัฒนาของท่านทั้งสิ้น” จนเป็นที่ยอมรับของชาวบ้านสมเด็จเจ้าพระยาว่า “รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน คือ ตำนานแห่งการคิดค้นและพัฒนา” ที่พวกเราจะจดจำและรำลึกถึงด้วยความซาบซึ้งในพระคุณ และจะได้อยู่ร่วมกันถ่ายทอดเจตนารมณ์ที่มีคุณค่ายิ่งของท่านตลอดไป

แนวคิด และผลงาน
ของ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน

- ประเด็นที่ต้องริเริ่มดำเนินงานในภาคปฏิบัติการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ
- แนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประเด็นที่ต้องริเริ่มดำเนินงานในภาคปฏิบัติการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสนา

ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้าง วิธีการและยุทธศาสตร์ในการดำเนินการตามภารกิจของมหาวิทยาลัย ล้วนแล้วแต่ปรากฏผลงานที่สอดคล้องและอยู่ในทิศทางการปฏิรูปการศึกษาของชาติ โดยเฉพาะแนวทางการชี้นำจาก พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 เพียงแต่ “บารมี” และการ “บดบัง” ของหน่วยงานทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับในระบบหรือแนวทางเดิมๆ ได้ก่อให้เกิดกระแสอย่างและบดบังจุดเด่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งนี้หลายกรณีที่เป็นรูปธรรมที่สามารถมาอ้างอิงได้

การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงต้องดำเนินโดยการสร้างความชัดเจนในด้านการจัดการ การเผยแพร่ การแสดงความเป็นเจ้าของผลงานต่อประชาคม และหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบหรือปะทะกับหน่วยใดๆ ที่พยายามจะลดฐานะของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเข้าปฏิบัติการทดแทนและยกฐานะของตนเองในเส้นทางของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติดังกล่าว ในที่สุดจะสามารถพิสูจน์ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษา “แบบไทย” ที่แข่งขันกับ “สากล” ได้ และนำมา ซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืน “ในสังคมไทย”

กฎหมาย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แบ่งเป็น 9 หมวด ซึ่งทุกหมวดจะชี้้นำการพัฒนาและปฏิรูปของทุกสถานศึกษา โดยเฉพาะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กล่าวคือ

หมวด 1 บททั่วไป

การศึกษาเพื่อก่อให้เกิดคุณภาพชีวิต โดยการใช้ทั้งความรู้สากล ความรู้ท้องถิ่นจัดโอกาสทางการศึกษาตลอดชีวิต และมีทางเลือกหลายทาง และมีสิ่งชี้้นำแก่ประชาชนในด้านคุณภาพและความเชื่อถือ การดำเนินงานจะต้องได้รับความร่วมมือจากองค์กรต่างๆ และระดมทรัพยากรบรรดามีมาใช้

1.1 ประสบการณ์ผลงานและทุนเดิม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เครือข่ายโดยผ่านครูประจำการและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประมาณ 1,600,000 คน กระจายอยู่ทุกชุมชนทั่วประเทศ เป็นเส้นทางกระจายข่าวสารความรู้ไปสู่ชุมชนและระดมทรัพยากรสู่การดำเนินงานของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างที่ไม่มีผลผลิตและเครือข่ายของสถาบันอุดมศึกษาใดที่มีหน้าที่คล้ายกันเปรียบเทียบได้ การให้โอกาสทางการศึกษา และจัดการศึกษาตลอดชีวิตทุกระดับชั้นอยู่ในวิถีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ดำเนินมาอย่างมีผลงาน และมีโครงสร้าง วิธีการ และยุทธศาสตร์ กลุ่มพื้นที่ทั่วประเทศอยู่แล้ว และได้กระทำมากกว่า 50 ปี

1.2 มหาวิทยาลัยจะปฏิรูปตนเองโดย ใช้ข้อมูลท้องถิ่นแปรและสร้างนโยบายส่วนกลาง ปฏิบัติงาน โดยผสมผสานหน่วยงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกันภายใต้ภารกิจของตนเอง และกระจายอำนาจอย่างเป็นระบบเพื่อปฏิบัติการโดยให้สมกับที่ระบุในมาตรา 9 ว่า (1) มีเอกภาพ ด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ ส่วนการระดมทรัพยากร การศึกษา การพัฒนา คุณภาพอาจารย์ของครู โครงสร้างของมหาวิทยาลัยสถาบัน วิธีการทำงานและยุทธศาสตร์ การเข้าสู่ จุดมุ่งหมายของสถาบัน ปฏิรูปโดยทำให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและเพิ่มการเผยแพร่โฆษณาให้สังคมได้รับรู้ จนเป็นที่ยอมรับปฏิรูปให้อาจารย์เป็นนักจัดการโดยให้เห็นว่าความจำกัดด้านจำนวนอาจารย์ และทรัพยากร ไม่เป็นอุปสรรคของการดำเนินงานในระยะเริ่มต้นโดยตรง หากสามารถระดมคนและ ทรัพยากรมาร่วมปฏิบัติงานได้

หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน เป็นสาระสำคัญของหมวด 2 ซึ่งว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ ทางการศึกษาจะมีโอกาสได้ด้วยตัวผู้เรียนเอง องค์กรต่างๆ ของรัฐและเอกชน และการสนับสนุน ของรัฐบาล

2.1 ประสบการณ์ผลงานและทุนเดิม ไม่มีสถาบันการศึกษาใดในปัจจุบันที่สร้าง ความสมหวังให้กับประชากร จนศึกษาได้วุฒิปริญญาในคุณภาพและปริมาณ เช่น มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดกว้างในด้านโอกาสทางการศึกษาแม้ว่าจะจำกัดด้วยการสนับสนุน ด้านงบประมาณจากภาครัฐ แต่โดยผู้เข้าศึกษา การเอาจริงเอาจังของอาจารย์ การประสานงาน เพื่อใช้ทรัพยากรทางการศึกษา และการใช้งบประมาณของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดผลงาน ในด้าน “โอกาส” ทางการศึกษาแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก และมากกว่าองค์กรใดๆ ซึ่งมักจะอ้าง “เพื่อคุณภาพ” เป็นข้ออ้างสถานการณ์ที่จะมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวนมาก ตามที่คาดว่าจะเป็นผลบังคับให้การศึกษายาวนานขึ้นก็ตาม พ.ร.บ. 2552 แก้ไข พ.ศ.2545 จึง เป็นหลักชี้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งประสบการณ์ผลงาน ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์จะเป็นหน่วยที่ให้ โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ได้มากตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย อีกทั้งยังเป็นที่ยินยอมของ ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

2.2 แนวทางปฏิรูปมหาวิทยาลัยราชภัฏ เผยแพร่ผลงานด้านการให้โอกาส แก่ประชาชนให้สังคมได้รับรู้เผยแพร่การมีงานทำ คุณภาพบัณฑิตและความนิยมของประชาชนที่มี ต่อมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ปฏิรูปแนวคิดของบุคลากรของมหาวิทยาลัยว่า การให้โอกาสทาง

การศึกษาเป็นสิ่งที่จะต้อง และเช่นเดียวกับการให้ผู้เข้าศึกษาประสบความสำเร็จทั้งหมดการจัดการศึกษาในลักษณะดังกล่าวจะต้องจัดสัดส่วนกัน ในเรื่องความต้องการของสังคมต่อการคาดหมายประเภทกำลังคนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะต้องดำเนินการทั้งให้ผู้คนได้ศึกษาในสาขาที่ตนเองต้องการศึกษา ขณะเดียวกันจะต้องปฏิรูปและพัฒนาตนเองให้สามารถเปิดสอนในสาขาวิชาที่สังคมขาดแคลน โดยเฉพาะที่ผู้คนไม่นิยมเข้าเรียนแต่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งจะต้องจัดโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส เช่น คนพิการ และจัดการศึกษาสำหรับคน “ปัญญาเลิศ” อีกด้วย

หมวด 3 ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนปกติ นอกโรงเรียนปกติ และแบบเรียนรู้ด้วยตนเองจากการปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม อันจะให้ผู้คนได้ศึกษาอย่างต่อเนื่อง เป็นประเด็นสำคัญของระบบการศึกษาการศึกษาพื้นฐาน รัฐจะเข้าไปรองรับในด้านงบประมาณ โดยมุ่งให้ประชากร ทุกผู้ทุกนามได้ศึกษาเล่าเรียน ส่วนอุดมศึกษารัฐให้เป็นอิสระโดยอยู่ในกำกับของรัฐ เปิดโอกาสให้ ผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาและแสวงหาโอกาสพัฒนา สาขาวิชาต่างๆ เพื่อเสนอต่อประชาชนที่จะเข้าศึกษา และสนองกำลังคนในการพัฒนาประเทศ

3.1 ประสบการณ์ผลงานและทุนเดิม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประสบการณ์ในการดำเนินการสถานศึกษาชั้นก่อนวัยเรียน ชั้นประถม และมัธยม มีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่โรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู และสถาบันราชภัฏ เมื่อพัฒนามาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประสบการณ์และผลงานจะสะสมมาเรื่อยๆ ลักษณะดังกล่าวไม่ได้เกิดเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย หากแต่ทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยเข้าไปเกี่ยวข้องอันเป็นหลักประกันว่า ความเป็นผู้มีประสบการณ์ในการดำเนินงานการศึกษาภาคบังคับนั้น เป็นจุดเด่นแก่มหาวิทยาลัยการจัดการศึกษาอุดมศึกษาหรือที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาเป็นอีกประสบการณ์หนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องนับแต่ปี 2518 สำหรับบัณฑิตสาขาครุศาสตร์ และปี 2528 เป็นต้นมาสำหรับบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นเวลาสืบเนื่องกันมายาวนานจนเป็นที่มั่นใจได้ในด้านคุณภาพความนิยมของประชาชนที่มีต่อการจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ได้หดหายไป มีแต่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยสรุป มหาวิทยาลัยราชภัฏมีทุนประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการศึกษาเป็นอย่างต่อเนื่องเต็มระบบ โดยเฉพาะที่จัดให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง ทุกพื้นที่ภูมิภาคและสถานภาพทางเศรษฐกิจ ตลอดจนในการถ่ายโอนผลการเรียนต่อกันถือเป็นภารกิจปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ

3.2 แนวทางปฏิรูปมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้สังคมได้รับทราบถึงประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาไม่แยกส่วน หากแต่มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษา เต็มรูปแบบการเปิดสอนปริญญาโท ปริญญาเอก ที่มุ่งหาความรู้ใหม่ คำตอบใหม่ต่อคำถามใดๆ ของสังคมเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะปฏิรูปตนเอง ภารกิจพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง การสร้างการพัฒนาให้เป็น

การพัฒนาแบบยั่งยืน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความวิจัยชี้มาจากสถานการณ์จริง ดังนั้นการให้ อาจารย์ได้ทำงานวิจัยเพื่อชี้พัฒนาภารกิจของตนเองที่รับผิดชอบ การมีการสอนระดับปริญญาโท ปริญญาเอก จะเสริมงานวิจัยดังกล่าวของอาจารย์ และจะได้ผลงานวิจัยในรูปของวิทยานิพนธ์ของ มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิตที่สามารถนำมาชี้การพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี การพึ่งพิง ผลงานวิจัยจากสถาบันวิจัยต่างๆ และวิทยานิพนธ์ต่างถิ่นอย่างที่เคยปฏิบัติมาจะถูกกลั่นกรองด้วย ภูมิปัญญาและวิจัยจากสถานการณ์จริง และท้องถิ่นเป็นสำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงต้องจัดรูปแบบ หรือปฏิรูประบบตนเองในสัดส่วนของการเปิดสอน ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ความรู้เฉพาะทาง จัดดำเนินการบางท่อน บางส่วน เฉพาะ อบรม เฉพาะเรียน ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ไม่ได้หากแต่จะต้องจัดสัดส่วนระหว่าง กันโดยการร่วมมือและให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามาสนับสนุนมหาวิทยาลัยเป็นแนวปฏิรูปในเชิงจัดการอีกรูปแบบหนึ่ง

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติปะทะสัมพันธ์ต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยขบวนการ และวิธีการทั้งมวลโดยมีบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ชี้แนะ และจัดสถานการณ์เพื่อให้เกิด การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสาระสำคัญของแนวทางจัดการศึกษา แนวทางจัดการศึกษา ดังกล่าวก่อให้เกิดขบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเป็นจริงต่อการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขทั้งกับตนเอง และคงไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีคุณค่า

4.1 ประสบการณ์ ผลงาน และทุนเดิมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลงานของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาชุมชน การทำนุบำรุงวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นบริบทสำคัญและเป็นภารกิจจริงเป็นสัจธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเฉพาะในแต่ละสังคม ที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ การจัดการศึกษาหลายๆ วิธีการไม่ว่าจะเป็นดำเนินการเอง การร่วมมือกับ หน่วยพัฒนาต่างๆ จนมีผลงานสามารถเรียกได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้รู้จักท้องถิ่นดีที่สุด ทั้งการนำเสนอและการให้แก่ท้องถิ่น การปฏิบัติงานดังกล่าว จะมีรูปแบบต่างกันออกไปตาม ลักษณะของบริบทของแต่ละโครงการ ทุกหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นองค์กรทางด้านงาน พัฒนา งานวัฒนธรรม งานการเมือง การเลือกตั้ง จึงมีกิจกรรมและภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไป เกี่ยวข้องอยู่เสมอ

4.2 แนวทางมหาวิทยาลัยราชภัฏ ความจำกัดในด้านบุคลากร งบประมาณ และการมี ภารกิจเพิ่ม จำเป็นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองโดยยึดภารกิจหลัก ในการศึกษาเป็นประเด็นสำคัญ การนำความสามารถเข้าไปทำงานร่วมจนมีปริมาณของงานมาก ประหนึ่งเป็นเจ้าของหน่วยงานเองจะกระทำในกรณี โครงการทดลอง โครงการนำร่อง และการส่งผ่าน ไปสู่หน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงเป็นสำคัญ กิจกรรมใดๆ ของมหาวิทยาลัยจะต้องจำกัดอยู่ใน

การศึกษาวิจัย ในโปรแกรมที่บุคลากรแต่ละคนแต่ละโปรแกรมรับผิดชอบเป็นสำคัญ นักศึกษาจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ตามรายวิชา รายโปรแกรม อาจารย์เป็นผู้จัดให้มีสถานการณ์ที่นักศึกษาจะได้ปะทะสัมพันธ์กับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่อาจารย์นำและจัดให้และเมื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาผลผลิตจากการดำเนินงานใดๆ ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล รายหมู่คณะ ในรายวิชาและ/หรือรายโปรแกรมจะต้องมีผลงานแสดงและเผยแพร่แก่สาธารณชนได้

หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

เป็นหมวดที่ว่าด้วยการจัดการองค์กร จัดเขตทางการศึกษา โดยเน้นการกระจายอำนาจอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ สามารถที่จะประสานและช่วยกันได้ในสายงานทั้งในแนวดิ่งหรือสายบังคับบัญชา และในแนวระนาบ อันหมายถึง หน่วยข้างเคียง จัดองค์คณะบุคคลซึ่งมีท้องถิ่นเข้าร่วมในการบริหารการศึกษาในทุกระดับ และเมื่อมีความพร้อม ท้องถิ่นก็สามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับ

มาตรา 36 ระบุชัดเจนถึง สถานภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กล่าวคือ “ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ.....”

“ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ”

5.1 ประสพการณ์ ผลงาน และ ทุนเดิมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมิประสพการณ์ในการบริหารภายใต้สภาประจำมหาวิทยาลัย โดยสืบเนื่องจากสมัยที่เป็นวิทยาลัยครู ซึ่งเรียกว่า กรรมการประจำวิทยาลัยมากกว่า 20 ปี โดยมีสภาระดับประเทศ อันได้แก่ สภาการฝึกหัดครู คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นที่เล็งมาจนอาจกล่าวได้ว่า องค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งมีประสพการณ์ดังกล่าวอย่างมีผลงาน และหากไม่มีสภากลางระดับประเทศเช่นปัจจุบันก็ไม่น่าวิตกใดๆ ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งจะบริหารตนเองไม่ได้เป็นเลิศภายใต้สภามหาวิทยาลัยของตนเอง

การบริหารโดยการประสานงานการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งระดับประเทศ ระดับสหวิทยาลัย ระดับสถาบันในภาคภูมิศาสตร์เดียวกัน เป็นประสพการณ์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินมาโดยต่อเนื่อง ซึ่งประกันการปฏิบัติงานโดยการประสมประสานหน่วยงานช่วงตอนปลายของวิทยาลัยครูต่างมีการประสานสัมพันธ์ในความร่วมมือนับกับมหาวิทยาลัยในภูมิภาคนั้นๆ ตลอดจนกลุ่มโรงเรียนในท้องถิ่นอันแสดงให้เห็นประสพการณ์ในการร่วมประสานและการบริหารในระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีมาอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบทั้งใน “แนวระนาบ” และ “แนวดิ่ง”

5.2 แนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ ความเป็น “นิติบุคคล” ระบุไว้อย่างชัดเจนใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ 2542 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่ง โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย ราชภัฏ

เป็น “นิติบุคคล” แนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยคือการเตรียมพร้อมที่จะมีอิสระในการบริหาร มหาวิทยาลัยด้วยตนเองด้วยการมี พ.ร.บ. ของแต่ละมหาวิทยาลัย มีระเบียบปฏิบัติและสร้างความคล่องตัวให้กับหน่วยงานทุกแผนการภายใต้ความเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

การบริหารการจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เน้นการทำงานร่วมกันเป็นคณะ และเน้นเปลี่ยนแนวคิดการวางแผนจากบนลงล่างมาเป็นการวางแผนจากเบื้องล่างโดยสร้างความร่วมมือระหว่าง รัฐ เอกชน ธุรกิจ และองค์กรประชาชน จะนำมาซึ่งการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการภายใต้ความจำกัดของบุคคลประจำ งบประมาณ เพื่อรองรับคลื่นความต้องการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องบริหารโดยการจัดการมากเป็นลำดับ อาจถึงขั้นต้องร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการดำเนินการ และนำระบบกำไร ขาดทุนมากำกับการดำเนินการในเชิงธุรกิจมากขึ้น

บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องปฏิรูประบบตนเองให้สามารถจัดการ จัดหาทั้งบุคลากร ผู้สอน เจ้าหน้าที่ สถานที่ ทุนทรัพย์ มาใช้ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ภายในมหาวิทยาลัยเอง ในระหว่างคณะ โปรแกรม อาจต้องมีหน่วยรายได้ หน่วยการตลาด ผู้จัดการ หน่วยประชาสัมพันธ์ เพื่อสามารถจัดการบริหารให้เป็นที่ยอมรับของสังคมต่อโปรแกรม คณะและต่อมหาวิทยาลัยโดยรวม

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ

มาตรฐานสากล มาตรฐานประเทศ และมาตรฐานของมหาวิทยาลัยในกรณีเฉพาะท้องถิ่น หรือประเภทผลิต จะประกันให้เกิดความมั่นใจแก่ประชาชนที่มีต่อทุกประเภทสถานศึกษา ในการนี้จะต้องมีหน่วยงาน ตรวจสอบ มาตรฐานและประกันคุณภาพจากหลายๆ รูปแบบ

6.1 ประสพการณ์ ผลงาน และทุนเดิมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คุณภาพการศึกษาอาจจัดได้ด้วยความนิยมของประชาชน โดยถือหลักว่า “หากคุณภาพไม่ดีคงไม่มีใครเข้ามาศึกษาในสถานศึกษาแห่งนั้น” การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ผ่านมา ยืนยันความเชื่อถือและความนิยมของประชาชนต่อคุณภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การเปิดสอนนักศึกษาที่ป้อนเข้าด้วยคะแนนต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับผู้เข้าในมหาวิทยาลัย การให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชากร โดยเฉพาะผู้มีงานทำ เป็นสิ่งที่วิทยาลัยครู หรือ ต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏตระหนักมาโดยตลอด โดยก่อเกิดระบบการควบคุมคุณภาพในรูปแบบต่างๆ ที่มีความเหมาะสมกับตนเอง มาตรการควบคุมคุณภาพถูกกำหนดโดยระเบียบสภาการศึกษา สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังปรากฏในปัจจุบัน ผลผลิตกับการมีงานทำการศึกษาก่อให้มีรายงานอย่างต่อเนื่องทั้งหมดทั้งสิ้นเป็นการแสดงถึงประสพการณ์ การจริงจังต่อประเด็นคุณภาพที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้ดำเนินการติดต่อกันมาโดยตลอด เพียงแต่ความสามารถที่จะสนองสังคมในด้านปริมาณอาจเป็นประเด็นที่มีผู้นำไปอ้างและเบี่ยงเบนไปว่า “จบมากไม่มีคุณภาพ” ซึ่งโดยตรรกศาสตร์แล้วไม่น่าจะเป็นเหตุและผลต่อกันตามที่พูดถึง และหากเปรียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงกับประเทศ

พัฒนาหรือบางประเทศในอาเซียน สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาของประเทศไทยยังอยู่ในอัตราที่ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับกัน

6.2 แนวพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรที่จะนำมาวัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อจุดมุ่งหมายว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับใด ควรพัฒนาด้านใดย่อมเป็นสิ่งที่ดี ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องยอมรับกับมาตรวัดที่ปวงที่นำมาวัด เพียงแต่จะต้องจัดสัดส่วนของสิ่งที่วัดให้อยู่ในปริมาณและบริบทเดียวกันเสียก่อน ผลการวัดด้วยมาตรอย่างเดียวกันจึงจะสามารถอ้างค่าที่ได้จากการวัดได้โดยทันที โดยสถานภาพบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเฉพาะประเด็น “สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ทำให้แตกต่างกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และมีภารกิจที่พิเศษออกไป เพราะการจะนำศาสตร์หรือองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่น ผู้ปฏิบัติการจะต้องมีความรู้ทั้งศาสตร์สากล และความรู้ท้องถิ่นเป็นอย่างดี แตกต่างจากการพยายามค้นหาสิ่งใหม่ทางทฤษฎีสากลเป็นหลัก หรือการพยายาม ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสำคัญ ภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงทำได้ยาก และแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ทั้งหมด

บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการจะใช้มาตรวัดเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ จึงจำเป็นต้องจัดสัดส่วนการวัดระหว่างมาตรฐานสากลต่อมาตรฐาน ประเทศต่อมาตรฐานท้องถิ่น หรือสถานการณ์จริงของการทำงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงจำเป็นต้องสร้างความชัดเจนในเรื่อง เครื่องมือวัด สัดส่วนการวัดมาตรฐาน และพัฒนาตนเองให้มีมาตรฐานทั้งสากลและท้องถิ่น อาทิเช่น การนับจำนวนอาจารย์และคณาจารย์ จำเป็นจะต้องรวมถึงอาจารย์ผู้มีการศึกษาระดับสูง ที่ประจำทำงานในสถานประกอบการหรือส่วนราชการใดๆ ที่ไม่ใช่สถานศึกษา ซึ่งไม่ต้องจำกัดอยู่เฉพาะ ผู้ที่บรรจุเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเท่านั้น เป็นต้น กรณีเครื่องมือการสอบการฝึกงานก็เช่นกัน คุณภาพอยู่ที่การบริหารจัดการของแต่ละโปรแกรมวิชา คณะ และมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสร้างมาตรการวัดของตนเองอีกทางหนึ่ง

หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

คุณภาพของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การส่งเสริม การควบคุมโดยให้มีใบอนุญาต การบริหารองค์กรเป็นประเด็นสำคัญของหมวด 7 โดยทำหน้าที่ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้ จะต้องเป็นที่มั่นใจว่ามีคุณภาพและมีหลักฐานในการแสดงถึงคุณภาพที่เป็นปัจจุบัน อันหมายถึง ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

7.1 ประสพการณ์ ทุนเดิม และผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ความที่เป็นวิทยาลัยครูมาก่อนและในการเป็นมหาวิทยาลัย ภารกิจในการฝึกหัดครูยังถือเป็นภารกิจหลักสำคัญของมหาวิทยาลัยโดยมีการระบุเป็นหน้าที่ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ผลงาน ประสพการณ์

อันถือเป็นทุนเดิม ในการฝึกหัดครูที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัย นับได้ว่ามีอยู่อย่างโดดเด่น การที่บุคลากร อาจารย์ มีตำแหน่งทางวิชาการ ถือได้ว่าเป็นการจัดให้คณาจารย์มีใบประกอบวิชาชีพอยู่แล้ว

7.2 แนวทางพัฒนามหาวิทยาลัย

วิทยาลัยครู หรือ ในการปฏิบัติการของครูในโรงเรียนจะต้องอาศัยองค์ความรู้ที่เป็น “สหวิทยาการ” หรือหลายๆ สาขาวิชามาประกอบกัน การที่มหาวิทยาลัยมีหลายคณะวิชาเป็นการพัฒนาแต่ละสาขาวิชาให้มีความก้าวหน้าลงลึกถึงศาสตร์ ในแต่ละสาขา โดยคณะครุศาสตร์สามารถนำวิชาแต่ละสาขามาผสมผสานก่อให้เกิดสหวิทยาการได้อย่างมีคุณภาพ ประเด็นการพัฒนามหาวิทยาลัย คือ ให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยไม่แยกคณะครุศาสตร์ออกจากคณะอื่นๆ อย่างเด็ดขาด แต่ให้เห็นว่าคณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เป็นองค์กรทางการฝึกหัดครู ที่จะนำศาสตร์ต่างๆ มาผสมผสานในการผลิตครูในทุกสาขาวิชาเอกสายครุศาสตร์

อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะต้องเป็นแบบอย่างทั้งในด้านความเป็นปัจจุบันของความรู้ โดยเฉพาะท่ามกลางข่าวสาร สาระความรู้ในโลกสมัยยุคข่าวสาร พร้อมกันนั้นจะต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะมีการเพิ่มวิทยฐานะ การมีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

การบริหารเพื่อก่อให้เกิดการสนับสนุนให้คณาจารย์มีวิทยฐานะสูงขึ้น จึงเป็นการปฏิรูปมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นประณม การพัฒนาโปรแกรมวิชา การจัดระบบตอบแทนตามปริมาณคุณภาพของงาน เป็นประเด็นที่จะต้องปฏิรูปให้เกิดความชัดเจนควบคู่กันไป

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

ความมีอิสระในการหาและการใช้เงิน โดยเฉพาะกับสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลเป็นประเด็นสำคัญที่ระบุในหมวด 8 แม้ว่ารัฐจะจัดงบประมาณให้ดำเนินการก็จะจัดให้ในลักษณะ “เงินก้อน” โดยสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งนำไปจัดสรรและบริหารเงินเองตลอดจนให้องค์กรต่างๆ ทุกระดับจากท้องถิ่นถึงระดับประเทศ ได้มีส่วนจัดหาทรัพยากรและทุนให้กับสถาบันอุดมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาโดยฐานะนิติบุคคล สามารถจัดหาและใช้จ่ายรายได้ที่เกิดจากทรัพย์สินและการดำเนินการของตนเองได้

8.1 ประสพการณ์ ผลงาน และ ทุนเดิมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งมีประสพการณ์กับ “เงินรายได้” โดยเฉพาะจากการดำเนินการศึกษาตามโครงการนอกจากการจัดการศึกษาภาคปกติ หรือแม้แต่การจัดการศึกษาภาคปกติก็ก่อให้เกิดรายได้จากเงิน “บำรุงการศึกษา” การใช้จ่ายเงินดังกล่าวมีระเบียบของมหาวิทยาลัยซึ่งก่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เมื่อเทียบกับสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้กรมกองอื่นๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนการได้รับงบประมาณประเภท “เงินก้อน” ให้มาจัดสรรเองยังมีจำนวนน้อย เว้นแต่งบประมาณการวิจัยจากบางหน่วยงานจะจัดสรรให้เป็นแต่ละโครงการ

งบประมาณแผ่นดินยังรวมจัดสรรในส่วนกลางเป็นภาพรวม ประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ การรอส่งแบ่งจากหน่วยงานกลาง ในทางปฏิบัติแม้ว่าจะให้แต่ละมหาวิทยาลัยจัดทำงบประมาณของตนเอง แต่การได้มาจะได้หลังจากที่นำการขอตั้งงบประมาณเปรียบเทียบกับทุกมหาวิทยาลัยราชภัฏ และนำมาแบ่งกันภายหลัง ดังนั้นบางรายการที่ขออาจจะไม่ได้ และบางรายการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบางแห่งไม่ได้ขอแต่กลับได้รับ

8.2 แนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ

พัฒนาการจัดของงบประมาณในรายมหาวิทยาลัย สำนักงานกลางมีหน้าที่ประสานงาน และรวบรวมเป็นสำคัญ งบประมาณจากหน่วยงานท้องถิ่นจะต้องหาแนวทางให้ได้รับและแบ่งให้มหาวิทยาลัยราชภัฏใช้ในรายโครงการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพของตนเอง ในการที่จะมีอิสระในการใช้จ่าย เงินที่ได้รับ “เงินก้อน” จากรัฐบาลพร้อมกันนั้นจะต้องจัดหารายได้ของตนเองในอำนาจ และหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ปฏิรูปให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีส่วนในการรับผิดชอบในกิจการมหาวิทยาลัย และจัดสรรงบประมาณมาให้กับมหาวิทยาลัย

ปฏิรูปให้มีระบบบริหารงานโดยการจัดการ สามารถชี้ชัด กำไร ขาดทุน ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยและเสริมแรงบุคลากร และหน่วยงานที่เป็นแหล่งรายได้ โดยอาจจะอยู่ในรูปของ “โบนัส” เงินเพิ่ม หรือระบบผลประโยชน์อื่นๆ โดยออกเป็นระเบียบของมหาวิทยาลัย

หมวด 9 เทคโนโลยีทางการศึกษา

สิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน การศึกษา การบริหาร นอกเหนือจาก “คน” ให้สามารถนำมาใช้กับสถานศึกษาและการจัดการศึกษา โดยเฉพาะสื่อสารมวลชน สิ่งพิมพ์ ระบบโทรสาร โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เพื่อให้ลดจำนวนบุคลากร และใช้เครื่องมือเสริมการปฏิบัติงานประกอบกับให้ทันกับการพัฒนาการสื่อสารอย่างรวดเร็วของโลกปัจจุบัน

9.1 ประสบการณ์ ผลงาน และทุนเดิมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สื่อการศึกษาต่างๆ ได้พัฒนาในวิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัยราชภัฏมาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนนำระบบที่พัฒนากับการสื่อสารทางโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ มาใช้ทางการเรียนการสอนและการบริหารงาน แม้จะอยู่ในระดับจำกัดจำนวนก็ถือได้ว่ามีทุนความรู้เดิมพอเพียงที่จะปฏิบัติให้เต็มระบบ

9.2 แนวปฏิรูปมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จะต้องจัดระบบโทรคมนาคม ระบบการสอนทางไกล ระบบสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ให้เต็มระบบ โดยสอดคล้องกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง และโยงใยจนเป็นเครือข่ายที่สมบูรณ์ จะต้องปฏิรูปสื่อการสอนจากระดับที่นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสอนทางไกล ระบบสื่อการสอนในชั้นเรียนให้เป็นปัจจุบัน และจุดเริ่มต้นอยู่ที่การปฏิรูปอาจารย์ให้มีความสามารถ ในสื่อการสอนต่างๆ ได้โดยให้ทันกับสิ่งของและอุปกรณ์ที่มีอยู่วงการการศึกษาที่ทันสมัย

จาก 9 ประเด็นใน 9 หมวดของกฎหมาย พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 ดังกล่าว สถานศึกษาทั้งมวลจะต้องศึกษาโดยละเอียด และพัฒนาตนเองโดยหลายประการสามารถดำเนินการได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องรอผลการสั่งการของผู้มีอำนาจใดๆ เพราะบางครั้งการรอคอยอาจทำให้เสียโอกาสในการปฏิรูปตนเอง และอาจจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีคู่แข่งรายใหม่ อาทิเช่น บริษัทวิจัยเอกชน มหาวิทยาลัยต่างประเทศเข้ามาดำเนินการในประเทศไทย มหาวิทยาลัยเอกชน ที่มีความคล่องตัวสูงกว่า และอื่นๆ อันจะทำให้สถานภาพ บทบาท และความสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ลดถอยหลัง และหมดไป ดังเช่นการไม่มีบทบาทของหลายงาน หลายองค์กรในปัจจุบัน อันเนื่องมาจากการไม่พัฒนาและปฏิรูปตนเอง

หมายเหตุ โปรดอ่านข้อความต่อท้ายเพื่อเป็นฐานความคิดในการวิเคราะห์ ดังเสนอมมาแล้ว ในเบื้องต้น โดยรายละเอียดต่างๆ มีอีกมาก หากแต่มานำเสนอในฐานะผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นจุดขยายผลในการอภิปรายต่อไป

บรรยายแก่คณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในโอกาส ครบรอบ 5 ปี
ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547
บรรยายเมื่อ มีนาคม พ.ศ.2552

แนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิสเสน

“สถานการณ์เปลี่ยนแปลง” ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นประเด็นสำคัญที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ.2555 - 2559 โดยสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีผลต่อกัน การพัฒนาประเทศได้ระบุว่าจะต้องยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ ประเด็นสำคัญดังกล่าว ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจทั้งในภาพรวมและมิติของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ จึงจะนำไปสู่ความสำเร็จและความมุ่งมั่นขององค์กร

ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุดของปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ซึ่งถือเป็นภารกิจและความรับผิดชอบต่อสำคัญของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะ “อธิการบดี”

ความชัดเจนของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจะต้องมีความเข้าใจจากบริบททั้งในระดับสากล ระดับภูมิภาค โดยเฉพาะภูมิภาคประชาคม ASEAN ระดับประเทศ และนำสู่บริบทของมหาวิทยาลัยของตนที่มีความรับผิดชอบ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย “ราชภัฏ” มีกฎหมายอันได้แก่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 เป็น “สิ่งกำหนด” ในทางปฏิบัติซึ่งในสาระ มี

มาตรฐานการเป็น “มหาวิทยาลัย” เช่นกันกับมหาวิทยาลัยทั่วไป แต่มีความ “เด่น” “ความเฉพาะ” ตามระบุในพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้นทั้งพัฒนาการและความเป็นมาของแต่ละมหาวิทยาลัย เมื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบกันกับสาระต่างๆ ที่อ้างถึงจะก่อให้เกิดความชัดเจน และ “ไม่หลงทาง” ในการบริหารมหาวิทยาลัย

เอกสารฉบับนี้เป็นการนำเสนอ แนวทางบริหารของ “มหาวิทยาลัย” “ราชภัฏ” “บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา” อันจะนำไปสู่ความถูกต้องและความโดดเด่นของมหาวิทยาลัย

“มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา” ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ของทางราชการ ในฐานะหน่วยงานการศึกษาของทางราชการ ผลงานตลอดระยะเวลา 117 ปีที่ผ่านมา ก่อให้เกิดอัตลักษณ์ของตนเอง จนโดดเด่น มีชื่อเสียง ศิษย์เก่าปฏิบัติงานอย่างมีชื่อเสียงในองค์กรทั้งราชการและเอกชน แม้จะสร้างความก้าวหน้าในหลายๆ สาขาวิชา ให้ทันกับ “สถานการณ์เปลี่ยนแปลง” แต่ยังคงไว้ซึ่ง “การฝึกหัดครู” และความรู้ทาง “ดนตรี” หรือด้าน “เทคโนโลยี” โดยเฉพาะอย่างยิ่งประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัย อันมี “เจ้าพ่อ” สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นผู้ให้กำเนิดโรงเรียนราชวิทยาลัย หรือ “โรงเรียนพากะโน้น” ตั้งแต่ 17 มีนาคม 2439 เป็นต้นมา อันเป็นชื่อเสียงและทุนเดิมของสถาบัน ไว้อย่างมีชื่อเสียงโดดเด่นและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา มีทั้งความเหมือนและความเฉพาะของ “มหาวิทยาลัย” “ราชภัฏ” “บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา” ซึ่งคณะผู้บริหารตลอดจนบุคลากรของมหาวิทยาลัยจะต้องมีความเข้าใจร่วมกันจึงจะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงาน

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา

1) “**มหาวิทยาลัย**” สถาบันอุดมศึกษา สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้ให้คำจำกัดความว่า “เป็นการเรียนที่สูงที่สุดสูงขึ้นจากระดับมัธยมศึกษา” “ในด้านผลผลิตเป็นระดับการศึกษาที่สำคัญที่จะผลิตบัณฑิตเป็นกำลังสำคัญของชาติ ที่จะช่วยในการพัฒนาประเทศ” ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาตามความหมายนี้อยู่ถึง 260 แห่ง รองรับนักศึกษาได้ถึง 1,891,730 คน ในจำนวนนี้มีมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนรวม 114 มหาวิทยาลัย รวมทั้งใช้คำนำหน้า เช่น “สถาบัน” “วิทยาลัย” และอื่นๆ

การมีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก อาจถือได้ว่าเป็น “สถานการณ์เปลี่ยนแปลง” ภายในประเทศ เป็นโอกาสทางการศึกษาที่ครั้งหนึ่งเคยจำกัดจำนวนรับโดยเฉพาะจะต้องผ่านระบบการสอบเข้าระบบกลางอย่างเคร่งครัด (Admission) ปัจจุบันประชาชนสามารถเข้าศึกษาต่อได้ในระบบมหาวิทยาลัยหากไม่เลือกเฉพาะเจาะจงสถานที่มากนัก ในระหว่างประเทศการศึกษา ระดับอุดมศึกษาต่างมีช่องทางที่จะดำเนินการระหว่างกันได้บนเงื่อนไขต่างๆ ประกอบกับ

ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ก่อให้เกิด “สถานการณ์เปลี่ยนแปลง” ที่นำมาสู่การ “จัดการบริหาร” มหาวิทยาลัยในรูปแบบใหม่ๆ ให้เหมาะกับมหาวิทยาลัยของแต่ละแห่ง องค์การการค้าระหว่างประเทศ (WTO) ถือว่าการศึกษานับเป็นกิจการทางการค้าอย่างหนึ่ง อันมีผลอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการในแนวใหม่

สิ่งซึ่งนำการบริหารมหาวิทยาลัยสามารถศึกษาได้จากเอกสารสำคัญ โดยเฉพาะคำว่า “มหาวิทยาลัย” เป็นคำที่ใช้ทั่วโลก มาตรฐานการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจำเป็นที่จะต้องดำเนินการให้อยู่ในมาตรฐานกลาง ส่วนความโดดเด่นเฉพาะแห่งเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการให้แตกต่างออกไป

องค์การ UNESCO องค์การ SEAMEO องค์การ OECD (Organization for Economic Co - Operation and Development) ต่างกล่าวถึงสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรจะต้องดำเนินการให้มีความมั่นคงและความเจริญ ตลอดจนการดำเนินการ อาทิเช่น องค์การ UNESCO ได้เคยจัดประชุมนานาชาติในประเทศไทย ณ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ในปี พ.ศ.2545 ได้มีปฏิญญาว่าด้วยการอุดมศึกษาว่า “ อุดมศึกษาสำหรับทุกคน ” หรือ “ Higher Education for All ” ในปี พ.ศ.2550 OECD ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยความสำเร็จของมหาวิทยาลัยมี 10 ประการได้แก่ การมีทิศทางกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน มีความมั่นคงด้านการงบประมาณ มีนักศึกษาที่มีคุณภาพ มีงานวิชาการและงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีความผูกพันกับท้องถิ่นที่ดี มีผู้บริหารมีภาวะผู้นำและการบริหารที่ดี มีธรรมาภิบาลในการบริหารระดับสูง (สภามหาวิทยาลัย) มีกลยุทธ์ที่ดีด้านการตลาด และมีการจัดการด้านสาธารณูปโภคและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ นอกจากองค์กรต่างๆ ที่อ้างถึงในประเทศไทยเอง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้เชิญอธิการบดีทั่วโลกมาร่วมประชุม ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 19 - 22 กรกฎาคม พ.ศ.2549 ในโอกาสเฉลิมฉลองการครองราชย์ครบ 60 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ปฏิญญาจากการประชุมครั้งนั้นได้ระบุสถานการณ์ของมหาวิทยาลัยในภาวะปัจจุบันว่า “มหาวิทยาลัยต้องพยายามอย่างหนักในการอยู่เหนือกระแสธุรกิจและการเมือง และรับใช้สังคมและชุมชน โดยการให้การพัฒนาเหตุผล การอยู่ร่วมกัน การสื่อสารกันที่จะช่วยพัฒนาสติปัญญา วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะบนพื้นฐานที่มีร่วมกันและข้ามพรมแดน ” (ผู้เขียนได้เสนอเอกสารจากการเข้าร่วมและได้รับเกียรติในฐานะประธานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ร่วมนำเสนอบทความบนเวทีการประชุมกลุ่มย่อยและได้นำเสนอแนวปฏิบัติ TRENDS ในการประชุม)

ข้อความเบื้องต้นถือได้ว่าเป็นบทบาทและสิ่งที่มหาวิทยาลัยจะต้องมีและปฏิบัติเพื่อความเป็น “มหาวิทยาลัย” ส่วนความเฉพาะของมหาวิทยาลัยในแต่ละประเทศ ความเป็นมาของแต่ละมหาวิทยาลัย จำนวนสาขาวิชา คณะ ศูนย์ สำนัก รวมทั้งความเด่นเฉพาะทาง ต่างมีความจำเป็นที่จะต้องบริหารให้มีความเป็นมหาวิทยาลัยอันเป็น “สากล” ไว้เป็นพื้นฐาน

2) “**ราชภัฏ**” ปี พ.ศ.2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามสถาบัน “ราชภัฏ” แก่วิทยาลัยครูทุกแห่งและทรงพระราชทาน “ราชภัฏสัญลักษณ์” ตามที่กระทรวงศึกษาธิการขอพระราชทานตราสัญลักษณ์ประจำสถาบันราชภัฏ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่สถาบันราชภัฏทุกแห่ง

“**สถาบันราชภัฏ**” ต่อมาเป็น “**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**” ซึ่งพัฒนามาจากสถาบันการฝึกหัดครู อันได้แก่ โรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏ และเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งนับได้ว่า แนวทางของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีพัฒนาอย่างโดดเด่น และมีความเฉพาะของมหาวิทยาลัย

โดยสากล มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งในต่างประเทศและในประเทศไทยได้พัฒนาบนเส้นทางการพัฒนาคล้ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือพัฒนามาจากสถาบันการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างพัฒนาบนเส้นทางแตกต่างกันอันก่อให้เกิดความเฉพาะของมหาวิทยาลัยนั้นๆ แม้ว่าจะมีความเป็น “มหาวิทยาลัย” เช่นกัน

การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจความเป็นมาและศึกษาเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะที่พัฒนามาจากสถาบันฝึกหัดครู (ผู้เขียนได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีประวัติพัฒนามาจากสถาบันการฝึกหัดครู คือ The Florida State University ได้ร่วมปฏิบัติงานกับมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย ที่พัฒนามาจากสถาบันการฝึกหัดครู คือ Edith Cowan University และมหาวิทยาลัยในประเทศจีน ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศเวียดนาม ที่ยังคงใช้คำว่า สถาบันฝึกหัดครูอยู่ คือ Tianjin Normal University ประเทศจีน และ Ho chi Minh City University of Education ประเทศเวียดนาม)

การบริหารมหาวิทยาลัยที่พัฒนามาจากสถาบันการฝึกหัดครู จุดมุ่งหมายประการสำคัญ เพื่อต้องการให้คณะครุศาสตร์ หรือ วิทยาลัยครูเน้นหนักในด้านวิชาครู วิชาการศึกษา เป็นสำคัญ และให้คณะต่างๆ ที่ตั้งใหม่มีส่วนเป็นเครือข่ายของวิทยาลัยครู ให้การศึกษาแก่นักศึกษาในวิชาการเฉพาะทางหรือเฉพาะสาขานั้นๆ การแยกคณะออกไปเพื่อที่จะให้แต่ละสาขาวิชาได้พัฒนาในสาขาดังกล่าวได้เต็มที่ และขณะเดียวกันจะต้องร่วมมือกับคณะครุศาสตร์ หรือวิทยาลัยครูในการให้การศึกษาวិชาเอกแก่นักศึกษาครู วิธีการดังกล่าวจะทำให้ผลผลิต “ครู” เก่งวิชาการตาม “วิชาเอก” และ “วิชาโท” โดยมีความรู้ทาง “วิชาครู” เป็นฐานสำคัญจากคณะครุศาสตร์ นำวิชาเอกหรือวิชาโทสู่การเรียนการสอน นักศึกษาหรือนักเรียนของตนต่อไปเมื่อไปปฏิบัติงานในหน้าที่ครู

การมีฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” และแยกเป็นคณะต่างๆ จะทำให้อาจารย์ของแต่ละคณะได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในสาขาวิชาของตนเอง ซึ่งการบริหารจะต้องเชื่อมโยง “ความเฉพาะ” ของสาขาวิชา กับ “การฝึกหัดครู” ให้เกี่ยวข้องกันและสนับสนุน มีความชัดเจนในการพัฒนา “วิชาการศึกษา” และ “วิชาครู” เพื่อนำ วิชาการของสาขานั้นๆ สู่การเรียนการสอน ในหน้าที่ของ “นักการศึกษา และของ “ครู” ต่อไป

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 (ผู้เขียนได้มีโอกาสทำหน้าที่ร่วมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในฐานะกรรมการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎร) ได้ระบุภารกิจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนว่ามีภารกิจต่อการฝึกหัดครู ภารกิจที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่องของ “โอกาสทางการศึกษา” เรื่องของ “การยึดท้องถิ่นในการพัฒนา” ไม่ว่าจะความรู้ใดๆ จากภายนอกท้องถิ่นที่เข้ามาจะต้องศึกษาและปรับให้เป็นของท้องถิ่นนั้นอย่าง “ลงตัว” ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาใช้คำว่า “การพัฒนาอย่างพอเพียง” และ “TRENDS Model” นำสู่ปฏิบัติ (ปรากฏในทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งเป็นคำที่แทนหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้เป็นอย่างดี)

จากความเป็นมา จากบทบาทในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 จึงมี ความชัดเจนของ “อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” การบริหารสถาบันอุดมศึกษาในลักษณะนี้ผู้สอนผู้บริหารจะต้องมีความรู้ทั้งทางสากล และความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งจนสามารถสร้างความ “เป็นไท” ในความรู้นั้นๆ ได้ “มีความเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ” ดังระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภารกิจ หน้าที่ บทบาท ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 จึงเป็นบทบาทสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศประสบความสำเร็จและ เป็นการ “พัฒนาที่ยั่งยืน”

“บ้านสมเด็จเจ้าพระยา” มีความเป็นมาและมีความโดดเด่นของตนเอง ความศักดิ์สิทธิ์ของสถานที่เกิดจากการก่อตั้งตามดำริของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่จะตั้งโรงเรียนตามแบบอย่างของประเทศอังกฤษ (Public School) โดยใช้พื้นที่จวนของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ซึ่งพระยาสิทธิราชเดโชชัย หลานปู่ของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ได้ถวายเป็นโรงเรียนเปิดดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2439 นับจนปัจจุบันเป็นเวลา 117 ปี โดยปัจจุบันเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จมาเปิดอนุสาวรีย์สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ในปี พ.ศ.2520 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ สมเด็จพระเทพฯ และในปี พ.ศ.2554 พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ ได้เคยเสด็จมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อันเป็นการต่อยอดความ “เฉพาะ” และความ “ศักดิ์สิทธิ์” ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงในหลายระดับและหลายองค์กร มีผลงานดีเด่นของนิสิต/นักศึกษาจากจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาในปัจจุบัน สามารถสรุปได้ว่าเป็น “ที่พึง” และ “ที่นิยม” ของประชาชน คุณภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยผลการประเมินทั้งจาก “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)” และสำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในรอบ 8 ปีที่ผ่านมา ซึ่งประเมินมีผลอยู่ในระดับสูง ยืนยันคุณภาพของมหาวิทยาลัย และถือเป็นทุนดำเนินการต่อไปในอนาคตได้เป็นอย่างดี

“สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง” ตามที่กล่าวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคำว่าความ “นิยม” หรือ “กลยุทธ์ที่ดีด้านการตลาด” (Sound Market Strategy) ของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะตีความว่า การแข่งขันที่จะมีลูกค้า ที่มีคุณภาพในช่วงที่โครงสร้างประชากรเปลี่ยนไป ตรงกันข้ามกับมีสถาบันการศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นสิ่งชี้้นำในการบริหารมหาวิทยาลัย

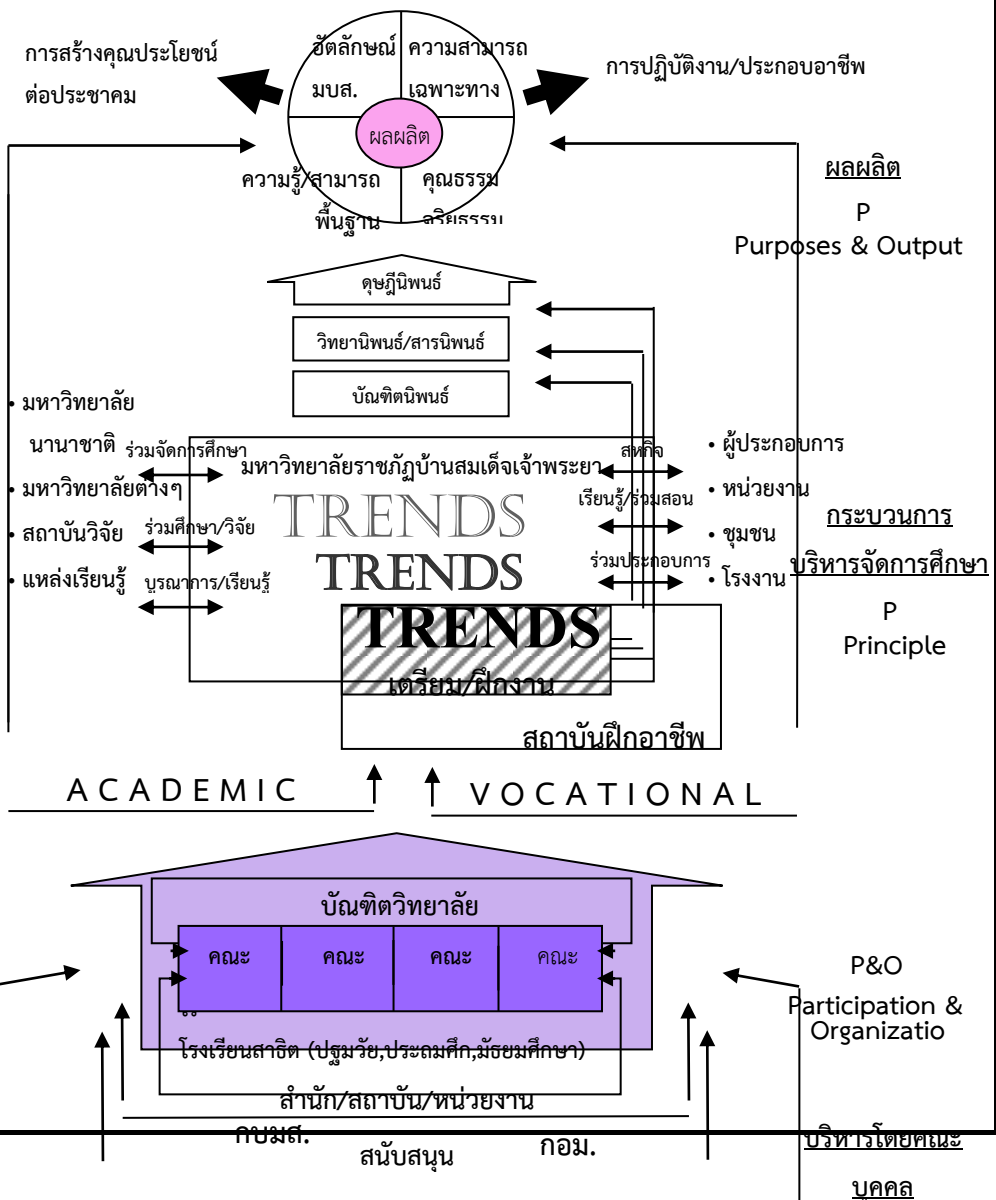
คำจำกัดความเพื่อชี้้นำในทางปฏิบัติต้องเปลี่ยนไปหรือพัฒนาไปจากเดิม อาทิเช่น ผู้สอน อาจจะต้องจัดระบบทั้งผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นวิชนั้นๆ ซึ่งไม่ใช่ผู้ที่ทำงานประจำในมหาวิทยาลัยเท่านั้น โดยอาจเทียบเคียงกับผู้สอนเทียบเท่า (Equivalent Staff) หรืออาจารย์พิเศษ โดยนับเป็นอาจารย์ ในเกณฑ์การประเมินคำจำกัดความคำว่า “ท้องถิ่น” คำจำกัดความคำว่า “มหาวิทยาลัยแห่งชาติ” และอื่นๆ อาจจะต้องขยายขอบเขต ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะปัจจุบันที่เปลี่ยนไป ที่มีทั้ง “คู่แข่ง” และ มีทั้งความ “จำกัด” ในเรื่องต่างๆ ซึ่งจะต้องนำมาประกอบการจัดยุทธศาสตร์ การบริหาร “มหาวิทยาลัย” “ราชภัฏ” จึงมีอัตลักษณ์ของตนเอง การบริหารจัดการมหาวิทยาลัย แม้จะคงไว้ซึ่งความเป็น “สากล” จะต้องพัฒนาให้โดดเด่นตามแนวทางเฉพาะอื่นๆ ดังจะได้ชี้้นำต่อไป

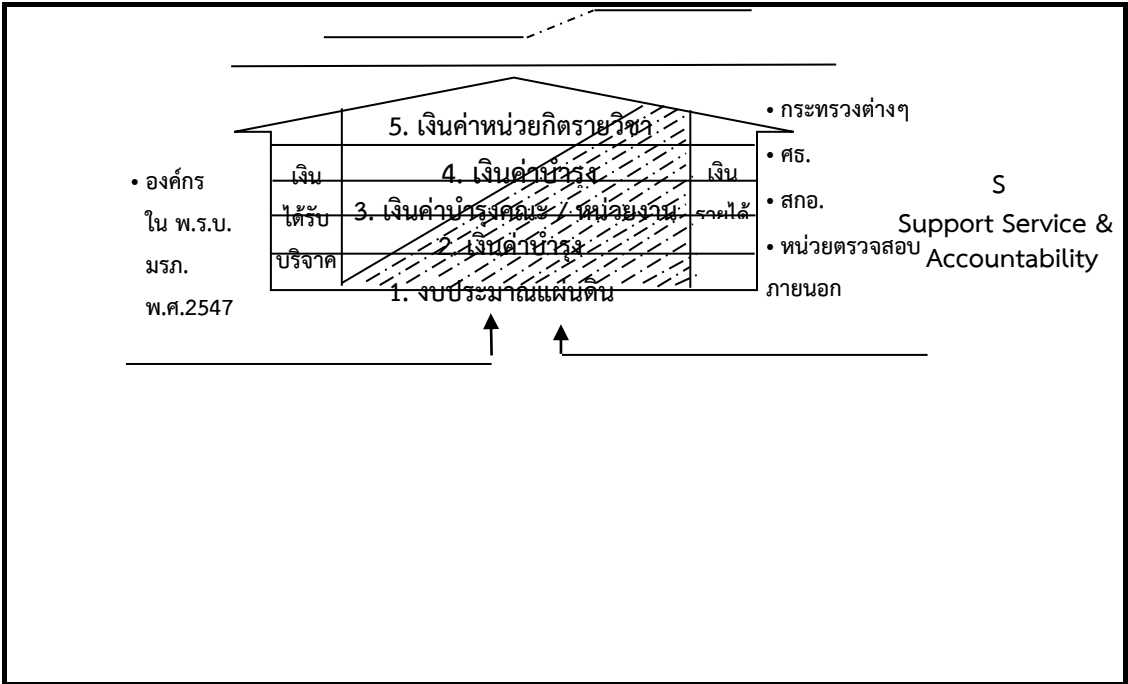
2. แนวทางปฏิบัติในการบริหาร

ความโดดเด่นของ “บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา” บนฐานการรองรับของการเป็น “ราชภัฏ” และความเป็น “มหาวิทยาลัย” ก่อให้เกิดความมีอัตลักษณ์ของ “มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” แนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับ “สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง” ต่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยที่จะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องโดยสรุปดังนี้

แนวทางการบริหารจัดการทางวิชาการ สำหรับช่วงปี 2551 - 2555

บนฐานการทำงานของบัณฑิตในภาคการผลิตและสังคม

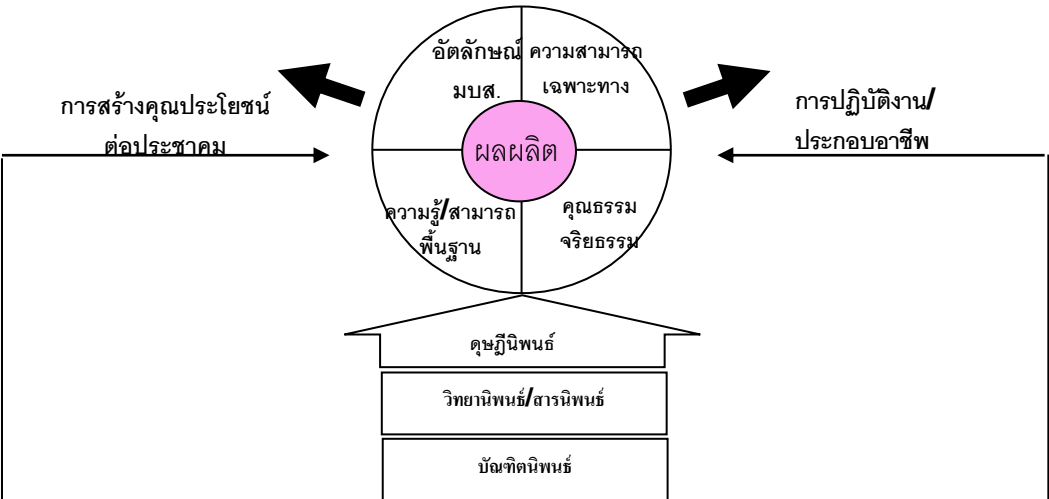

จากแผนภูมิข้างต้น แสดงการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบันที่มีสถานการณ์เปลี่ยนแปลง แบ่งการนำเสนอเป็น 5 ประเด็นสำคัญในการบริหารดังต่อไปนี้ของมหาวิทยาลัย

1. จุดมุ่งหมายหรือผลผลิตที่มุ่งหวัง (Purpose - P₁)
2. หลักการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย (Principle - P₂)
3. การมีส่วนร่วมของผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Participation - P₃)
4. การจัดองค์กรรองรับเพื่อดำเนินการ (Organization - O)
5. การสนับสนุน ณะแนวทาง และตรวจสอบ (Supporting - Audit - S/A)

1.) จุดมุ่งหมายและผลผลิตที่มุ่งหวัง Purpose

หลักการ

มหาวิทยาลัยมีสถานภาพเป็นสถาบันอุดมศึกษา บทบาทเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา มีปรัชญา สร้างคนดี มีปัญญา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เป้าหมาย มีความพอเพียง ที่เป็นอัตลักษณ์ของชาติ หรืออีกนัยหนึ่งมีการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนของท้องถิ่นประเทศไทย และท้องถิ่นของคนไทย โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญของนักศึกษาสาขาวิชาที่ได้ศึกษา

การนำสู่การบริหารจัดการให้ไปสู่ความมุ่งหมาย

(1) **ลักษณะผู้สำเร็จการศึกษา** จะต้องเป็นไปตามปรัชญา และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ซึ่งตรวจสอบได้จากหลักฐานและเอกสารที่สำเร็จการศึกษาที่ผู้เรียนจะต้องเขียนนำเสนอเพื่อการสำเร็จการศึกษา อันได้แก่ ภาคนิพนธ์ บัณฑิตนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และดุชนิพนธ์ ตลอดจนผลการติดตามการปฏิบัติงานในการประกอบอาชีพจากหน่วยงานที่ปฏิบัติ หรือผู้ใช้ผลผลิตของมหาวิทยาลัย

(2) **ดุชนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ บัณฑิตนิพนธ์ และภาคนิพนธ์** ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โท ตรี จะต้องแสดงออกถึงลักษณะและปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่สำคัญคือการนำความรู้ท้องถิ่น รองรับหรือกลั่นกรองความรู้สากล และแสดงออกเป็นความรู้ใหม่ที่เป็น “ไท” เหมาะกับท้องถิ่นของตนเอง ความรู้ที่ค้นพบจะนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งโดยบัณฑิตผู้นั้น และผู้ศึกษาจากผลงานดังกล่าว

(3) **การเป็น “มหาวิทยาลัยวิจัย”** การค้นพบความรู้ใหม่ถือว่าเป็นผลของการวิจัย ลำดับหรือสารบัญผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ว่าจะเขียนดุชนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ เป็นลำดับของการวิจัย โดยทั่วไปประกอบด้วย บทที่ 1 หลักการและเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ความรู้เรื่องเดียวกันที่มีผู้ศึกษาไว้ก่อน บทที่ 2 วิธีการที่จะศึกษา บทที่ 3 ข้อมูลจากการศึกษา บทที่ 4 สรุปสิ่งที่ค้นพบ สิ่งที่ค้นพบอย่างมีเหตุผล หมายถึง ผลการวิจัย หรือความรู้ใหม่

นักศึกษาทุกคนมีผลงานการศึกษาทุกระดับทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก โดยยึดปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อันได้แก่ การศึกษา ทั้ง “ความรู้สากล” และ “ความรู้ท้องถิ่น” อย่างถูกวิธี จะนำไปสู่ผลการวิจัยที่ขึ้นนำการพัฒนาอย่าง “ยั่งยืน” หรือมีความเป็น “ไท” ต่อท้องถิ่นนั้นๆ

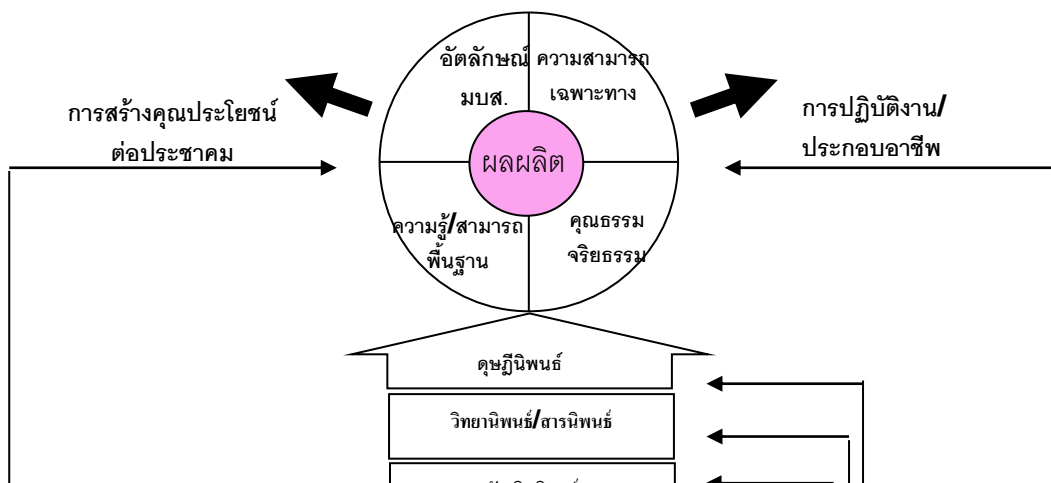
อาจารย์แต่ละคนที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คุชฎินิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ ฯลฯ ของนักศึกษา จะมีความรู้กว้างขวาง และในแนวคิดตามความเป็นจริงของข้อมูลท้องถิ่นที่นักศึกษาได้ศึกษาและแสดงผล อาจารย์จะนำมาศึกษาเพิ่มเติม และพัฒนาสิ่งใหม่เป็นผลงานของตนเอง นำไปสู่การเข้าสู่ ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

เมื่อทั้งนักศึกษา และอาจารย์ทุกคน ทำการวิจัยในบริบท ปรัชญา และภารกิจของมหาวิทยาลัย ราชภัฏในสาขาวิชาของตน มหาวิทยาลัยจะเป็น “มหาวิทยาลัยวิจัย” การศึกษาวิจัยต่อเนื่องใน แนวคิดต่อไปจึงต้องการทุนมาเพิ่มเติมจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากทุนปกติ อันได้แก่เงินบำรุง การศึกษาและค่าใช้จ่ายประจำ

(4) ความนิยมของประชาชนต่อมหาวิทยาลัย การศึกษาข้อมูลการตลาดในภาคสนาม สำหรับความรู้หรือข้อเท็จจริงในสาขาวิชานั้นๆ จะทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย ทั้งนักศึกษา และอาจารย์ ใกล้ชิดกับสถานการณ์จริงของท้องถิ่นสาขาวิชานั้นๆ อย่าง “จริงจัง” ในการนี้ ผู้ประกอบการในสาขาวิชานั้นๆ อันหมายถึง “ท้องถิ่นในการนำวิชาสาขานั้นๆ ไปปฏิบัติ” และท้องถิ่นของนักศึกษาผู้นั้นอยู่อาศัย ซึ่งเป็นที่ตั้งของ “งาน” และเรื่องที่วิจัยการดำเนินการ ดังกล่าวจะต้องปฏิบัติการทางวิชาการเพื่อได้คำตอบที่เป็นความรู้ที่ค้นพบใหม่ อันเหมาะกับการพัฒนาท้องถิ่น การให้คำจำกัดความ “ศูนย์นอกที่ตั้ง” “สถานีบริการทางวิชาการ” หรือ “สถานี วิจัยท้องถิ่น” นอกที่ตั้งหลักของมหาวิทยาลัยจะต้องมีความชัดเจนทั้งความหมายและการปฏิบัติ

การปฏิบัติการทางวิชาการดังกล่าวจะทำให้ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ใกล้ชิดและปฏิบัติ การร่วมกันทั้งวิทยาการท้องถิ่น เจ้าของกิจการในท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่น เป็นการเผยแพร่ กิจกรรมมหาวิทยาลัย และสร้างความนิยมต่อมหาวิทยาลัย

2). หลักการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย Principle

หลักการ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเน้น “ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน” โดย “นักศึกษาทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้” ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545 - 2559) “ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารร่วมกัน” ในแผนพัฒนาการศึกษาดังกล่าวได้ให้ความแตกต่างชัดเจนระหว่างมหาวิทยาลัยและสถาบันอาชีวศึกษา โดยมหาวิทยาลัยจะเน้นในทางวิชาการ การค้นพบวิชาการ และความรู้ใหม่ ส่วนอาชีวศึกษาจะเน้นหนักในการฝึกฝนบุคลากรด้านอาชีพ โดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะ (Skill Worker) ในแต่ละอาชีพเป็นสำคัญ และมีช่องทางเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอาชีวศึกษากับมหาวิทยาลัย ความเข้าใจคำว่า “การมีงานทำ” จะต้องชัดเจนทั้งหลักการและปฏิบัติการ เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง “มหาวิทยาลัย” กับ “สถานฝึกอาชีพ”

การนำสู่การบริหารจัดการ

(1) **หลักสูตร** กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education TQF : HEd) เป็นมาตรฐานของ การจัดทำหลักสูตร ความเฉพาะของหลักสูตรอยู่ที่การแสดงให้เห็นความเป็น “ราชภัฏ” กล่าวคือ การนำ

ความรู้ในสิ่งที่ศึกษาให้ค้นพบสิ่งใหม่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาท้องถิ่นวิชานั้นๆ แก่ผู้คนที่อาศัยผลของการนำวิชานั้นไปปฏิบัติได้จริงใน “ท้องถิ่น”

นักศึกษาระดับปริญญาตรี**ทุกคน** จะต้องศึกษารายวิชา “การศึกษาทั่วไป” หรือวิชาพื้นฐานปริญญาของแต่ละมหาวิทยาลัย ความเฉพาะที่สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย ความเฉพาะที่สอดคล้องกับภาวะปัจจุบัน ตลอดจนสาระที่สนองต่อการพัฒนาการศึกษาไปสู่ความเข้าใจ สาระสำคัญของวิชาการสู่ท้องถิ่นโดยรวมของสังคมไทย จะต้องปรากฏและศึกษาอย่างจริงจัง

ทุกหลักสูตรจะต้องมีทางเลือกในลักษณะ “วิชาโท” แก่ผู้สนใจ อันจะนำไปสู่ความสามารถที่จะมาเรียนต่อยอดให้สำเร็จ**ปริญญาที่สอง**ได้ ทั้งในปัจจุบันและหลังจากที่ออกไปประกอบการในหน้าที่การงานแล้ว บางสาขาวิชาเป็นวิชาที่เน้นทางทฤษฎีเป็นสำคัญ แต่จำเป็นต้องรองรับโดยวิชาอื่น ลำพังการเรียนวิชาเลือกบางรายวิชาจะทำให้ไม่เข้าถึงสาระสำคัญของวิชานั้นๆ หากได้เรียนเป็นวิชาโทจะทำให้เกิดคุณค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์รองรับ วิชาเอกที่เรียนได้มากกว่า

การบริหารหลักสูตร เช่น การโอนวิชาเรียน การย้ายวิชาเอก หรือรายวิชา แม้จะต่างสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเดียวกัน ควรจะย้ายโอนได้ทั้งหมด เว้นแต่การโอนรายวิชาจากต่างมหาวิทยาลัย จึงกำหนดให้โอนย้ายบางรายวิชาโดยการจำกัดหน่วยกิตที่จะรับโอนย้าย

การให้โอกาสนักศึกษาอาจารย์ ร่วมศึกษา ร่วมสอน ร่วมทำงานกับมหาวิทยาลัยอื่น หรือสถาบันอื่นในสาขาวิชาและรายวิชาเดียวกันเป็นการบริหารหลักสูตรอีกแนวทางหนึ่งให้เกิดความเป็น “ปัจจุบัน” ทั้งนี้เพราะการเสนอหลักสูตรใหม่จะเกี่ยวกับการได้ศึกษาและเปรียบเทียบระหว่างสถาบัน

(2) ASEAN สาระสำคัญของ ASEAN ปรากฏทั่วไปทั้งในสาระข่าวสาร และในเอกสารหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนในปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กล่าวถึงบทบาทประเทศไทย โดยเฉพาะสถานศึกษา ในสาระ “ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม” และได้ระบุว่า “**ประเทศไทยจะต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล**”

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้เป็นผู้นำและผู้ประสานงานกับมหาวิทยาลัยอื่น โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกันเพื่อการนี้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการตนเองเพื่อสอดคล้องกับนโยบายของประเทศเกี่ยวกับ ASEAN สามารถสร้างความโดดเด่นและเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้โดยการบรรจุสาระสำคัญของ ASEAN ในสาขาวิชา “**ศึกษาทั่วไป**” ซึ่งนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคนจะต้องเรียน ส่วนลึกลงไปจะต้องพัฒนาหลักสูตร ASEAN Study ในระดับปริญญาแก่ผู้ประสงค์จะศึกษาวิชาเอก และในระดับ “วิชาโท”

แก่ผู้ที่ศึกษาสาขาวิชาใดๆ ที่ประสงค์จะมีความรู้เกี่ยวกับ ASEAN รองรับโดยเฉพาะการมีอาชีพของตนเองในสาขาวิชาที่เรียนสำหรับนำไปปฏิบัติงานในประเทศ ASEAN

การบริหารหลักสูตรโดยการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อาจารย์ การฝึกงานการวิจัยร่วมที่หลายมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้อย่างดี ปัจจุบันผู้นำประเทศอาเซียนหลายประเทศได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นปัจจัยสนับสนุนย้อมส่งผลให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวสนองนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี

(3) ท้องถิ่น ความหมายของ “ท้องถิ่น” จะนำไปสู่การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยท้องถิ่น หากหมายถึง ท้องถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้มาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ท้องถิ่น หมายถึงท้องถิ่นที่นำความรู้สาขาวิชานั้นไปปฏิบัติ ท้องถิ่นหมายถึงท้องถิ่นของชุมชนไทย ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศและนอกประเทศ

ความหมายลักษณะดังกล่าวจะทำให้ขอบเขตปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปได้อย่างกว้างไกล เป็นการเปิดโอกาสให้คนไทยผู้ประสงค์และนิยมมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเข้าศึกษาได้ และในทางกลับกันเป็นโอกาสให้บุคลากรมหาวิทยาลัยได้ส่งผู้ท้องถิ่นของนักศึกษาและท้องถิ่นของสาขาวิชานั้นได้ แต่ทั้งนี้ย่อมจำกัดที่กฎเกณฑ์ ปัจจัยสนับสนุนและความกล้าปฏิบัติในบริบทของ “ท้องถิ่น” ในความหมายดังกล่าว

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ ตลอดจนบัณฑิตนิพนธ์ อันเขียนจากผลการฝึกงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะ “นำส่ง” ความรู้ใหม่ในเรื่องที่ “ศึกษา” นำส่งอาจารย์และมหาวิทยาลัย เมื่อรวมผลงานดังกล่าวจะทำให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์รวมข้อมูล และสิ่งค้นพบจากท้องถิ่น “มาก” และ “กว้างไกล” ตามจำนวนและ “ท้องถิ่น” ที่นักศึกษาแต่ละคนเข้าศึกษาและเสนอเป็นผลงานส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นของ “คนไทย” ได้อย่างทั่วถึง

(4) โอกาสทางการศึกษา ไม่ว่าข้อความในแผนปฏิรูปการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หรือข้อความในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ได้ระบุการให้โอกาสชาวไทยเลือกเรียนในสถานศึกษาใดๆ ที่ตนเองต้องการได้ตามเงื่อนไขการรับเข้าเป็นนักศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ และในกฎหมายทุกฉบับดังกล่าวได้มีคำว่า “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพในระดับมหาวิทยาลัย” ปฏิญญาของการประชุม UNESCO ตามที่กล่าวถึงในตอนต้นได้กำหนดให้ประชาชนมีโอกาสในการได้ศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างทั่วถึงตลอดชีวิต

โอกาสทางการศึกษา ควรเปิดสำหรับประชาชนที่มีความประสงค์ โดยอาจแบ่งเป็นสาระ นักศึกษาก่อนการมีงานหลักเป็นอาชีพ (Pre - Service Education) และผู้มีงานทำแล้ว ซึ่งแม้จะเป็นหลักสูตรเพื่อปริญญาเดียวกัน การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั้งสองลักษณะย่อมแตกต่างกัน โดยเฉพาะผู้มีงานทำแล้วจะนำความรู้ไปพัฒนางานของตนเองโดยตรงหรืออ้อมหนึ่ง ความรู้ที่ได้รับ

จะลงสู่ “ห้องถื่น” งานของตัวเองโดยตรง ส่วนนักศึกษา ก่อนมีงานทำ เป็นการให้การศึกษาแก่ ประชากรรุ่นใหม่ เพื่อบุกเบิกความก้าวหน้าใหม่ๆ ของงานในสาขาวิชานั้นๆ ความเอาใจใส่ของ มหาวิทยาลัยต่อนักศึกษาดังกล่าว ย่อมแตกต่างออกไปให้สมกับคำว่า “การเตรียมประชากรรุ่นใหม่ เพื่อเตรียมชดเชยประชากรรุ่นเก่าหรือรุ่นปัจจุบัน

การบริหารมหาวิทยาลัยในกรณีที่มีผู้นิยมเข้ามาศึกษามาก มีรูปแบบให้ศึกษาและปฏิบัติ ได้จากหลายมหาวิทยาลัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย ทั้งนี้จะต้องจัดระบบบริหาร และเครื่องมือต่างๆ โดยเฉพาะอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการสอนระบบการลงทะเบียนเรียน การติดต่อสื่อสาร ซึ่งมีอยู่พร้อมในภาวะปัจจุบันซึ่งจะต้องพัฒนาให้เหมาะสมกับความเจริญและ เหตุการณ์ที่พัฒนาเปลี่ยนไป

(5) เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร หอสมุดสมัยใหม่ การเอาชนะปัญหาระยะทางและ จำนวนนักศึกษา สามารถบริหารได้โดยการมีระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร และหอสมุดที่มีระบบ การสืบค้นทางอุปกรณ์การสื่อสาร ซึ่งโดยทางการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานประมาณให้การสนับสนุนในระบบรวมรายบุคคล นักศึกษา อาจารย์ ต่างก็มีเครื่องมือ สื่อสารในลักษณะโทรศัพท์มือถือ และจอภาพเคลื่อนที่เป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว การบริหารจัดการให้ นักศึกษาตั้งใจจะเรียน (Need of achievement) จะทำให้ทั้งอาจารย์และนักศึกษาสื่อสารและ แสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ในชั้นเรียน ปัจจุบันสามารถจัดตั้งอุปกรณ์การเรียนที่ทำให้ การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถเชื่อมโยง องค์ความรู้จากภายนอก ฐานระบบสารสนเทศสมัยใหม่ สู่ชั้นเรียนโดยตรงหรือสู่นักศึกษาเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี หรือมีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการให้มีระบบของมหาวิทยาลัยเชื่อมโยงกับระบบต่างมหาวิทยาลัย และระบบของระดับประเทศและระดับสากล จำเป็นต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในยุคปัจจุบัน

(6) พัฒนาบุคลากรให้เป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ ค้นหาคำตอบใหม่ จึงมีความจำเป็นที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยจะต้องมีความเป็นปัจจุบันในสาขา และงานที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อบรรลุความมุ่งหมายดังกล่าว บุคลากรทุกคนจะต้องมีโอกาสได้เห็น ได้แลกเปลี่ยนกับบุคลากรในงานเดียวกันในสาขาวิชาเดียวกัน ทั้งในสถาบันและนอกสถาบัน แรงจูงใจที่ทำให้บุคลากรให้ความสนใจและตั้งใจดำเนินการให้สำเร็จคือการได้ศึกษาต่อในวิชาที่ เกี่ยวกับหน้าที่การงานตนเอง การบริหารจัดการให้อาจารย์และบุคลากรทุกคนได้ศึกษาต่อได้ศึกษาดูงาน โดยไม่กระทบกระเทือนกับงานรับผิดชอบประจำ จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารจะต้องหาทางสนับสนุน ทั้งโอกาสและทุนทรัพย์ เวลา และสิ่งสนับสนุนอื่น

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะผู้สอนจะต้องยอมรับว่าการสอนเป็น “วิชาชีพ” ดังนั้นผู้ที่ไม่เคยผ่านการเรียนวิชาว่าด้วยการสอน หรือ “วิชาครู” ไม่ว่าจะอาจารย์ผู้นั้นจะ สำเร็จการศึกษาระดับใดมากก็ตาม จะต้องได้รับการสนับสนุนให้ได้ศึกษา “วิชาครู” เช่นหาก

ดำเนินการเองจะต้องศึกษา “วิชาครู” จนสำเร็จ ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน เพื่อจะทำหน้าที่ผู้สอนด้วยความมั่นใจ บุคลากรฝ่ายสนับสนุนแม้ว่าจะไม่ใช่ผู้สอนโดยตรง แต่โดยหน้าที่ในมหาวิทยาลัยต้องทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอน การบริหารให้มีการเรียนการสอน ดังนั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนให้นำวิชาความรู้ของตนเองสู่การสอนในฐานะ “ผู้สอนร่วม” “อาจารย์พิเศษ” “วิทยากร” แล้วแต่กรณีและมีโอกาสขอตำแหน่งทางวิชาการ อาทิเช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ฯลฯ โดยหวังผลว่าการได้ใกล้ชิดกับนักศึกษาจะนำปัญหาและความต้องการของนักศึกษาไปพัฒนางานของตนเอง เพื่อกลับมาสนองความต้องการของนักศึกษาได้ตรงประเด็น

การทำงานเป็นคณะบุคคล การสอนเป็นคณะบุคคลจะก่อให้เกิดคุณภาพของงานรวมทั้งเป็นการเสริมแรงและตรวจสอบภายในซึ่งกันและกันด้วย (Checking and balancing process)

การกำหนดให้ “เก่ง” เรื่องท้องถิ่นในสาขาวิชานั้นๆ และในท้องถิ่นของนักศึกษา จำเป็นจะต้องมีบุคลากรในระดับ “ผู้เชี่ยวชาญ” ในท้องถิ่น อาทิเช่น ในด้านการปกครอง นายอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ผู้ว่าราชการจังหวัด จะเก่งในการปกครองท้องถิ่นของแต่ละคนที่ประจำทำงาน ในด้านการศึกษา ครู อาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียนย่อมเก่งในงานในหน้าที่ในโรงเรียนของตนเองในสาขาวิชาอื่นก็เช่นกัน ดังนั้นการจะนำวิชาทาง “ทฤษฎี” หรือวิชา “สากล” ซึ่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยดำเนินการสอนให้ลงสู่ “ท้องถิ่น” จำเป็นจะต้องมี “ผู้เชี่ยวชาญ” “ท้องถิ่น” ซึ่งชำนาญงานท้องถิ่นในเรื่องนั้นๆ ร่วมทำงาน

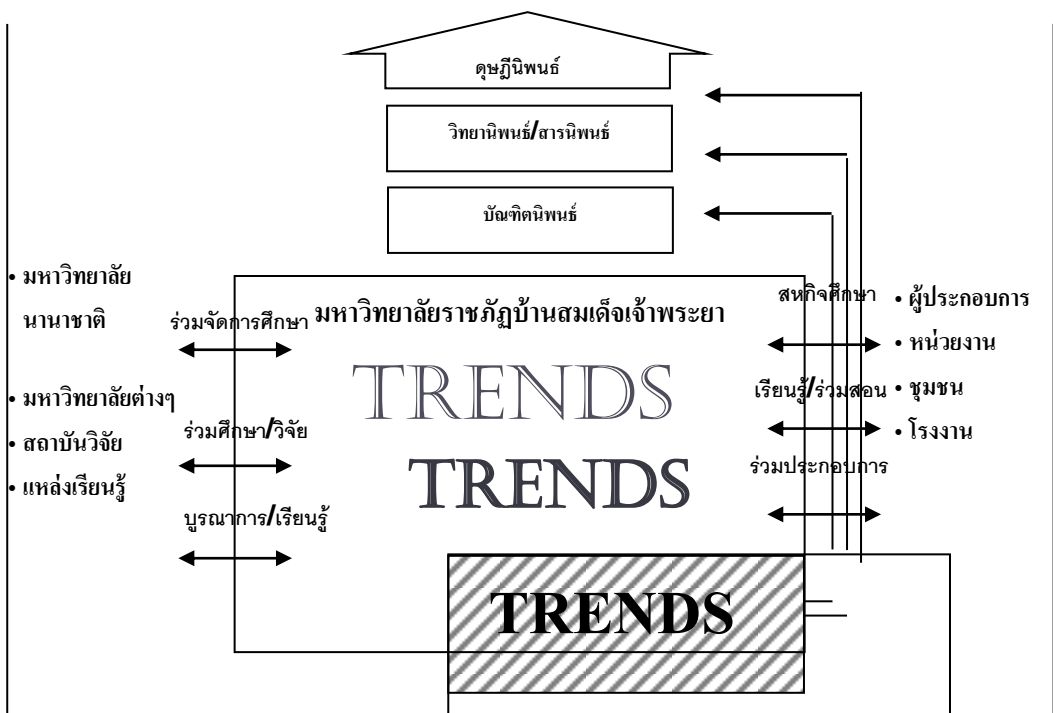
บุคลากรดังกล่าวในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 กำหนดให้เป็นอาจารย์พิเศษตามกระบวนการและระเบียบการแต่งตั้งของแต่ละมหาวิทยาลัย บุคคลดังกล่าวจะต้องบริหารจัดการให้นับเป็นศักยภาพของมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งในต่างประเทศเรียกว่า Equivalent Staff ซึ่งอาจกำหนดบุคคลที่มีชั่วโมงสอน 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และคูมิวิตานินท์ 3 เรื่อง ถือเป็นเทียบเท่าอาจารย์ 1 คน เป็นต้น หรือไม่ในช่วงของการทำวิจัยทดลองในท้องถิ่นของนักศึกษา หากมีนักศึกษา 5 คนขึ้นไปประจำในท้องถิ่นของผู้เชี่ยวชาญคนนั้น ก็นับว่าเทียบเท่ากับการมีอาจารย์ 1 คน เป็นอาทิ สภาวิชาการทำหน้าที่ประมวล ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบในการเป็นอาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยอาจมีค่าตอบแทนตามระเบียบของสภามหาวิทยาลัย หรือมีวิธีปฏิบัติในทางบริหารตามกำหนดบุคคลดังกล่าวนี้บ่งเป็นศักยภาพของสาขาวิชานั้นๆ โดยเฉพาะทำให้ ผลการศึกษาลงสู่ “ท้องถิ่น” อย่างชัดเจน

(7) ศาสนาและวัฒนธรรม ในทุกหลักสูตรจะต้องมุ่งเน้นความเป็นคนไทยที่มีศาสนาและวัฒนธรรม มีตารางการปฏิบัติและการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่กำหนดตามปฏิทินเวลาตลอดปี เช่น สงกรานต์ ปีใหม่ ลอยกระทง และอื่นๆ การฝึกหัดความเป็นไทยได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดย “สำนักศิลปวัฒนธรรม” และ “สำนักกิจการนักศึกษา” เป็นตัวอย่าง ได้ปฏิบัติเพื่อส่งเสริม

กิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งในการนี้บุคลากรทุกส่วนงานนักศึกษาทุกคนจะต้องให้การสนับสนุนและเข้าร่วมอย่างเข้าใจและเห็นคุณค่าในกิจกรรมนั้นๆ

ในทางศาสนาโดยเฉพาะพุทธศาสนาซึ่งประชากรส่วนใหญ่นับถือ ควรได้ศึกษาอย่างลึกซึ้งและร่วมกิจกรรมทางศาสนา โดยเฉพาะกิจกรรมที่วัดจัดให้แก่มหาวิทยาลัย ขณะเดียวกันต้องให้ความสำคัญแก่นักศึกษาที่นับถือศาสนาอื่นๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความสำคัญในการเป็น “สังคมไทย” โดยจัดให้มีสถานที่และกิจกรรมที่เหมาะสม

3) การมีส่วนร่วมของผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย Participation

เตรียม/ฝึกงาน

ACADEMIC

VOCATIONAL

หลักการ

แนวทางการบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เน้นการนำสู่ปฏิบัติ เน้นการสร้างช่องทางให้ประชาคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาอย่างกว้างขวาง ทั้งระดับนโยบายและพื้นที่ และยับยั้งบทบาทของสถานศึกษาโดยผลักดันให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและการอาชีวศึกษาในพื้นที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น เสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ การมีส่วนร่วมของ “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” อันได้แก่นักศึกษา ผู้ปกครอง อาจารย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยท้องถิ่นของงานในสาขาวิชานั้นๆ หรือผู้ที่จะใช้ประโยชน์จากผลผลิตของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผู้ให้การตรวจสอบและสนับสนุน อาทิ เช่น สมาคมศิษย์เก่า ผู้ประกอบการจะต้องมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

“ท้องถิ่น” หรือทางวิชาการสากลใช้คำว่า Local - Based เป็นจุดมุ่งหมายของปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยที่มหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาต่างๆ เปิดดำเนินการอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมขบวนการพัฒนาประเทศ กิจกรรม การเรียน การสอน การค้นคว้า การทดลอง และการค้นพบสิ่งใหม่จากงานวิจัย โดยผ่านการจัดทำผลงานทางวิชาการทั้งอาจารย์และนักศึกษาจะสามารถนำไปสู่ การปฏิบัติจริงในท้องถิ่น และในท้องถิ่นของวิชาสาขานั้นๆ รวมทั้งในท้องถิ่นของนักศึกษาที่ทำหน้าที่ศึกษาเรื่องนั้นๆ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาต่างๆ ปฏิบัติงานในองค์กรตั้งแต่ระดับคณะถึงสภาและองค์กรที่ระบุในพระราชบัญญัติฯ นอกจากนี้ยังให้มีผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นในฐานะ “อาจารย์พิเศษ” ร่วมปฏิบัติงานอันแสดงให้เห็นถึงการเปิดกว้างให้ “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” ของมหาวิทยาลัยร่วมปฏิบัติงานกับบุคลากรประจำ

การนำสู่การบริหารจัดการให้เกิดการมีส่วนร่วม

(1) การร่วมปฏิบัติการเรียนการสอนในวิชา “ศึกษาทั่วไป” วิชาศึกษาทั่วไปเป็นกลุ่มรายวิชาที่เป็นสิ่งชี้แนะทางให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่ความเป็น “บัณฑิต” มีจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องศึกษา 2 ภาคเรียน โดยนักศึกษาปริญญาตรีทุกคนจะต้องเรียน นอกจากนั้นในแต่ละสาขาวิชา และแต่ละระดับปริญญาจะมีรายวิชาที่นักศึกษาทุกคนจะต้องศึกษาวิชาต่างๆ เหล่านี้เป็น “บูรณาการ” หรือฐานทางวิชาการรองรับความลึกของวิชาเอก และวิชาโท

การเข้ามาของนักศึกษา “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” รวมทั้งมหาวิทยาลัยอื่นๆ ส่วนหนึ่งจะเข้ามาแบบมหาวิทยาลัยให้โอกาสโดยการ “รับตรง” ผ่านการสอบเข้าตามความยากง่ายแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดภาพรวมและความพร้อมที่จะเข้าสู่การศึกษาวิชาเอก หรือวิชาโท และเพื่อหวังผลในอนาคตให้นักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ได้ทำงานโดยการรู้จักกันกับบุคคลหลายอาชีพในภาวะที่เป็นนักศึกษาจะก่อให้เกิดความใกล้ชิด ความสามัคคี นักศึกษาทุกคนควรได้ร่วมเรียนวิชาการศึกษาทั่วไปและอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่หรือทุกคนควรร่วมสอน “วิชาศึกษาทั่วไป” ตามความเป็นจริง ผู้สอนทุกคนล้วนแล้วแต่ผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีมาแล้ว จึงกล่าวได้ว่าอาจารย์ทุกคนสามารถร่วมสอนวิชาศึกษาทั่วไปได้

(2) **สหกิจศึกษาในรูปแบบการปฏิบัติงานร่วมกัน** การฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะกระทำเมื่อนักศึกษาได้ผ่านรายวิชาต่างๆ ไปแล้ว โดยปกติจะวางแผนการฝึกงานในปีที่ 3 และฝึกงานใน “ท้องถิ่น” ของงานสาขานั้นๆ ในปีที่ 4 หรือปีสุดท้าย นักศึกษาปริญญาตรีควรมีผลงานเป็นเอกสาร การวางแผนการฝึกงาน ข้อมูลที่ได้จากการฝึกงาน ขณะที่กำลังฝึกงานและผลการฝึกงานที่น่าเสนอเป็นสิ่งที่ค้นพบเอกสารดังกล่าวเรียกชื่อ “**บัณฑิตนิพนธ์**” อาจารย์ที่ตรวจเอกสารการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การติดตามผลการฝึกงาน การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างนักศึกษาและการตรวจ “บัณฑิตนิพนธ์” ถือว่าเป็นการ “นิเทศ” การฝึกงาน

บุคลากรในท้องถิ่นของงานในสาขาที่นักศึกษาฝึกงาน จะได้รับเชิญร่วมดูแลและแนะนำการฝึกงานในฐานะวิทยากรอาจารย์พิเศษและผู้นิเทศร่วมปฏิบัติงาน ในการนี้หากจะนับจำนวนบุคลากรอาจารย์เพื่อเป็นศักยภาพของการดำเนินกิจการหลักสูตรนั้นๆ “สาขาวิชา” ของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่พิจารณาและเสนอให้อนุมัติสถานภาพของอาจารย์พิเศษผู้นั้นจากสภาวิชาการมหาวิทยาลัย เพื่อนับเป็นศักยภาพ

การฝึกงานในท้องถิ่นเป็นคณะบุคคลในหลายสาขาวิชาจะสอดคล้องกับขบวนการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจำเป็นจะต้องมีหลายๆ สาขาวิชาปฏิบัติร่วมกัน ทั้งนี้เพราะการพัฒนาท้องถิ่นเป็นขบวนการ “สหวิทยาการ” ในกรณีต่างประเทศที่กำลังพัฒนาจะมีโครงการในลักษณะนี้ในช่วงการฝึกงานของนักศึกษา อาทิเช่น ในประเทศอินโดนีเซีย และเนปาล เรียก National Development Service - NDS (ผู้เขียนเคยร่วมประเมินโครงการดังกล่าวภายใต้การสนับสนุนขององค์การ Unicef ในประเทศนั้นๆ)

(3) **การร่วมปฏิบัติงานของคณะ** ได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า ความเป็นมาของ “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” นั้น พัฒนามาจากวิทยาลัยครู โดยแยกออกเป็นคณะต่างๆ เพื่อให้แต่ละคณะ ได้มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนลงลึกในสาขาวิชาของตนเอง และให้การเรียนการสอนวิชาเหล่านั้นแก่ “นักศึกษาครู” ส่วนวิทยาลัยครู หรือคณะครุศาสตร์ จะประสานและเน้นหนักในเรื่อง “วิชาครู” เป็นสำคัญ

การประสานงานปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างคณะ เป็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อน และบุคลากรได้ทำหน้าที่และได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติงานได้มากกว่า

ทุกคณะต่างก็มีวิชาที่สาระสำคัญคล้ายกัน อาทิเช่น นักศึกษาทุกคนจะต้องมีความรู้เรื่องภาษา ความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ ความรู้เรื่องความเป็นคนไทย ฯลฯ นักศึกษาจะได้เรียนในคณะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นหน้าที่โดยตรงในการศึกษาวิชานั้นๆ อาจารย์หลักวิชาในคณะของตนที่สังกัด และคณะเดียวกันร่วมเป็นคณาจารย์ในฐานะสมาชิกของสาขาวิชาอื่นๆ ได้ การประสานงานในลักษณะนี้ จะเกิดการทำงานร่วมกัน มีส่วนร่วม รู้เห็น และพัฒนาร่วมกันอย่างเป็นระบบ

(4) **ศูนย์และสำนักของทุกหน่วยงาน** การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน โดยแต่ละหน่วยงาน แต่ละบุคลากรมี “จุดยืน” ของตนเอง และให้การสนับสนุนกับทุกหน่วยงานเป็นประเด็นสำคัญในการร่วมปฏิบัติงาน แม้ว่าจะมีแกนกลางในการประสานงานมีบุคลากรหลัก จะมีความจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการจากทุกหน่วยงานร่วมเป็นกรรมการในระดับต่างๆ อาทิเช่น ทุกคณะวิชา จะต้องดูแลเรื่องการลงทะเบียนของนักศึกษา ในการนี้ สำนักส่งเสริมวิชาการและทะเบียน ต้องการสร้างระบบรวมและเครือข่ายจากทุกคน แม้ว่าทุกคณะจะมีห้องสมุดของตนเองเป็นการเฉพาะ ห้องสมุดกลางหรือสำนักส่งเสริมวิชาการและหอสมุดกลางจะต้องเป็นศูนย์กลางประสานงาน ดังเช่นหลายมหาวิทยาลัยมีห้องสมุดกลางและห้องสมุดคณะ มีข้อปฏิบัติว่า การจัดหาหนังสือ ตำรา ใดๆ ของทุกคณะจะต้องจัดให้มีในห้องสมุดกลางด้วยเป็นต้น

ความเป็นปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ บุคลากรของศูนย์ และสำนักต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ในสภาวะปัจจุบันคอมพิวเตอร์ และระบบเทคโนโลยี สื่อสารมีความเจริญ การสร้างระบบร่วมกันของทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยจึงมีความสำคัญ

(5) **องค์การกิจการนักศึกษาศูนย์การของความร่วมมือ** ในทุกสาขาวิชานักศึกษาจะต้องมีความมุ่งหมายและส่วนร่วมในการปฏิบัติงานที่ทำให้นักศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายของตนเองในการศึกษาสาขาวิชานั้นๆ ผู้ช่วยการสอน (Teaching Assistant - TA) และผู้ช่วยการวิจัย (Research - Assistant - RA) เป็นยุทธศาสตร์การบริหารสาขาวิชาที่นำสู่จุดมุ่งหมาย และติดตามความก้าวหน้าการศึกษาของสาขาวิชานั้นๆ ของนักศึกษาในสาขาวิชาตนเอง นักศึกษามูลนิธิดังกล่าวจากทุกสาขาวิชา จะเป็นฐานสนับสนุนกิจกรรมทางวิชาการขององค์การและสถานศึกษา กิจการนักศึกษาด้านต่างๆ ยังคงเข้มข้นและดำเนินการตามหลักการและความคิดสร้างสรรค์ของประชากรรุ่นใหม่

(6) **โรงเรียนสาธิตทั่วโลกในการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น** โรงเรียนตัวอย่าง โรงเรียนสาธิต หรือ Demonstration School บางครั้งในมหาวิทยาลัยเรียกโรงเรียนเพื่อการทดลองทางวิชาการ หรือ Experimental School โดยทั่วไปจะเน้นปฏิบัติการในการเป็นตัวอย่างในท้องถิ่นระดับตำบล อำเภอ จังหวัด จะเลือกโรงเรียนที่ดีที่สุดเป็นตัวอย่าง โรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนสาธิตในท้องถิ่น คณะครุศาสตร์อาจเข้าไปร่วมดำเนินการและใช้เป็นที่ฝึกงานของนักศึกษาครู โดยเฉพาะนักศึกษาครูที่มาจากท้องถิ่นนั้นๆ และตั้งใจจะกลับไปทำงานในอาชีพตนเองในท้องถิ่นของตน

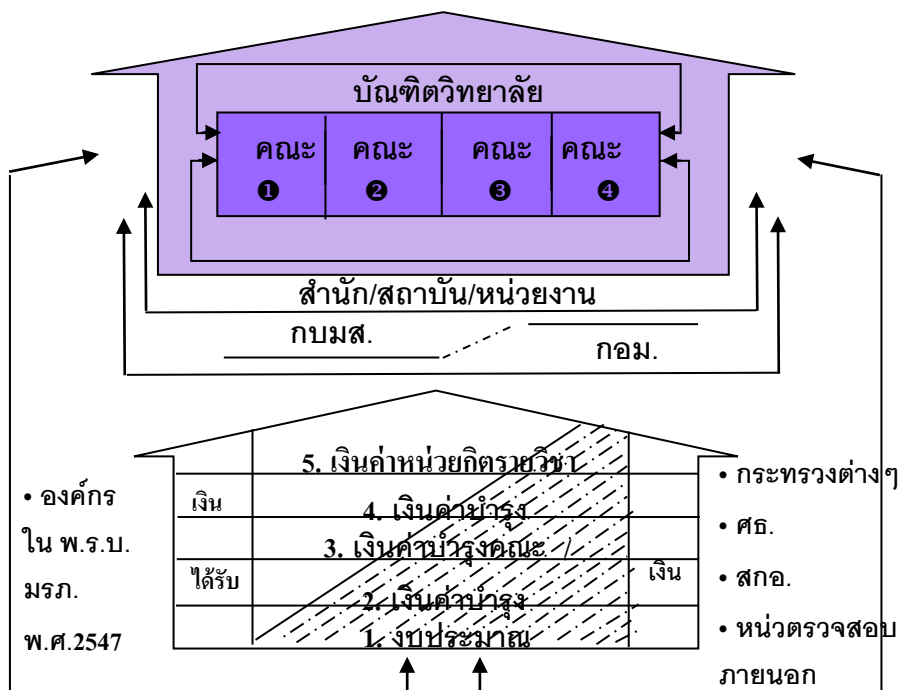
“โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย” จะมีลักษณะปฏิบัติการทางวิชาการเฉพาะ โดยโรงเรียนเป็นของอาจารย์ ผู้สอนของมหาวิทยาลัยในวิชาที่สอนในโรงเรียนสาธิต ขณะเดียวกันเพื่อความเป็นปัจจุบันทางวิชาการ อาจารย์และบุคลากรจากโรงเรียนสาธิตจึงมีส่วนร่วมในการนำนักเรียนของตนมาร่วมใช้อุปกรณ์การสอนของสาขาวิชาในคณะต่างๆ รวมทั้งได้ร่วมสอนในระดับปริญญากับอาจารย์สาขาต่างๆ ด้วย การดำเนินการดังกล่าวโรงเรียนสาธิตจะต้องมีโครงสร้างเป็น “สำนักโรงเรียนสาธิต” (ดังเช่นหลายมหาวิทยาลัย) บุคลากรของโรงเรียนมีความใกล้ชิดกับระบบรวมของมหาวิทยาลัยและอาจารย์ทุกสาขาวิชาได้ร่วมสอนและดำเนินการให้โรงเรียนสาธิต

โรงเรียนสาธิตเป็นหน่วยงานหลักที่ทำให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่น โดยเฉพาะท้องถิ่นที่ตั้งของอาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัย ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตทุกระดับ ส่วนใหญ่จะอยู่อาศัยในรัศมี 1 - 5 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัย จึงนับได้ว่าเป็นตัวแทนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับมหาวิทยาลัย เมื่อเทียบกับนักศึกษาระดับปริญญา ซึ่งมาจากทุกภูมิภาคท้องถิ่นประเทศ

(7) **สมาคมศิษย์เก่าส่วนร่วมสำคัญของมหาวิทยาลัย** ความเป็นสถาบันเก่ามีอายุยืนนานจากการปฏิบัติการมากกว่า 117 ปี ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ในชื่อของโรงเรียนวิทยาลัยครูและสถาบันราชภัฏ) มีจำนวนมากและมีอาชีพการงานในองค์กรต่างๆ ที่สำคัญรวมทั้งผู้อาวุโสต่างๆ ที่มีแนวความคิดและแรงสนับสนุนแก่มหาวิทยาลัย การประสานงานและการให้การสนับสนุนของศิษย์เก่า โดยเฉพาะตัวอย่างจากประเทศตะวันตกทำให้คุณภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับสูงของโลกและของประเทศ (อาทิเช่น มหาวิทยาลัย Harvard Stanford และอื่นๆ ที่อยู่ในระดับ 10 อันดับแรกของอเมริกา หรืออยู่ในกลุ่ม 8 มหาวิทยาลัยยอดเยี่ยมของประเทศออสเตรเลีย) ต่างได้รับการสนับสนุนจากศิษย์เก่า โดยเฉพาะด้านทุนทรัพย์ต่อมหาวิทยาลัย ดังนั้นการมีส่วนร่วมของสมาคมและคณะบุคคลจากศิษย์เก่าจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(8) **วิทยาเขตและสถานีนอกที่ตั้ง** การฝึกฝนและศึกษาเฉพาะทางหรือการใกล้ชิดกับประชากรในท้องถิ่น โดยนักศึกษาจากท้องถิ่นนั้นๆ จำเป็นจะต้องมีกิจกรรมสถานที่ประกอบการของมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นนั้นๆ ภายใต้อีกชื่อต่างๆ กัน อาทิเช่น สถานีทดลอง สถานีวิจัย สถานีเพื่อการศึกษากับผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่น และหากมีที่ดิน สิ่งก่อสร้างและกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองจะขยายเป็นวิทยาเขต (หลายมหาวิทยาลัย วิทยาเขตพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัย อาทิเช่น มหาวิทยาลัยพะเยาแยกจากมหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นต้น) การมีวิทยาเขต และสถานีวิชาการเป็นช่องทางประสานและร่วมปฏิบัติการระหว่างมหาวิทยาลัยกับท้องถิ่น ซึ่งตามข้อเท็จจริง ลำพังการเรียนการสอนในชั้นเรียนจะไม่มีประสิทธิภาพ หากไม่อาจได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง

4) การจัดองค์ประกอบรับเพื่อดำเนินงานมหาวิทยาลัย Organization

หลักการ

ความเจริญทางวิชาการ เทคโนโลยี โอกาสทางการศึกษา รวมทั้งข้อบังคับของการรับบุคคลเข้าทำงานในมหาวิทยาลัย เป็นผลให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความรู้ระดับสูง ได้รับข่าวสารเป็นปัจจุบัน การบริหารแบบรวมศูนย์การสั่งการ จึงพัฒนาเป็นการกระจายอำนาจอย่างเป็นระบบและเป็นคณะบุคคล จึงจะเรียกว่าทันสมัยและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาระดับปัจจุบัน

วิธีปฏิบัติในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในการจัดและบริหารองค์กร

(1) ระบบองค์กรที่มีความสัมพันธ์กันในปฏิบัติการ ผู้นำระดับต่างๆ ขององค์กรมีคุณสมบัติตามลักษณะงานขององค์กรนั้นๆ เป็นสำคัญ และในปัจจุบันได้มาโดยวิธีการ สรรหาโดย

ประชาคมในองค์กรนั้น มีส่วนในการได้มาซึ่งหัวหน้าทุกองค์กร ได้แก่ คณะ ศูนย์ สำนัก และระดับ
สายงาน จะต้องมีการประชุมร่วมกันเป็นประจำ เพื่อนำข้อสรุปที่ส่วนใหญ่ยอมรับและเห็นชอบลงสู่
ปฏิบัติการ การปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ จะต้องได้รับการวิเคราะห์และนำเสนอและรับรู้
ร่วมกันก่อนสั่งการปฏิบัติ

การจัดองค์กรในลักษณะดังกล่าว จึงมีลักษณะเฉพาะเพื่อให้เป็นไปตามบริบทของสังคม
ที่พัฒนาในภาวะปัจจุบัน

(2) การกระจายอำนาจและงบประมาณสู่หน่วยงานต่างๆ เงินงบประมาณแผ่นดินจะมี
โครงการชัดเจน ตามที่ได้รับอนุมัติจากรัฐบาล เงินบำรุงการศึกษาหรือเงินรายได้ อันได้แก่ ค่าบำรุง
การศึกษา ค่าหน่วยกิต หรือรายได้จากการประกอบกิจการใดๆ ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเงินบริจาค
โดยหลักการเงินได้มาจากกิจการใด ก็ควรกลับไปสู่การดำเนินการและพัฒนากิจการของที่มาของเงิน
รายได้นั้นๆ เป็นสำคัญ

นักศึกษาเป็นผู้จ่ายค่าบำรุงการศึกษา ซึ่งเป็นรายได้ส่วนใหญ่ในการจัดการเรียน
การสอน สาขาวิชา คณะวิชา จึงควรมีส่วนเป็นผู้กำหนดการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นสำคัญ
การดำเนินการดังกล่าวจะนำไปสู่การกระจายอำนาจ โดยมีจุดมุ่งหมายของที่มาของเงินเป็นสิ่ง
กำหนด

การดำเนินกิจการเป็นคณะบุคคลจะเป็นสิ่งยืนยันการกระจายอำนาจอย่างเป็นระบบ
อย่างไรก็ตามไม่ควรให้มีการตัดตอนอำนาจ ซึ่งจะไม่สามารถควบคุมได้

(3) การตั้งหน่วยงานใหม่ตามความจำเป็น พระราชบัญญัติกำหนดให้มหาวิทยาลัย จัด
ให้มีหน่วยงานใหม่ ระดับ คณะ และเทียบเท่าคณะ (พระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของ
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2550) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้มีการจัดตั้ง บาง
หน่วยงานแล้ว อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งทางสังคมและเทคโนโลยีตามที่ระบุ
ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบกับภาวะการแข่งขัน และการรองรับกิจการ
ของมหาวิทยาลัย อาจจะต้องมีหน่วยงานใหม่ทั้งคณะใหม่ อาทิเช่น คณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ
(Alliance Health Science) หรือคณะที่แยกจากคณะเดิม สถาบันหรือหน่วยงานเกี่ยวกับระบบ
สารสนเทศ สถาบันโรงเรียนสาธิต สถาบันกิจการนิสิตและนักศึกษา สถาบันวิเทศสัมพันธ์ และ ASEAN
เป็นต้น หน่วยงานต่างๆ ดังกล่าวแม้ในพระราชบัญญัติจะไม่ให้มีงบประมาณแผ่นดินเป็นการ
สนับสนุนการปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยโดยสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจที่จะออกระเบียบเกี่ยวกับ
รายรับ รายจ่ายของหน่วยงานได้

(4) ระบบการประชุม สำนักงานอธิการบดีมีหน้าที่นำส่งมติการประชุมสู่หน่วยงานและผู้
ปฏิบัติ และขณะเดียวกันทำหน้าที่นำมติที่ประชุมของทุกหน่วยงานเสนอหน่วยงานบังคับบัญชา
เพื่อให้การสนับสนุนตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 กำหนดให้อธิการบดี

เป็น “ผู้บริหารสูงสุด” ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องมีศูนย์กลางระบบการสั่งการและรับรู้ มติการประชุม ของทุกหน่วยงาน

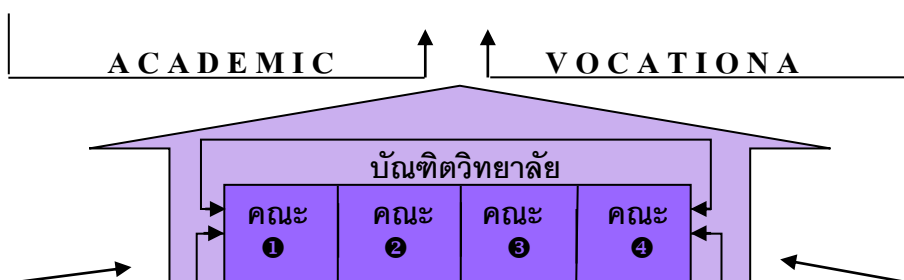
การกระจายอำนาจอย่างเป็นระบบในภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างระบบการประชุมให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยยึดจุดมุ่งหมาย เน้นสาระหลักในการประชุม ในทางปฏิบัติจะต้องแสวงหา กฎ ระเบียบ วิธีการที่สามารถสนับสนุนให้ มติที่ประชุมนำไปสู่ปฏิบัติได้

องค์กรต่างๆ ตามระบุในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์ฯ และกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย รวมถึงกรรมการประจำ หน่วยงานคณะ ศูนย์ หรือสำนัก จะต้องได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินงานตามภารกิจหน้าที่ในแต่ละ คณะกรรมการ และจะต้องมีโอกาสดำเนินงานร่วมกันโดยมีเอกภาพ (มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้จัดการประชุมร่วมระหว่างองค์กรต่างๆ ดังกล่าวติดต่อกันมาเป็นประจำ ตั้งแต่การประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏจนถึงปี พ.ศ.2555 (โดยในปี พ.ศ.2555 ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม)

(5) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยนิติบุคคล ได้กำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นกรรมการในระดับคณะและศูนย์ สำนัก ที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวถือเป็นตัวแทนประชาคมเข้ามาร่วมปฏิบัติลงในระดับนโยบายและรับทราบ ผลงานของหน่วยงานที่ตนร่วมปฏิบัติ บางโอกาสจะทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการประเมินหน่วยงาน ตามมติของสภามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยจะต้องจัดและให้ความสะดวกในการปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ทุกระดับ อาทิเช่น สถานที่ทำงาน เอกสารต่างๆ รวมถึงความสะดวกในการเดินทางปฏิบัติงานในแต่ละ ภาระงาน และถือเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในฐานะผู้เชี่ยวชาญและผู้แทน ประชาคมร่วมให้แนวคิดและแนวปฏิบัติ เพื่อประกันการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ค่าเบี้ยประชุม และค่าใช้จ่ายอื่นตามความเหมาะสมควรกำหนด โดยเฉพาะวันมาปฏิบัติงานจริงจะทำให้การร่วม ปฏิบัติงานคล่องตัวและได้ผลงาน (อาจมากกว่าการจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ บางท่านไม่สะดวกที่จะร่วมปฏิบัติงานหรือไม่สะดวกที่จะรับเงินเป็นค่าตอบแทน)

5) การสนับสนุนและการตรวจสอบประเมิน Supporting and Auditing

หลักการ

มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมขององค์กรภายในที่ระบุหน้าที่และอำนาจในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย อาทิเช่น สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ นอกจากนี้ยังมีองค์การของกิจการนักศึกษา สมาคมศิษย์เก่า องค์กรวิชาชีพสาขาต่างๆ ร่วมตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย

หน่วยตรวจสอบและประเมินที่เป็นที่รู้จักดีในบรรดามหาวิทยาลัยคือ สำนักงานรับรองและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า สมศ. อีกหน่วยงานหนึ่งคือ สำนักติดตามและประเมินผลการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) มหาวิทยาลัยจะต้องผ่านการประเมินของทั้งสองหน่วยงาน จึงจะมีสถานภาพและฐานของหน่วยงานที่สมบูรณ์ (ผู้เขียนเคยบริหารงานมหาวิทยาลัยโดยผ่านการประเมินหน่วยงานในระดับดีมากจากทั้งสองหน่วยงานที่อ้างถึง) นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานตรวจสอบเฉพาะเรื่อง เช่น สมาคม หรือสภาวิชาชีพของแต่ละสาขาวิชาการตรวจสอบตามหน้าที่ทางสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม “ความนิยม” อย่างต่อเนื่องของประชาชนต่อการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรางวัล และเกียรติยศต่างๆ ที่ได้รับทั้งของนักศึกษา อาจารย์และมหาวิทยาลัยโดยรวม เป็นสิ่งยืนยันและสนับสนุนการมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (ไม่เฉพาะผลการประเมินของ สมศ. และ กพร.)

การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย การตรวจสอบประเมินผล และการสนับสนุนมหาวิทยาลัย

(1) การตรวจสอบตามหน้าที่ของหน่วยงาน หน่วยงานที่มีหน้าที่ดังกล่าวเบื้องต้น ได้แก่ สมศ. และ กพร. รวมทั้งหน่วยตรวจสอบทางการเงิน อันได้แก่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สตง. มีวิธีการในการดำเนินการอยู่แล้ว มหาวิทยาลัยจะต้องจัดระบบและงานตลอดจนให้มีหลักฐานที่จะตรวจสอบได้จากหน่วยงานดังกล่าว

(2) การตรวจสอบและประเมินโดยหน่วยงานภายใน องค์กรต่างๆ ทั้งที่กำหนดในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ และองค์กรที่ตั้งขึ้นภายใน หรือภายนอก ย่อมมีหน้าที่ให้คำแนะนำจากแต่ละองค์กรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย การบริหารเพื่อเป็นการสนับสนุนองค์กรต่างๆ ดังกล่าวคือการให้ข้อมูล สร้างความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ที่องค์กรเหล่านั้นเกี่ยวข้อง ตลอดจนรายงานผลการปฏิบัติต่อองค์กรนั้นๆ และผู้สนใจทั่วไป

(3) การประเมินและตรวจสอบตนเอง หน่วยงานแต่ละหน่วย บุคคลแต่ละหน้าที่ จะมีภารกิจงานที่กำหนด ในการดำเนินการในตำแหน่งหน้าที่ของทั้งบุคคล และหน่วยงานจะต้องมีการประเมิน นำผลประเมินแจ้งผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานเพื่อทราบและนำสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนางานให้เจริญต่อไป การประเมินผลงานในลักษณะ “สังคมมิติควรนำมาใช้กับคณะบุคคลที่มีบริบทงานเดียวกัน และควรมีผลต่อระบบรางวัลด้วย”

3. สรุปสาระสำคัญที่ต้องบริหารจัดการให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง

จากสาระสำคัญโดยรวมตามแผนภูมิและคำอธิบาย พิจารณาประกอบกับภาวะปัจจุบันของทั้งสังคมและเทคโนโลยีรวมทั้งสภาพการณ์ทางธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันมีความจำเป็นและมีความสำคัญที่มหาวิทยาลัยต่างๆ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการในปัจจุบันทันทีอย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่

1). การนำมหาวิทยาลัยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เมื่อปี พ.ศ.2510 เป็นที่มาของสมาคมแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asia Nations - ASEAN) โดยปัจจุบันมีสมาชิก 10 ประเทศ โดยจะมีสถานะเป็นประชาคมอาเซียนที่สมบูรณ์ในปี พ.ศ.2558 ตามประกาศของผู้นำทั้ง 10 ประเทศ ซึ่งได้ประกาศ “ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ฉบับที่ 2” (Declaration of ASEAN Concord II) กำหนดให้ดำเนินการใน 3 ประการหลักคือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community - PSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Social - Cultural Community - SCC)

มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางสังคมของอาเซียนที่สำคัญที่จะศึกษาให้ความคิดเห็นทางวิชาการและพัฒนาคนเพื่อสร้างและให้ความมุ่งหมายของสมาคมอาเซียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

โดยเฉพาะได้ระบุอย่างชัดเจนในการ “พัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ในหลักการประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (SCC)

นักศึกษาทุกคนจะต้องมีความรู้เรื่อง “อาเซียน” ซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยทุกคนต้องเรียนและทำความเข้าใจเรื่องนี้ รวมทั้งมีความสามารถทางภาษาที่จะไปมาและร่วมทำงานใดๆ ในสาขาวิชาของตนเองในประเทศอาเซียน

ในระดับปริญญาตรี นักศึกษาทุกคนจะต้องศึกษารายวิชา “ศึกษาทั่วไป” ในประเทศอื่น ๆ ก็เช่นกัน กำหนดให้นักศึกษาจะต้องศึกษาวิชา “พื้นฐานของแต่ละปริญญา” มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถกำหนดหลักสูตรของตนเองตามขบวนการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นสาระสำคัญของอาเซียนจึงสามารถบรรจุในหลักสูตรได้ เพื่อให้ทุกคนได้ศึกษารวมทั้งสามารถจัด “อบรม” แก่ประชาชนทั่วไปได้อีกด้วย ในแนวคิดสำหรับผู้สนใจเป็นพิเศษ มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาหลักสูตร “อาเซียนศึกษา” (ASEAN - Study) ได้ทั้งเต็มหลักสูตรสำหรับผู้ประสงค์จะเรียนเป็นวิชาเอก หรือเป็นวิชาโท สำหรับนักศึกษาทุกสาขาที่ประสงค์จะมีความรู้อาเซียนรองรับการพัฒนาหลักสูตรสามารถดำเนินการร่วมกันระหว่างประเทศ (ปัจจุบันมีหลักสูตร เอเชียศึกษา (Asian - Study) อยู่ในหลายมหาวิทยาลัยรวมทั้งในมหาวิทยาลัยราชภัฏ)

การบริหารหลักสูตรทำได้ในหลายรูปแบบ ทั้งการจัดสอนในประเทศการแลกเปลี่ยน นักศึกษาอาจารย์ การฝึกงานสาขาวิชานั้นในประเทศสมาชิก และการเรียนทั้งหลักสูตรในประเทศสมาชิก

อาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกคนร่วมกิจกรรม การเรียน การสอน การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนบุคลากร ตลอดจนการนิเทศนักศึกษา ไม่ว่าจะร่วมเรียน แลกเปลี่ยนและฝึกงานกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวสามารถดำเนินการได้โดย มหาวิทยาลัยโดยเฉพาะประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศแนวปฏิบัติในการร่วมมือกับสถานศึกษาระดับปริญญาต่างๆ กับต่างประเทศไว้แล้ว และในทางปฏิบัติการเดินทางสู่ประเทศเพื่อนบ้านในฐานะประเทศไทย มีสภาพภูมิศาสตร์เป็นศูนย์กลางการคมนาคม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอยู่ในสภาพการมีที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอยู่ใกล้ศูนย์กลางการคมนาคมทั้งทางอากาศ ทางบก อันนำไปสู่กิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยกับมวลสมาชิกประเทศอาเซียนได้เป็นอย่างดี

2.) การนำมหาวิทยาลัยสู่สากล

ในทางปฏิบัติ “สากล” หมายถึง ปฏิบัติการและผลงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามเกณฑ์หรือตัวบ่งชี้มาตรฐาน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยภาพรวมทางกายภาพ จะพิจารณาลักษณะการมีและการใช้อาคารสถานที่ รูปแบบการบริหาร ระบบและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน อัตราส่วนผู้สอนและผู้เรียน ผลการสอน ผลงานด้านการวิจัย ตลอดจนผลงานที่นำไปสู่การจดสิทธิบัตร เป็นต้น.

ในทางราชการหน่วยงาน “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา” (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เป็นหน่วยงานประเมินความเป็นมาตรฐานของแต่ละมหาวิทยาลัย อีกหน่วยงานประเมินความเป็นหน่วยงานราชการที่มีภารกิจหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายต่างๆ โดยเฉพาะกฎหมายของมหาวิทยาลัย นั้นๆ คือ หน่วยงาน “สำนักติดตามและประเมินผลการพัฒนาระบบราชการ “หรือ กพร. หน่วยงาน กพร. มีระบบรางวัลจากงบประมาณแผ่นดินให้กับผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นรายปีที่ผลการประเมินระบุ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นๆ อาทิ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน โดยทุกมหาวิทยาลัยจะต้องมีคณะกรรมการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง ซึ่งเป็นสิ่งกำหนดให้ปฏิบัติ

การดำเนินการตามที่กล่าว เป็นหน้าที่ของการบริหารจัดการที่เป็นหน้าที่การผ่านการประเมินในระดับสูง โดยหลักการถือว่าได้เข้าสู่ “ความเป็นสากล” ระดับประเทศ และโดยที่หลายเกณฑ์ในการประเมินเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ดังนั้นความเป็นสากลจึงอยู่ในมาตรฐานบางประการของต่างประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศจะมีเกณฑ์และบริบทต่างกัน

การให้คำจำกัดความ การเข้าใจสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่เปลี่ยนแปลง การตีความในกฎ ข้อบังคับ จะต้องชัดเจน และยอมรับได้ด้วยเหตุผล ไม่ว่าจะระบบการเข้ามาของนักศึกษา อัตราส่วนระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การศึกษาทดลองในสถานการณ์จริงในท้องถิ่น จุดมุ่งหมายของการให้การศึกษาก่อนและระหว่างประจำการของผู้ศึกษา มหาวิทยาลัยโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีประสบการณ์ในการดำเนินการแล้วในทุกเรื่อง การบริหารจัดการจากเหตุผล ความเข้าใจ และการนำเสนอ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในยุทธศาสตร์การบริหาร

การมีชื่อเสียงใดๆ เช่น รางวัลนักศึกษา อาจารย์ หน่วยงาน การจดสิทธิบัตรของสิ่งค้นพบ การนับจำนวนบทความ สิ่งพิมพ์ งานวิจัยในรูปแบบต่างๆ ถือว่าเป็นการชี้ชัดความนิยมของประชาชนและเป็นสากล มหาวิทยาลัยหลายแห่งให้ความสำคัญต่อสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ไม่น้อยไปกว่าระบบประเมินต่างๆ ของหน่วยงานภายนอก

3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการพัฒนามหาวิทยาลัย

การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ระบุไว้ทุกประเด็นของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ได้ให้แนวทางในทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาประเทศ ในบทที่ว่าด้วย “การบริหารจัดการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ” ได้เน้นองค์กรท้องถิ่นและใช้คำว่า “ฐานของท้องถิ่น” หรือ “Local - based” (ตามศัพท์วิชาการด้านการพัฒนา) เป็นฐานปฏิบัติการการพัฒนาประเทศ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 สาระสำคัญทั้งหลักการ และการปฏิบัติต่างสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมของ “บุคลากร” ที่มีความรู้ “สากล” การนำความรู้ “ท้องถิ่น” มารองรับและแปลความรู้ “สากล” ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น จึงเป็นปฏิบัติการสำคัญของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ความรู้ใหม่ที่ผ่านการศึกษา วิจัย ในลักษณะนี้ จะก่อให้เกิดความรู้ที่เหมาะสมกับการพัฒนาท้องถิ่น (หลายๆ ท้องถิ่นเป็นภูมิภาค และประเทศ) คำว่าพัฒนา “ยั่งยืน” หรือพัฒนาอย่างเป็น “ไท” ตามปรัชญาและภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และดำเนินโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (อีกหลายมหาวิทยาลัยที่มีข้อความเขียนไว้ชัดเจน) เป็นปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยที่จะนำสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและเป็น “ไท”

การบริหารจัดการ “ความรู้ท้องถิ่น” และ “ความรู้สากล” จึงจำเป็นจะต้องมีขบวนการปฏิบัติงาน ผสมผสานทั้งบุคคลและหน่วยงานภายใน ภายนอก และระหว่างภายในมหาวิทยาลัยกับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

การติดต่อสื่อสารเป็นไป อย่างกว้างขวาง สะดวก รวดเร็ว ด้วยเทคโนโลยีและการคมนาคมในปัจจุบัน “การศึกษาตลอดชีวิต” และ “โอกาสทางการศึกษา” เป็นไปอย่างกว้างขวาง ทำให้บุคลากรมีความรู้สูงขึ้น และมีจำนวนมากขึ้นดังนั้นการบริหารแบบ “รวมศูนย์” รอคอยคำสั่งจากศูนย์กลางเป็นสำคัญ จะไม่ได้ศักยภาพเต็มที่ การสั่งการใดๆ ในภาวะปัจจุบันจะต้องอ้างอิงข้อเท็จจริงจาก สถานการณ์ของหน่วยปฏิบัติหรือท้องถิ่น การประชุมเนื้อหาข้อสรุปสำหรับนำไปปฏิบัติการ ทั้งในหน่วยงานระหว่างหน่วยงานไม่ว่าภายในมหาวิทยาลัย ภายนอกมหาวิทยาลัย จึงเป็นสิ่งจำเป็น การบริหารโดยหยิบยักวัตถุประสงค์ “สิ่งที่อยากเห็น” สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้น ฯลฯ เป็นยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการที่จะต้องเข้าใจร่วมกัน กฎ ระเบียบใดๆ ทั้งเป็น ปัจจัยและอุปสรรค จะต้องรับรู้และยอมรับร่วมกัน ความเป็นปัจจุบันของบุคลากร ไม่ว่าจะโดยระบบการศึกษา อบรมแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในบริบทและจุดมุ่งหมายเดียวกัน จำเป็นจะต้องปฏิบัติอย่างเป็น “พลวัตน์” “สิ่งจูงใจ” และระบบ “รางวัล” จะต้องเป็นไปตามคุณภาพของงานและมีการเพิ่มรางวัล “จูงใจ” การปฏิบัติงานสอดคล้องกับผลงานการประเมินการทำงานระหว่างผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานเดียวกัน หรือในลักษณะงานเดียวกัน นอกจากจะประเมินตนเองเป็นรายบุคคลตามหน้าที่หรือเกณฑ์ที่มีกำหนดไว้ จะต้องนำการประเมินระหว่างกัน ในลักษณะ “สังคมมิติ” (Sociogram) มาใช้ ด้วยวิธีการดังกล่าวจะส่งเสริมให้เกิดการทำงาน การประสาน และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอย่างเต็มระบบ

4) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนักศึกษาและบุคลากร

ความ “เก่ง” ความรู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมจะเป็นสิ่งประกันการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในการนี้นอกจากการเห็นตัวอย่างที่ดี และการร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีองค์การทางศาสนา ทุกศาสนา ต่างมีจุดมุ่งหมายในการสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

ในประเทศไทย พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่มีผู้นับถือมากกว่าศาสนาอื่น ในอดีตที่ผ่านมา ลักษณะการอยู่ร่วมกัน โดยมีวิธีปฏิบัติ ตามคำสอนของศาสนาที่ตนเองนับถือ จะอยู่ในหมู่คณะและพื้นที่ของตนเอน ในปัจจุบันด้วยภาวะการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านสังคม ทำให้การเดินทาง การย้ายถิ่นฐาน การเลือกที่เรียนนอกภูมิลำเนาตนเองมีมากขึ้น การผสมผสานทาง

สังคมและการอยู่ร่วมกันในปัจจุบัน จึงต้องอยู่ในระบบใหม่บนฐานของคุณธรรมและจริยธรรมเป็นแกนกลางในการปฏิบัติต่อกัน

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมทุกศาสนาที่บุคลากรและนักศึกษาของตนเองนับถือ โดยการจัดให้มีอาคาร สถานที่ กิจกรรม โดยคณะบุคคลในศาสนานั้นๆ มีส่วนร่วม ขณะเดียวกันจัดให้โอกาสบุคลากรและนักศึกษาต่างศาสนาโดยศึกษาสาระสำคัญของศาสนาต่างๆ ซึ่งทุกศาสนาต่างมุ่งการสร้างคุณธรรม และจริยธรรมทั้งสิ้น

พุทธศาสนาที่ผู้คนส่วนใหญ่ผู้นับถือ จะมีกิจกรรมที่เด่น เช่น การฟังธรรมการบวช (ซึ่งอาจส่งเสริมให้นักศึกษาบวชเต็มภาคเรียน) การเข้าอบรมตามวัด อาทิเช่น มีหลายวัดและสำนักสงฆ์ จัดกิจกรรมให้บุคคลจำนวนมาก ทุกเพศ วัยได้อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องให้พระสงฆ์ และนักบวชในแต่ละศาสนาขึ้นมาและ ร่วมดำเนินการ หลายวิชาอาจจะต้องมีพระสงฆ์ หรือนักบวช เข้าร่วมสอนในมหาวิทยาลัย (ตัวอย่างมหาวิทยาลัยในประเทศศรีลังกาที่พระสงฆ์ร่วมเป็นอาจารย์ผู้สอนหลักในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในวิชาที่เกี่ยวกับศาสนาพุทธ เป็นต้น)

สาระสำคัญทั้ง 4 ประการ จะต้องบริหารจัดการต่อเนื่องและปรับแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทุกองค์กร และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะเสริมความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะความสมบูรณ์ตามรูปแบบที่เสนอในภาพรวมในแผนภูมิที่แสดงไว้ในบทความหรือข้อเสนอสำหรับผู้จะทำหน้าที่อธิการบดี

อนึ่งการปฏิบัติงานบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องมีความเข้าใจในบริบทงานโดยเฉพาะสถานภาพบทบาท ความรับผิดชอบ ที่กำหนดในพระราชบัญญัติต่างๆ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติการศึกษา

รายนามผู้มอบพวงหรีด

- มูลนิธิสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค)
- ครอบครัวแวะศรีภา (ออย - หนุ่ย)
- ลูกศิษย์ปริญญาเอก การจัดการเทคโนโลยี มบส. รุ่น 1
- นบม.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- คณะคณงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- นพ.สุพรรณ ศรีธรรมมา (อธิบดีกรมการแพทย์)
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนธิ เหลืองบุตรนาค อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- วิทยาเขตสระยาโยสม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มบส.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- คณะกรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สำนักโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

14. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี กวินเสกสรร มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
15. บริษัทวิชัย เทรดิ่ง (1983 จำกัด)
16. รองศาสตราจารย์ ดร.สุธี – อาจารย์พัชรี ประจงค์ศักดิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
17. ลูกหลานพระยาอุดรธานีศรีโขมสาครเขตต์
18. สาธารณสุขมหาบัณฑิต
19. สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
20. บจก.อิมเมจ วิซวล 1993
21. โรงเรียนประถมนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
22. เพื่อน ฟิลิป บด.6/2
23. โรงเรียนอนุบาลวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎ์
24. กองอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล อารีนิจ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
26. งานยานพาหนะ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
27. คุณจาทูรนต์ - จิราภรณ์ ฉายแสง
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชวลิต ผู้ภักดี - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กลอยใจ โสภณपाल
29. รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

รายนามผู้มอบพวงหรีด

30. คุณประสิทธิ์ – คุณชาลีย์ สุพัฒน์ และครอบครัว
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
32. รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ วงษ์ทองดี และครอบครัว
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต อานุภาพแสนยากร อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
34. เชฟโรเลต สุรินทร์
35. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
36. กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
37. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

38. พ.ต.ท ประพันธ์ ทุ่งปรือ – ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติรัตน์ ฐานสุวรรณศรี
39. นาวาอากาศเอกธรรมนันทน์ – พรรณพร ศาสนนันทน์
40. บริษัท เอวีแอล ดีไซน์ จำกัด
41. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
42. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
43. ดร.สุชาติ เมืองแก้ว นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
44. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
45. Mie mie & family
46. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
47. สโมสรข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
48. รองศาสตราจารย์ ดร.พลสิทธิ์ หนูชูชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
49. รองศาสตราจารย์ มาลีนี จุฑาปะมา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
50. ชมรมศิษย์เก่าดนตรีบ้านสมเด็จฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
51. รองศาสตราจารย์ คุณหญิงวงจันทร์ พิณยนิติศาสตร์ อธิการบดีสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา
52. พร.ด. การศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น รุ่น 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
53. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
54. รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ธรรมไชย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
55. มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
56. Open Up Communication Co., LTD
57. สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
58. สาขาวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

รายนามผู้มอบพวงหรีด

59. สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
60. Mercedes - Benz (Thailand) Human Resources Team
61. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
62. นักศึกษาปริญญาเอก TM 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

63. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
64. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
65. กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
66. พลโทศักดา - ปราณี ไชยรังษฤกษ์
67. สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
68. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
69. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
70. มูลนิธิ 100 ปี บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
71. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
72. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
73. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตราภา กุณฑลบุตร
74. ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
75. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
76. สมาคมศิษย์เก่าในพระราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
77. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
78. Mercedes – Benz Leasing (Thailand)
79. ร้านกาแฟ Coffee D BSRU
80. โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
81. รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ และครอบครัว
82. คุณสุวัฒน์ - รองศาสตราจารย์วัฒนา พิชราวณิช
83. ผู้จัดการสาขาอาวุโส บมจ. ธนาคารกรุงไทย สาขาสี่แยกบ้านแขก
84. บมจ. สิทธิชัยแอนจิเนียริง
85. บริษัท เฟิร์สท เวิลด์ ทัวร์ จำกัด
86. อาจารย์ยิ่งศักดิ์ เพชรนิล ท่านชลิตา ศรีสง่า เพชรนิล และครอบครัว
87. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภา กาหทัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

รายนามผู้มอบพวงหรีด

88. คุณกมลพัชร์ – จิตติพันธ์ ถาวร
89. สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
90. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
91. สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
92. สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
93. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
94. ลูกศิษย์ ITM 4
95. คุณหญิงกษิมา วรวรรณ ณ อยู่ชยา
96. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบางกระบือ
97. นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
98. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
99. สุรวิทยาการ สุรินทร์
100. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
101. พลโทอนุสรณ์ เดชะปัญญา - อาจารย์ณัฏฐ์ เดชะปัญญา บ้านสมเด็จ เอนเตอร์เทนเมนท์
102. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
103. ร้านสหกรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
104. สาขาวิชาศิลปกรรมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
105. อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
106. คุณแม่บุษบง วุฒิเสน และบุตร - ธิดา
107. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
108. รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนา แจ้งสุวรรณ
109. อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
110. จากเพื่อนร่วมรุ่นประสานมิตร
111. คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
112. มหาบัณฑิต ชานฟรานซิสโก U.S.A.
113. สาขาวิชาจุลชีววิทยาและสาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

114. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
115. บริษัท บางกอกแอดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด

รายนามผู้มอบรางวัล

116. สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
117. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
118. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรองชน พูนสวัสดิ์
119. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
120. สาขาวิชาเคมี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
121. พอร์ด & มาสด้า สุรินทร์
122. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
123. ร้านเสื้อไอรแพร
124. สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
125. สระว่ายน้ำบ้านสมเด็จ
126. คุณอาภา และ ม.ล.ลักษสุภา กฤดากร (อุ้ม - อ่า)
127. สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
128. ดร. สายหยุด - อารมณ์ จำปาทอง
129. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
130. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
131. สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ มบส.
132. สำนักกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
133. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
134. บริษัท เค็งหงษ์ทอง จำกัด
135. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์ วชิรวราการ นายกสมาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
136. รองศาสตราจารย์ ดร.ฤาเดช เกิดวิชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

137. ชมรมผู้ปกครองและครู โรงเรียนประถมศึกษา มรภ.บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
138. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
139. คุณลัดดาวัลย์ สาครวาสี
140. สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
141. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา

รายนามผู้มอบพวงหรีด

142. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินดา เสงสมบุญ
143. ป.กศ.วค.อุดรธานี รุ่น 09
144. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
145. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
146. บริษัท ไวส์ไลฟ์ จำกัด
147. สำนักกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
148. บมจ.กรุงเทพประกันภัย
149. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินดา เกณฑ์มา รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
150. Tianjin Normal University,China
151. วัดมงคลรัตนาราม เบอร์กลีย์ ซานฟรานซิสโก U.S.A.
152. สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา
153. รองศาสตราจารย์กุลวดี โรจน์ไพศาลกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
154. มูลนิธิสมเด็จพระเจ้าพระยา
155. พลโทอิสระ – มนต์ฤดี วัชรประทีป
156. บริษัท ชินวุธ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด
157. นายกำสตราพร และ ศ.ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา
158. ผศ.ดร.ยุวลักษณ์ เวชวิทยาคลัง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

159. คณะบุคคล ครุยมงคล
160. ปก.ศ. รุ่น 5 และ ปก.ศ.สูง รุ่น 2 วิทยาลัยครูอุดรธานี
161. สภามหาวิทยาลัยธนบุรี
162. สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
163. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
164. เพื่อนเอกไทย ... มอ.บ.
165. สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
166. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อยู่มี รักษาราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
167. พล.ต.อ. ดร.วัชรพล ประสารราชกิจ

รายนามผู้มอบพวงหรีด

168. บริษัท วิชั่นเน็ต จำกัด
169. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย อุปนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
170. สาขาวิชาดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
171. โครงการครุอาสาสมัครฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
172. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
173. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
174. ดร.สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
175. สดชล แสนสุข , ทนัฐชา ผลบุญ
176. พลตรีสมบัติ - พาชื่น รอดโพธิ์ทอง
177. คุณสุวิโรจน์ เรื่องปราชญ์ (ยา) และครอบครัว
178. สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการและเทคโนโลยี (TM รุ่น 3) มรภ.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
179. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

180. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
181. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เล็ก แสงมีอานูภาพ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
182. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
183. ดร.นราวัลย์ , ดร.รัชณี , ดร.ลัดดา
184. งานเลขานุการและสวัสดิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
185. องค์การบริหารนิสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
186. สภาวัฒนธรรมไทยวัดมงคลรัตนาราม ซานฟรานซิสโก ประเทศสหรัฐอเมริกา
187. สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
188. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินดา เกณฑ์มา รักษาราชการแทน อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
189. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินดา เกณฑ์มา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
190. นักศึกษา ป.เอก การบริหารการศึกษา รุ่นที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
191. สถานีบริการสารสนเทศประเทศสหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
192. ศาสตราจารย์ นพ.พยงค์ จูฑา นายกสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
193. บริษัท ทีไอเอ็ม โซลูชั่น จำกัด

รายนามผู้มอบพวงหรีด

194. สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
195. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
196. สาขาวิชาแอนิเมชัน และมัลติมีเดีย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
197. สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
198. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี
199. Cisco Systems (Thailand)
200. รองศาสตราจารย์ ดร.อินทร์ - รศ.สุวรรณี ศรีคุณ
201. ชมรมสุริยะอาสาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

202. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
203. รองศาสตราจารย์สมชาย วงศ์เกษม อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
204. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
205. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประชุม ผงผ่าน อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
206. ดร.พา อักษรเสื่อ และครอบครัว อดีต สสสว.ขอนแก่น
207. พล.ต.อ.วัชรพล - รศ.เปี่ยมรัตน์ ประสารราชกิจ
208. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพพร โฉมสิระโยธิน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
209. VSOK service Ltd.
210. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
211. คุณสมบัติ ปรีชาชาญพาณิชย์ ร้านชงโคมาร์ท
212. สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
213. สาขาวิชาแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
214. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มบส.
215. บริษัท เสริมสุข จก. (มหาชน) แผนกขาย สาขานบุรี
216. สำนักประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
217. สำนักวิเทศสัมพันธ์และภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
218. ดร.พยุงค์กดี - รัชณี จันทรสุนทร
219. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ชำนาญกิจ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
220. คณะอธิการบดี
221. สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

รายนามผู้มอบพวงหรีด

222. “กลุ่มเพื่อน NIDA”
223. คุณสินธุ์ - คุณเตือนใจ พูนศิริวงศ์ และครอบครัว
224. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
225. บริษัท เมโทร ซิสเต็มส์ คอปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน)

226. งานรายได้และกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 227. คุณวิสุทธิ์ ดร.เพลินใจ กุณทีการณจน์
 228. พ.ต.อ.สุชาติ - นิตยา นิลพลับ
 229. สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 230. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิระ โรจรประภายนต์ ที่ปรึกษาด้านการต่างประเทศ นิด้า
 231. คุณประมาล บุนนาค
 232. กองคลัง มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 233. พ.ต.สาคริน – จันทน์ทิมา ปิยะกุล
 234. คุณวิกรม สุขธณี และครอบครัว
 235. ครอบครัว มิตรอนันต์
 236. คุณนคร กิติพุลธนากร นายกเทศมนตรี ต.สูงเนิน
-

รายนามเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ป.ม.,ป.ช.

ณ ศาลา 1 วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร กรุงเทพมหานคร

วันที่ 9 กันยายน 2557

- สำนักพระราชวัง

วันที่ 10 กันยายน 2557

- สำนักพระราชวัง

วันที่ 11 กันยายน 2557

- สำนักพระราชวัง

วันที่ 12 กันยายน 2557

- มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สภามหาวิทยาลัย, สภาวิชาการ, คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สำนักประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ป.กศ. รุ่น 5 และ ป.กศ.สูง รุ่น 2 วิทยาลัยครูอุดรธานี
- Mercedes - Benz Leasing (Thailand) Co.,Ltd.

วันที่ 13 กันยายน 2557

- ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ
- สมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- ศิษย์ ป.เอก รุ่นที่ 1 (ELD)

รายนามเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ป.ม.,ป.ช.
ณ ศาลา 1 วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร กรุงเทพมหานคร

วันที่ 14 กันยายน 2557

- มหาวิทยาลัยธนบุรี
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ลูกหลานพระยาอุตรธานีศรีโขมสาครเขตต์
- ประสานมิตร 11

วันที่ 15 กันยายน 2557

- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สำนักวิเทศสัมพันธ์และเครือข่ายอาเซียน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ร้านสหกรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- วัดป่านาเองญาณสัมปันโน
- บริษัท ทีไอซีเอ็น โซลูชั่น จำกัด
- บริษัท วิชัย เทรดดิ้ง จำกัด
- บริษัท ไวส์ไลฟ์ จำกัด
- บริษัท เน็ค สเต็ป โซลูชั่น จำกัด
- บริษัท ชินวุธมาร์เก็ตติ้ง จำกัด

กราบขอบคุณ

ขอกราบนมัสการพระภิกษุสามเณร ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ที่กรุณามาร่วมงานบำเพ็ญกุศลในพิธีรดน้ำศพ สวดพระอภิธรรมศพ ร่วมทำบุญเป็นเจ้าภาพในการสวดพระอภิธรรมศพ ร่วมวางพวงหรีด และร่วมทำบุญในการบำเพ็ญกุศลอื่นๆ ตลอดจนมาร่วมงานพิธีพระราชทานเพลิงศพ

นับเป็นเกียรติแก่รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล วุฒิเสน ดิฉัน และบุตร ธิดา รู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจและไมตรีจิตเป็นอย่างยิ่ง หากมีสิ่งขาดตกบกพร่องประการใด ขอกราบอภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางอรรวรรณ วุฒิเสน และบุตร ธิดา

DIMA
DONG-AH INSTITUTE OF
MEDIA AND ARTS

632-18 Jinchon, Samjuk, Anseong, Gyeonggi-Do, Korea 456-717
T_ 031 670 6600 F_ 031 674 2997
www.dima.ac.kr

President Dr. Linda Gainma
Bansomedejchaopraya Rajabhat University
1061 Isarcphab Rd. 15 Dhanburi,
Bangkok, Thailand 10600

CC: Dr. Sutiporn Chotratanasak, Director of International Affairs and ASEAN Network

Dear Dr. Linda Gainma,

It is with great sadness that all the members of DIMA including myself express to the family of the deceased and Bansomedejchaopray Rajabhat University our deepest condolences in mourning the passing of Dr. Supol Wuthisen, former President of BSRU.

As you know, we've known him personally or with his great dedication for strengthening the relationship between DIMA and BSRU, and that makes us feel sorrow more deeply. I only hope you and his family would get a measure of comfort from warm memories and prayers of us and friends all over the world about him, at this time.

Even though we suffered such a great loss like this, I think we should hold firm our good relationship of DIMA and BSRU, henceforward. Following his will while in life, I bet DIMA will do our best to enrich the lives of our next generation from DIMA and BSRU through any kind of exchange between the two universities.

Lastly, in this hour of your profound grief, please accept on behalf of myself and all members of DIMA, our deepest sympathies and condolences in your great loss again.

Sincerely Yours,

Dr. Joonwon Kim, President
Dong-Ah Institute of Media and Arts
632-18 Jinchon-ri Samjuk-myeon,
Anseong City, Gyeonggi-do, 456-717
South Korea

Handwritten notes in Thai script at the bottom right of the page.

13/9/2557

Print

Subject: Our Sincere condolences
From: Ky Ravikun (vikun.ky@gmail.com)
To: sutipporn2006@yahoo.com;
Cc: kolaptep@hotmail.com; hin.samath@ppiu.edu.kh;
Date: Tuesday, September 9, 2014 2:45 PM

Dear Aj. Sutipporn,

We were deeply saddened to hear about the sudden great loss of our dearest and respectful person Prof. Dr. Supol Wuthisen. I know how difficult this must be for you, and all academicians.

Please accept our, PPIU family, deepest and heartfelt condolences at this most challenging time. It is, in fact, not the loss of Thai intelligent, and Thai people, but also the loss of our PPIU's best friend.

Our thoughts and prayers are with you all, the family during this difficult time.

Sincere condolences,

Vikun

Subject: RE: From Dr.Supol
From: John RENNER (john.renner@ecu.edu.au)
To: sutipporn2006@yahoo.com;
Cc: j.cross@ecu.edu.au;
Date: Wednesday, September 10, 2014 1:46 PM

Dear Sutipporn,

I have just received the sad news of Dr Supol's death. I'm sure you are as shocked and saddened as I most certainly am - perhaps more so. Supol has played a pivotal role in our lives for more than a decade. He has been an outstanding educational administrator, imaginative, creative, challenging - forward looking, far-sighted in his desire to advance BSRU and previously, Rajanagarindra. From the time I was introduced to him by Dr Wichit Srisa-an he had my respect and strong support. I'm sure his achievements will live on at BSRU.

Please pass on my condolences and heart-felt sympathy to his wife Orawan and daughter Suwapun. Also of course to all at BSRU.

In our sadness we celebrate his very special life.

John R

Dr John Renner
Emeritus Professor
Faculty of Health Engineering and Science
Edith Cowan University
Western Australia

Subject: RE: From BSRU
From: hedong (gxunhedong@hotmail.com)
To: sutipporn2006@yahoo.com;
Date: Thursday, September 11, 2014 10:58 AM

Dear Dr. Sutipporn,

I am sorely grieved to learn of the death of your former President Assoc. Prof. Dr. Supol Wuthisen, for whom I had admiration and regard. He will be long remembered as one who established cooperation relationship between Bansomdejchaopraya Rajabhat University and Guangxi Universtiy for Nationalities. Please accept my heartiest sympathy.

He Dong
Deputy Director
Associate Prof.
Department of International Cooperation and Exchange
Hong Kong, Macao & Taiwan Affairs Office
Guangxi University for Nationalities
Nanning, Guangxi, 530006
P.R. China

Tel: (86-771) 3260111 Fax:(86-771)3262052

Sep. 8th 2014

In Memory of Dr. Supol Wuthisen

Dear acting-President Prof. Dr. Linda Gainma:

I was profoundly saddened to hear the sad news of the sudden passing of Dr. Supol Wuthisen because of the illness. As our close friend, dear brother and good partner, previous President of Bansomdejchaopraya Rajabhat University (BSRU) Dr. Supol Wuthisen's death make us feel extreme shock and sorrowful. With the intense grief, we mourn for this respectful and of superior wisdom president.

Dr. Supol devoted every effort in his whole lifetime to the development of education career in Thailand, the construction of BSRU, and Sino-Thai friendship, and made outstanding contributions. He was an open-minded, wise and virtuous, and farsighted educator and leader, a senior of noble character and high prestige, and also the founding father of the successful cooperation between Tianjin Normal University and BSRU.

We lost an admirable old friend.

During this intense miserable time, on behalf of all my colleagues from Tianjin Normal University, I extend my sincerest condolences and heart-felt sympathy to you, to BSRU, and to Mrs. Aurawan Wuthisen.

I hope we could strengthen our cooperation in the programs we built together and in the development of Confucius Institute, using our fruitful harvest to comfort the deceased.

Sincerely yours,

Dr. Gao Yubao

President

Tianjin Normal University

唁电

尊敬的琳达 (Dr. Linda Gainma) 代校长:

惊悉我们亲密的好朋友、好兄长、好伙伴，泰国曼松德·兆帕亚皇家师范大学原校长苏鹏博士 (Dr. Supol Wuthisen) 因病猝然离去，噩耗传来，苍天呜咽、明月犹泣。我们怀着无比沉痛的心情，悼念这位令人崇敬、睿智超群的杰出校长。

苏鹏校长一生为了泰国教育事业、为了曼松德·昭帕亚皇家师范大学的建设发展、为了中泰友好，竭尽全力、日夜奔波、贡献卓越。他是一位思想开阔、博学睿智、高瞻远瞩的教育家和领导者，也是我们心中德高望重的长者，更是天津师范大学与曼松德·昭帕亚皇家师范大学成功合作的奠基人。

我们失去了一位可敬可爱的老朋友。

在这令人极其悲痛的时刻，我谨代表天津师范大学全体教职员工，向您并通过您向曼松德·昭帕亚皇家师范大学及苏鹏校长遗孀 (Mrs. Aurawan Wuthisen) 致以深切的哀悼和诚挚的慰问。

我们希望与贵校进一步加强合作，把孔子学院和两校合作项目建设好，以更加丰硕的合作成果聊以慰藉逝者。

天津师范大学校长

高玉葆 博士

2014年9月8日

632-18 Jinchon, Samjuk, Anseong, Gyeonggi-do, Korea 456-717
T. 031 670 5650 F. 031 674 2997
www.dima.ac.kr

President Dr. Linda Gainma
Bansomedejchaopraya Rajabhat University
1061 Isaraphab Rd. 15 Dhanburi,
Bangkok, Thailand 10600

CC: Dr. Sutipporn Chotratanasak, Director of International Affairs and ASEAN Network

Dear Dr. Linda Gainma,

It is with great sadness that all the members of DIMA including myself express to the family of the deceased and Bansomedejchaopray Rajabhat University our deepest condolences in mourning the passing of Dr. Supol Wuthisen, former President of BSRU.

As you know, we've known him personally or with his great dedication for strengthening the relationship between DIMA and BSRU, and that makes us feel sorrow more deeply. I only hope you and his family would get a measure of comfort from warm memories and prayers of us and friends all over the world about him, at this time.

Even though we suffered such a great loss like this, I think we should hold firm our good relationship of DIMA and BSRU, henceforward. Following his will while in life, I bet DIMA will do our best to enrich the lives of our next generation from DIMA and BSRU through any kind of exchange between the two universities.

Lastly, in this hour of your profound grief, please accept on behalf of myself and all members of DIMA, our deepest sympathies and condolences in your great loss again.

Sincerely Yours,

Dr. Joonwon Kim, President
Dong-Ah Institute of Media and Arts
632-18 Jinchon-ri Samjuk-myeon,
Anseong City, Gyeonggi-do, 456-717
South Korea

OFFICE OF THE PRESIDENT

September 10, 2014

DR. LINDA GAIMA
President
Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Dear Dr. Gaima:

The Philippine Women's University condoles and sympathizes with the Bansomdejchaopraya Rajabhat University on the demise of its former University President Dr. Supol Wutiisen.

The cooperation between our two universities in educational and human development has been a happy and fruitful one which we hope will not only continue but become even more intensified as our tribute to the late Dr. Wutiisen.

Again, our sincere condolences and sympathies.

Yours truly,

DR. JOSE FRANCISCO B. BENITEZ

PHILIPPINE WOMEN'S UNIVERSITY
1743 Taft Avenue, Manila 1004 Philippines
Tel. No.: (632) 526-8421 locals 109/114
Telefax: (632) 522-4002
fbb@pwu.edu.ph
pwu.edu.ph

MAHASARASWATI DENPASAR UNIVERSITY
(MDU)

Secretariat: Jalan Kanboja 11 A, Denpasar - Bali Tlp. (+62361) 227019
<http://www.unmas.ac.id/>, E-mail : info@unmas.ac.id

No. : K.653/L.08.01/Unmas/IX/2014
September 9th , 2014

The President

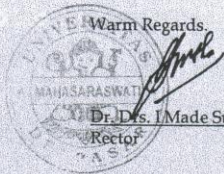
BanSomdejchaopraya Rajabhat University
Isaraphab Rd. 15 Dhonburi Bangkok 10600

On behalf of Mahasaraswati Denpasar University, I would like to convey our deepest, sincere condolences to former President *Assoc. Prof. Dr. Supol Wuthisen* who has already initiated an international partnership between Mahasaraswati Denpasar University and BanSomdejchaopraya Rajabhat University.

I do really sorry to hear that my colleague has already passed away. I do expect that he will be in the best place and his family will be always blessed.

I do apologize for not being able to attend the invitation to pay the last respects for *Assoc. Prof. Dr. Supol Wuthisen* because we are preparing the graduation ceremony in upcoming week. I do really sorry for this.

Warm Regards,

Dr. Drs. I Made Sukamerta, M.Pd

Rector

VNU UNIVERSITY OF SOCIAL SCIENCES AND HUMANITIES, HANOI

336, Nguyen Trai, Thanh Xuan, Hanoi, Vietnam
Tel: (84-4) 3558 3215 / 3858 3798 Fax: (84-4) 3858 3821
Website: <http://www.ussh.edu.vn> Email: ico@ussh.edu.vn

Hanoi, September 11, 2014

Letter of condolences

Being informed that Prof. Supol Wuthisen, former President of Rajabhat University Bansomdejchaopraya – Thailand passed away, the faculty and students of the University of Social Sciences and Humanities, Hanoi felt very shocked and deeply mourned on the loss.

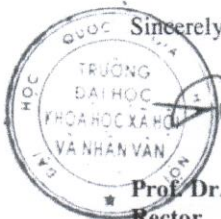
During his service as President of Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Prof. Supol Wuthisen had been a pioneer and made a lot of efforts to foster the educational ties between the two countries, Vietnam and Thailand in general, and between the two universities in particular. With his attention, the two universities had formally signed cooperation agreements in the fields of research, joint training and academic exchange. Every year, two universities regularly sent staff and students to each university to exchange experiences and participate in educational and academic activities. While being in charge, Prof. Supol Wuthisen was very keen on supporting the development of Thai Studies in Vietnam; many students at the University of Social Sciences and Humanities received scholarships to attend postgraduate programs at Bansomdejchaopraya Rajabhat University with invitation letters signed by Prof. Supol Wuthisen.

It could be said that, Prof. Supol Wuthisen made himself a bridge for relations between the two universities in particular and between the two countries, Vietnam and Thailand in general. The death of GS. Supol Wuthisen is great loss for his family, colleagues, friends and partners around the world.

Hearing this sad news, on behalf of all staff and students of the University of Social Sciences and Humanities Hanoi, I sincerely convey my condolences to Madam Wuthisen and family. I also sincerely send my condolences to Bansomdejchaopraya Rajabhat University.

It's deeply sad to say farewell to Prof. Supol Wuthisen, a great and intimate friend of the University of Social Sciences and Humanities.

Sincerely yours,

Prof. Dr. Nguyen Van Khanh
Rector